

В.Я.Тимофєєв

РІЧ ПРО АДАМІВСЬКУ СІЧ

Хроніка Адамівської школи

Частина 1

2001

Людина може стати людиною тільки через виховання.

I. Кант.

Тільки виховуючи українця можна виховати українця.

В.Тимофєєв.

Історичні умови буття українського народу породили самобутній феномен – козацтво. Воно втілювало в собі фізичне і духовне здоров'я нації, інтелектуальну силу, життєздатність, оптимізм.

Це була об'єднана, згуртована, ідейно і духовно зцементована, суворо дисциплінована національна сила, яка очолювала боротьбу проти чужоземного ворога.

Загальновідомо, що поглиблення і примноження козацько-лицарських традицій в сучасних умовах сприятиме нарощенню зусиль державотворчого спрямування, піднесенню духовності як кожної особистості зокрема, так і всього народу, суспільства в цілому.

Ми, вчителі України, покликані вести широку просвітницьку роботу серед населення з проблем історії, культури, мистецтва, військової справи, державницької діяльності козацтва, прагнути по-козацькому, по-лицарському виховувати підростаюче покоління. На це нас орієнтують Укази Президента України, нормативні документи Міністерства освіти і науки.

Запропонована Хроніка Адамівської школи дасть змогу відчувати дух козацтва, який панує у роботі колективу Адамівської школи козацько-лицарського виховання.

Школа козацько-лицарського виховання – гуманістична основа становлення особистості. Хроніка Адамівської школи. Збірка шкільних газет за 2001-2003 роки. Частина 1. За редакцією В.Я.Тимофєєва, директора Адамівської школи козацько-лицарського виховання, полковника Українського козацтва. Білгород-Дністровський. XEROX PEXTEX. 2001.

Відомо, що в наш час світової глобалізації суспільних процесів загострюються протиріччя між силами культурної уніфікації і прагненням народів до збереження своєї культурної ідентичності. Тому Президент України Л.Кучма підкреслив, що в сучасному суперечливому світі «виживуть, збережуть себе ті, хто зуміє відстояти у глобальному змаганні свою культуру, мову, фольклор – усе те, з чого складається сутність та особливості національного характеру».

Історія вчить, що ефективно те, що утверджує своє. А своє у нас – козацтво – спосіб життя вільної людини, яка із зброєю в руках захищала своє право на свободу.

У степах в пониззі Дністра (тут розташована Адамівська сільська громада) значна маса козаків з'явилася в 1709-1710 роках, під час відступу мазепинської еміграційної хвилі та після придушення повстання К.Булавина (козаки-некрасівці). Ці хвилі накопилися на колонізаційну хвилю запорожців, викликану зруйнуванням у 1709 році російськими військами Чортомлицької Січі.

У 1740-х роках у Задністров'я накопилася друга хвиля козаків-некрасівців. Ще одна хвиля запорожців докотилася до Задністров'я вже після руйнації в 1775 році, за наказом Катерини II, Нової Січі. Уряд Османської імперії дозволив українському козацтву заснувати Січ у пониззі Дністра, в районі Кучургану, а паланки – між Акерманом і Бендерами. Згодом, за вимогою Росії, Січ було перенесено за Дунай (Задунайська Січ). У 1828-1869 роках козаки Акерманської паланки входили до складу Дунайського (Буджацького, Новоросійського) війська (в Адамівській громаді це – родини Гречків, Козаченків, Могили, Громовенків).

На початку 1990-х років групою ентузіастів з козацьких родів було відтворено Білгород-Дністровську (Акерманську) козацьку паланку, яка сьогодні складається з 7 куренів; один з куренів – Адамівський.

Живучі у громаді, яка має давні козацькі традиції, педагогічний колектив Адамівської школи, очолюваний полковником Українського козацтва В.Я.Тимофєєвим, залучив ці традиції до виховного процесу.

Аналізуючи стан виховної роботи з учнями та молоддю на території громади, педагоги звернули увагу на виховний потенціал Кодексу буття Українського козацтва (Кодекс лицарської честі, Кодекс лицарської звитяги та Заповіді милосердя), який забезпечує формування того духовного стану молодих козаків – громадян України, що в народі зберігся як розуміння козацького духу.

Взявши за основу виховання молоді у Адамівській громаді козацьку педагогіку, колектив школи зосередив увагу на: 1. Формуванні всебічно розвиненої особистості українця (національне виховання у формі козацько-лицарського). 2. Формування свідомих громадян, громадських діячів через участь вихованців у діяльності Адамівського куреня «Січі» Українського козацтва.

Було сформульовано основне завдання Адамівської школи джур та дан (згодом школи козацько-лицарського виховання) – відновити історичну пам'ять, виховати козака-лицаря, який здатний побудувати і самого себе, і своє гідне життя, і державу.

Вашій увазі пропонуються матеріали етапів становлення та розвитку Адамівської школи козацько-лицарського виховання. Це – деякі документи, фотографії, спогади Самовидців, що надруковані у козацькому інформаційному віснику (1991-1998), шкільних бліц-інформаціях (1998-2001) та газетах (2001-2003).

ЕТАПИ СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТКУ АДАМІВСЬКОЇ СІЧІ

Народна мудрість говорить: хочеш прожити 50 років – вирощуй сад; 100 років – будуй будинок; 1000 років – виховуй сина. Народ, який бажає зберегти себе в історії, повинен турбуватися про виховання своїх синів.

Ми пам'ятаємо початок 1990-х років минулого століття: розпад СРСР, крах правлячої ідеологічної машини. У школі почали платити в ці роки за класне керівництво копійки, відмінили педагогічний стаж піонерській вожатій, оголосили школу поза політикою (і державної також). Кадри побігли з школи, фінансування пішло з місцевих бюджетів (це значить, що його зовсім не було); ми, керівники школи, намагаємося налагодити хоч яку-небудь виховну роботу у школі, причому, на голому ентузіазмі, без моральної підтримки, бо тільки у школі тоді розуміли, що починаємо втрачати ціле покоління.

Вийшовши з шоку (ідеологічного, фінансового – ми не отримували зарплатню по пів-року), педагоги почали шукати альтернативні форми виховної роботи; альтернативні комуністичної ідеології, бо якщо держава зріклася комуністичної ідеології, то і державна школа не мала права її сповідувати; інакше учитель був повинен покинути школу, ми ж хотіли в школі працювати.

У країнах розвиненої демократії існує цілісна система формування лідерів різного рангу. Ця система має й дитячі організації – лідер зростає тут, далі він тільки шліфується. Така ж система працювала й у СРСР: жовтенята – піонери – комсомольці – комуністи. Це розуміли й ми, педагоги Адамівської школи, і намагалися реанімувати піонерську організацію, але на національному ґрунті: були у нас й жовто-блакитні галстуки...

Грянула земельна реформа на селі і колгоспник повинен був стати хазяїном землі – і він став ним – і як себе може почувати на селі піонерська організація, все-таки яку асоціюють із комуністичною ідеологією, яка негативно ставиться до приватної власності на землю; а на селі тих, хто відмовився би від землі – не знайшлося! І тому піонерська організація тихо спочила. Це зрозуміло керівництву – ліквідувало ставки піонерських вожатих і ввело ставки педагогів-організаторів... А далі почалася історія Адамівської Січі.

РІЧ ПРО АДДАМІВЕСЬКУ СІЧ

Орган
Адамівської школи
козацько-лицарського
виховання

№1
КВІТЕНЬ
2001

Козаку найперше –
воля!
Козаку найперше –
честь!

Відмінники навчання дана Катюшева Катя та джура Скригулець Діма.

2001

АДАМІВСЬКА ШКОЛА КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО ВИХОВАННЯ

Історія вчить, що ефективно те, що утверджує своє. А своє у нас - козацтво - спосіб життя вільної людини, яка із зброєю в руках захищала своє право на свободу.

Ще на початку 90-х років минулого століття, аналізуючи на сесії сільської ради стан виховної роботи з учнями на території громади, ми звернули увагу на виховний потенціал Кодексу людського буття Українського козацтва /кодекси лицарської честі, лицарської звитяги та заповіді милосердя/, який забезпечує формування духовного стану молодих козаків - громадян України, що внаслідок зберігся як розуміння козацького духу.

Вирішивши за основу виховання молоді у громаді обрати козацьку педагогіку, ми зосередили увагу на: 1. Формуванні всебічно розвинутої особистості українця /національне виховання у формі козацько-лицарського/. 2. Формуванні свідомих громадян, громадських діячів через участь молоді у діяльності Адамівського куреня Українського козацтва, осередка жіночої громади Українського козацтва, Адамівського куреня "Молодої Січі" /дитячої та юнацької незалежної громадської організації/ та органів учнівського самоврядування.

Тепер ми маємо у громаді таку систему виховання козака та берегині:

1. Родинно-дошкільне виховання козачати та лелі.
2. Родинно-шкільне виховання джури та дани.
3. Громадсько-родинне виховання козака та берегині.

Кожен з етапів козацько-лицарського виховання має свої особливості і проводиться нами:

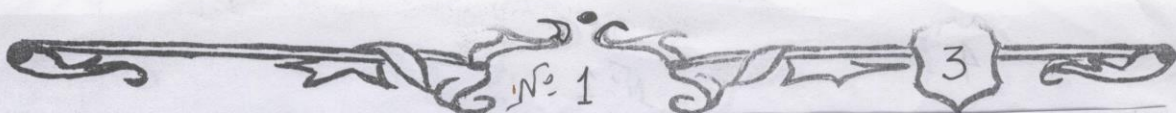
- родинно-дошкільне - через роботу з батьками дошкільнят та введенням спеціальних курсів до програми дитячого садочка;
- родинно-шкільне - у формі роботи Адамівської школи козацько-лицарського виховання:
 - а/ класна робота за рахунок варіативної частини навчального плану з основних дисциплін козацько-лицарського виховання;
 - б/ позакласна робота за рахунок годин гуртків, у формі Козацької республіки /одна з форм самоврядування учнівського колективу/ та класних козацьких загонів,
 - в/ позашкільна робота у формі діяльності дитячо-юнацької організації "Молода Січ" Українського козацтва,
- громадянсько-родинне - у формі діяльності Адамівського куреня Українського козацтва та жіночої громади Українського козацтва.

Що ж таке школа козацько-лицарського виховання? Яка її загальна модель, і на чому вона ґрунтується? Яка її мета, і які завдання вона повинна розв'язувати?

Школа козацько-лицарського виховання - громадський /на базі загальноосвітньої школи/ навчально-виховний заклад нового типу, покликаний дати учням додаткову козацько-лицарську освіту, забезпечити їх надійний духовний зв'язок з предками, розвинути стосунки з сучасниками і зорієнтувати їх на інтереси нащадків, бо творче відродження в житті ідей і засобів козацької педагогіки має забезпечити виховання фізично здорових, морально чистих і по-лицарськи мужніх та сильних духом громадян незалежної України.

У практичній роботі ми дотримуємось основних змістовних компонентів сучасного козацько-лицарського виховання молоді, які полягають у наступних фундаментальних положеннях:

1. Школа козацько-лицарського виховання - осередок лицарської духовності з державно-громадським управлінням.
2. Козача - центр навчально-виховного процесу, суб'єкт навчання і виховання.
3. Навчання і виховання козачати - це за своєю суттю є самонавчання, самоосвіта, самовиховання, самоорганізація і самореалізація особистості.
4. Родинне національне виховання - природне, провідне виховання і батьки - головні вихователі протягом усього життя козачати.
5. Українознавство - наукова основа, духовна серцевина козацького навчально-виховного впливу в родині, школі, суспільному житті, філософія і політика державотворення.
6. Національне козацьке виховання - всеохоплююча і багатогранна система впливів, ідей, підходів, яка покликана пробуджувати, стимулювати розвиток закладених природою задатків, можливостей козачати, набуття ним етносоціального досвіду і реалізування завдання гуманізації і гуманітаризації системи освіти.

- 7. Українська козацька педагогіка - вітчизняна наука про виховання підростаючих поколінь українців /представників національних меншин/ нашої Батьківщини, якій здавна притаманні глибокі гуманістичні традиції, яка постійно збагачується народною виховною мудрістю, вищими здобутками світової науки, культури;
- 8. Сучасний розвиток національної козацько-лицарської системи виховання, української козацької педагогіки створює умови для індивідуально-конкретного, особистісно-спрямованого виховного впливу через колектив козачат.

Принципи, за якими будується школа козацько-лицарського виховання:

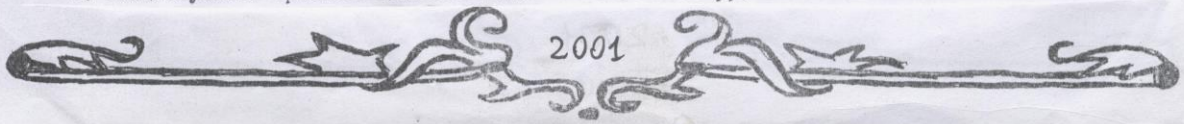
- 1. Демократизація - це мета; засіб, гарантія трансформації загальноосвітньої школи у школу козацько-лицарського виховання; це варіативність та відкритість змісту козацько-лицарського виховання; співробітництво, взаємоповага козачат та наставників, усунення авторитарного стилю виховання.
- 2. Гуманізація - подолання відчуженості козачати від наставника. Визначення особистості козачати як вищої соціальної цінності з правами на свободу, соціально-педагогічний захист, на самореалізацію у різних сферах діяльності й спілкування.
- 3. Індивідуалізація та диференціація - передбачає розвиток кожного козачати з урахуванням його інтересів, мотивів, системи цінностей, різниці в інтелектуальній, емоційно-вольовій та практичній сферах; особливостей фізичного і психічного розвитку, всіляке стимулювання здібностей кожного козачати, планування власної діяльності - все це через діяльність особистості у колективі.
- 4. Психологізація процесу виховання козачати - глибоке вивчення дитини, її внутрішнього світу, визначення того, що особистість розвивається не лише за закладеною в ній біологічною програмою і під впливом середовища, а й під дією власних потреб, бажань, досвіду. Підготовка козачати до свідомого управління своїм розвитком.
- 5. Натуралізація /трансформація/ української козацької /лицарської/ духовності - історично сформованої системи духовних багатств лицарської верстви рідного народу, яка виробила і в своєму бутті, способі життя відобразила найвищі цінності його національної душі, характеру, світогляду, ідеології, моралі, філософії, правосвідомості та естетики.
- 6. Ідеалізація - виховання козачат на позитивних прикладах - формування в молоді ідеалів - одних із найважливіших компонентів духовності як кожної особистості, так і всього народу.

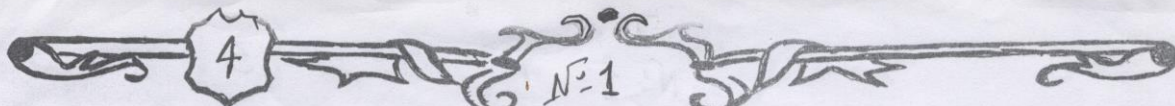
В навчальний план школи козацько-лицарського виховання введено цикли предметів:

- I. Культура тіловиховання. Напрямки:
 - а/. Система здоров'я. Девіз - Від козацьких секретів здоров'я, тіловиховання - до Олімпійських вершин.
 - б/. Козацька військова справа. Девіз - Рідну Україну захищай по-лицарському, до загину.
- II. Духовна культура. Напрямки:
 - а/. Родовід. Девіз - Козацькому роду нема переводу.
 - б/. Традиції. Девіз - Любіть Україну, як сонце любить.
 - в/. Козацька культура. Девіз - Козацькими шляхами - до висот української духовності.
- III. Культура предметної діяльності. Напрямки:
 - а/. Природа. Девіз - Плекати український храм природи.
 - б/. Праця - навчання. Девіз - Всеукраїнська толока, охоча праця - тобі, Державна Україна.
 - в/. Наука-техніка. Девіз - Науку і техніку на службу нації, Україні.
- IV. Соціальна культура. Напрямки:
 - а/. Держава - нація. Девіз - В душі і серці кожного із нас - Обборна Україна.
 - б/. Історія козацтва. Девіз - Козацька наша слава не вмире, не поляже.

У 90-х роках ХХ століття при Адамівській загальноосвітній школі I-II ступеня було створено Адамівський курень дитячої та юнацької організації Українського козацтва "Молода Січ". Тоді ж наш педагогічний колектив розробив і опрацював Концептуальні засади школи козацько-лицарського виховання /філософія козацько-лицарського виховання в школі/ і з цього часу ми почали працювати над проблемою козацько-лицарського виховання. Згодом були розроблені Концепція школи козацько-лицарського виховання та Програма трансформації Адамівської загальноосвітньої школи у школу козацько-лицарського виховання. Вона розрахована на 12 років /5 етапів/:

- 1. Підготовчий 1998-1999 рр,
- 2. Концептуально-проектно-діагностичний 2000-2001 рр,

3. Організаційно-прогностичний	2002-2003 рр.
4. Розвивально-формувальний	2004-2007 рр.
5. Результативно-узгальнюючий	2008-2009 рр.

З метою методичного забезпечення виконання Програми трансформації ми розробили та впровадили в практику роботи школи:

1. Положення про школу козацько-лицарського виховання.
2. Статут школи козацько-лицарського виховання.
3. Навчальний план школи козацько-лицарського виховання.
4. Навчальні програми за напрямками школи козацько-лицарського виховання.
5. Положення про класний козацький загін.
6. Положення про Козацьку республіку.
7. Статут Адамівського куреня дитячо-юнацької організації Українського козацтва "Молода Січ".
8. Посадові обов'язки педагогічних працівників в царині козацько-лицарського виховання.

В минулому навчальному році ми вивчали досвід козацько-лицарського виховання українських козаків з метою трансформації його у практику роботи школи. Розробили методичне забезпечення цієї ланки роботи - працювали над:

1. І частини Програми розвитку козацати.
2. Удосконаленням структури та посадовими обов'язками осіб керівного складу "Молодої Січі" Козацької республіки, класного козацького загону.
3. Збірниками на допомогу вчителям:
 - а/. "Забави Адамівських козачат" - де зібрані пісні козацькі та про козаків, пісні козачок, описи звичаїв козацьких, обрядів, традицій та забави козачат наших.
 - б/. "Ми - козацата!" - де зібрані розробки позакласних козацьких заходів /цикл традиційних шкільних свят козачат/.
 - в/. "Українське козацтво" - де зібрані конспекти лекцій учителів Адамівської школи з історії козацтва, козацької культури, козацького військового мистецтва, козацького тіловиховання.

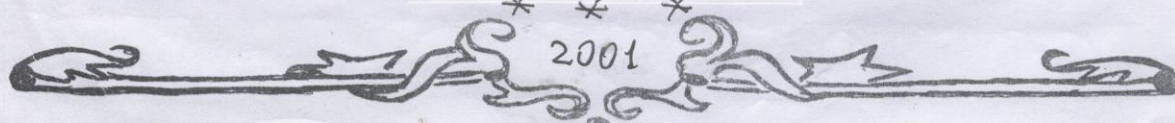
Роботу над методичним забезпеченням Програми трансформації у цьому навчальному році ми продовжуємо: готуємо II та III частини Програми розвитку козацати та програми за напрямками школи козацько-лицарського виховання.

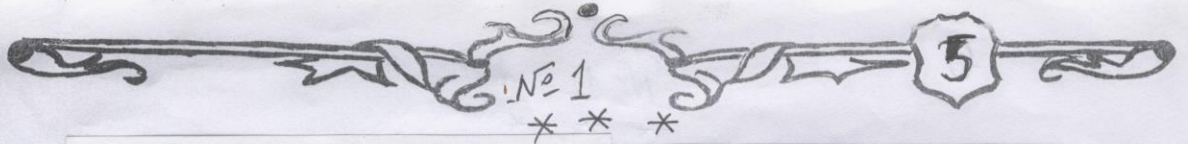
* * *
В.Я.Тимофєєв. * * *

Відкриття школи-садка.

* * *
2001

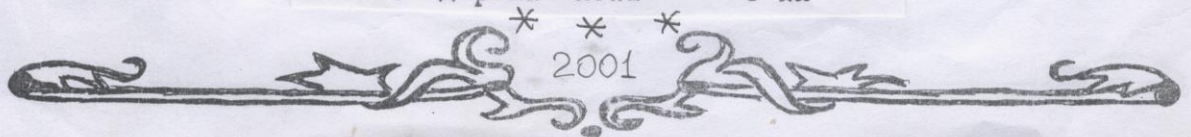

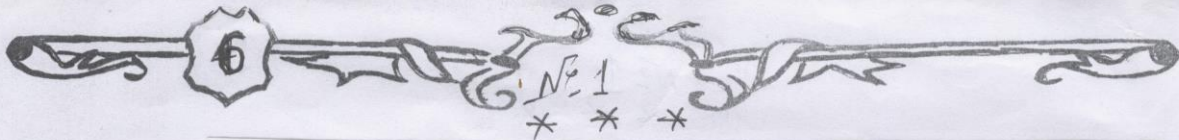
Осінні польові роботи. Джури та дани заробляють на екскурсію.

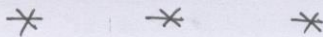
НАШІ ПЕРЕМОЖЦІ

1. Граждан Євген	5 кл
2. Лавриненко Марина	5 кл
3. Крамаренко Олена	6 кл
4. Гербей Тетяна	9 кл
5. Катюшева Катерина	7 кл
6. Катющев Віталій	9 кл
7. Гречко Ольга	7 кл
8. Вронська Віка	5 кл
9. Даниленко Віка	7 кл
10. Назарова Ольга	7 кл
11. Рибальченко Оксана	8 кл
12. Лавриненко Оксана	8 кл
13. Ребюк Тетяна	7 кл
14. Гречко Віктор	6 кл
15. Золотовська Олена	7 кл
16. Одорожа Олена	6 кл

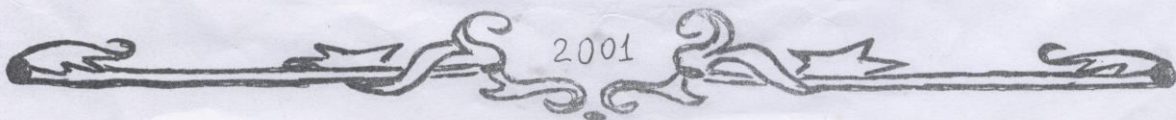

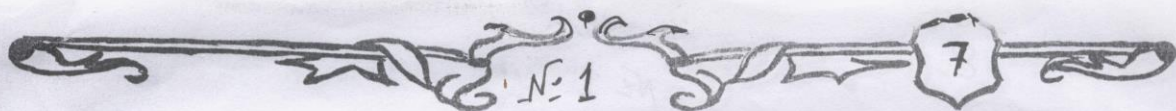
Адамівська школа-садок. Районний семінар для завідувачих дитсадками "Наступність між школою та садком у вихованні патріота України; козачати". Виступ завідувачої райВС Барішевої К.В.

НАСТУПНІСТЬ МІЖ ШКОЛОЮ ТА САДКОМ У ВИХОВАННІ ПАТРІОТА УКРАЇНИ,
КОЗАЧАТИ

У школі та дитсадку в роботі з козацько-лицарського виховання з козачатами та лелями ми: форми, методи й прийоми спрямовуємо на пробудження в дітей елементів національної свідомості і самосвідомості. Проводимо бесіди і розповіді дітям, читаємо книжки про Запорозьку Січ, героїчні подвиги лицарів України, зустрічі з представниками Українського козацтва, збагачуємо їх знаннями про історію козаків, їхню героїчну боротьбу за свободу і незалежність України; формуємо історичну пам'ять культурно-історичних основ духовності козачат при сприянні міфів про праукраїнців-предків козаків, їхні вірування і звичаї, сонцепоклонництво. Знайомимо дітей із міфами про Білобога і Чорнобога; Коляду і Мару, Лада і Ладу, Велеса і Перуна;

№ 1

* * *

Виступ лель та козачат.

* * *

розкриваємо в міфології, фольклорі глибокі гуманістичні якості наших пращурів - любов до людини, доброта, правдивість, працелюбність, пошана до історії і культури рідного народу, зневага до всього потворного в житті, ненависть до ворогів-загарбників;

впроваджуємо в повсякденне життя і навчання козачат ідей, правило, національні традиції родинності. Застосовуємо в процесі вивчення матеріалу, в позакласній та позашкільній роботі козацьких ігор, забав, фольклорно-етнографічних завдань, українознавчих матеріалів, в яких розкриваються родинні цінності, ідеї української національної школи-родини;

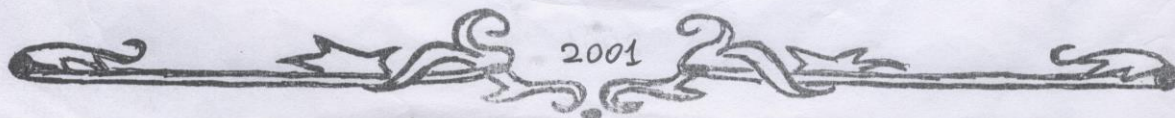
пробуджуємо інтерес до історії українського козацтва, Запорозької Січі, Гетьманської України як форм національної державності шляхом участі козачат у дослідно-пошуковій роботі на теми "Дили собі запорожці та й на Запорожжі", "Гей, ви, хлопці, славні запорожці", "Запорозькі козаки-характерники", "В поход сурмлять козацькі сурми";

розкриваємо єдність змісту і форми, національної ідейності і художньої образності, символічності і духовності в процесі вивчення козацьких пісень і дум, легенд і історичних оповідей і виховуємо в кожного козачати почуття господаря на українській землі, володаря в рідному краї;

проводимо і організуємо бесіди, ранки, вікторини, конкурси, заочні мандрівки на теми: "Українські національні кольори", "Українські образи і символи", "Самобутність рідного мистецтва", "Чари писанкарства і рушникарства" тощо з метою розвитку емоційної сфери, почуття краси.

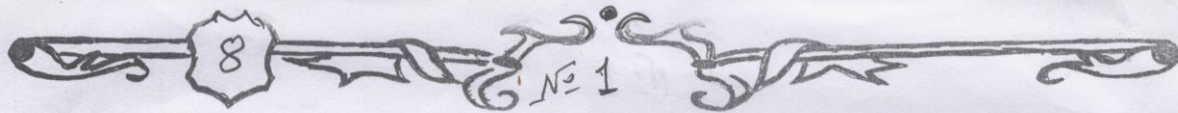
В.ІгТимофєєв.

* * *

2001

154

* * *

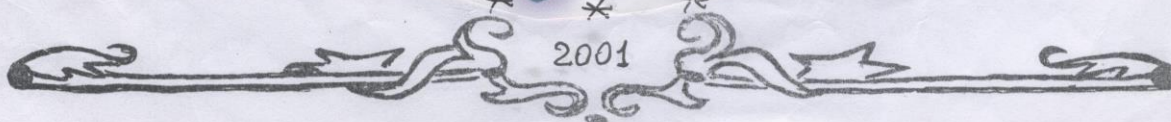

Виступ лель та козачат.

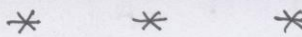

* * *

2001

ОДЕСА. МІЖНАРОДНА ПЕДАГОГІЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

ДИТИНА В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

В Одесі відбулася міжнародна науково-практична конференція "Дитина в сучасному суспільстві". Педагоги-науковці та практики з 15 країн (переважно слов'янських) зібралися, щоб обговорити сучасний стан, шляхи поліпшення виховання та навчання дітей у освітньому просторі.

На пленарному засіданні провідні фахівці в галузі педагогіки і психології дитини (академіки Чебикін О.Я., Сманцер А.П., професори Курлянд З.Н., Рангелова Е.М., Сонін В.А. та інші) та керівники авторських шкіл (зокрема, наші земляки Гузик М.П., Семенюк Л.М., Прокопечко Л.Я.) поділилися баченням шляхів удосконалення виховання та освіти у своїх країнах.

Промовці наголошували, що своєрідний вірус – поліпшення, реформування процесу виховання і навчання – охопив сьогодні практично весь світ. Американці, західно-європейці знову задумалися над тим, що їм бракує академічності і мають намір значно підсилити обов'язковий компонент (той компонент, який чомусь весь час хочеться послабити у нас, на Україні).

Освіта – це сфера життя суспільства, яка не повинна

залежати від політичної кон'юнктури, організаційно-структурних і фінансово-економічних, змістовно-методичних і кадрових проблем. Вона має забезпечувати поступальний розвиток суспільства. Час освіти, яка полягає лише в пізнанні світу, закінчився. Пізнання себе, свого "я", своїх прагнень і можливостей для самовизначення та кращої реалізації своїх сил – нове гідне гуманізму завдання освіти – і навчання, і виховання. Освіта – це ще й проблема криміналізації чи некриміналізації суспільства. Країні дорожче обходиться молода людина, яка перебуває за лаштунками волі. Краще навчати у вузі...

На другий день працювали секції, на яких педагоги-практики розповідали про організації навчально-виховної роботи у своїх колективах.

У секції "Дитина в сучасному освітньому просторі"

цікаво пролунали доповідь "Українська національна школа – школа козацько-лицарського виховання", яку підготував творчий колектив Адамівської школи, та блиц-інформація "Річ про Адамівську Січ", з якою виступили учні цієї ж школи – джури та дани (цей виступ показало телебачення по "Інтеру" у програмі "Факти")...

Педагоги у своїх виступах говорили, що національна школа виступає як один із важливих елементів збереження і розвитку етнічної спільності, її духовного ядра. Виховання – первинне, навчання – один із засобів виховання. Виховувати – значить організувати життя. В правильному житті правильно ростуть діти. Велике і складне питання, яке потребує вирішення, – це формування духовного світу особистості. Між іншим, розуміння духовності лише в суто релігійному дусі може ставити під сумнів раціональне знання, яке є основою освіти. У цій суперечності закладено проблему, яку маємо розв'язувати.

Повільність реформ та глибина кризи в нашій країні

почасті є наслідком прогалин у навчально-виховному процесі минулих часів. Коли ставка була на вузького спеціаліста, а особистість розчинялася в корпоративних структурах. Тривалий час ми дотримувалися постулату про домінування громадських інтересів перед цінністю окремої людини. Отже, гуманістичній системі освіти триматися було ні на чому. А в результаті країна недотримувала свідомих громадян, творчих особистостей, носіїв культури...

Незважаючи на всі кризові явища, школа може стати важелем відродження. Не треба думати, ніби школа тільки просить у суспільства і держави. Важливо те, що школа дає суспільству, бо освітянський корпус, можливо, єдиний, хто по-справжньому ще дбає про дітей, а школа – це, практично, єдиний інститут, до якого ще не втратили довіри. Тому роль поводири народу знову бере на себе учительство, бо ж воно – інтелігенція...

В. ТИМОФЕЄВ,
директор Адамівської школи

* * *

В Адамівці
Є маленьке чудо,
Яке дуже люблять
Маленькі люди –
Це орбіта,
Орбіта усіх школярів.
Ї звать її школею.
Для кожного вона своя –
Неповторна, чарівна.
Ї кожного року нова.
Є в ній класи з школярами,
Є в ній диво-вчителі,
Які вчать добру і праці,
Ї як жити на землі!
Оля Назарова /7 клас/.

* * *

Наклад 10

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с. Адамівка, школа.
Тел. (04849) 76-3-40

Редакційна рада:
В. Тимофеев.

2001

РІЧ ПРО АДAMІВСЬКУ СІЧ

Орган
Адамівської школи
козацько-лицарського
виховання

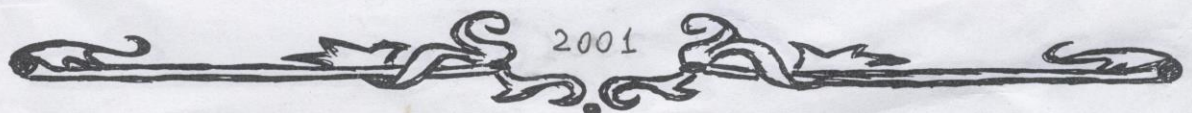
Козаку найперше –
воля!
Козаку найперше –
честь!

ВІДРОДЖЕНОМУ КОЗАЦТВУ - 10!

Виступ лель та козачат.

140

УКРАЇНСЬКОМУ КОЗАЦТВУ - 10 РОКІВ

*

*

*

Треба мати, розвивати й зміцнювати дитячу організацію у школі - вона підмурок колективної виховної роботи, бо наш педагогічний корабель накренило у бік індивідуалізації навчання та виховання і цей крен призвів до того, що багато школярів відмовляються від шкільної "індивідуальності" на користь неформальних, а іноді і злочинних угруповань та "об'єднань", які не надають особистості всі можливості для самовираження і психологічного комфорту; в багатьох з них панують міцний груповий тиск, жорстока система підкорення; свавілля лідерів, але здебільшого підлітки не покидають їх, а, навпаки, цінують досить високо.

Відмовившись від виховання у колективі та через колектив, ми практично відмовились від виховання взагалі: це показує досвід наших пострадянських шкіл - виникнення спотворених стосунків, злочинності, сексуальна розбещеність, самотність особистості - і як результат - введення у школах варті з охорони порядку /молодих в уніформі/, яка здебільшого цей порядок не може навести, бо причини безпорядку не зовнішні, а внутрішні - губляться традиції організації життя дітей у колективі - самоврядування, гласність, відомий порядок, дисципліна, самообслуговування. Відомо: не може бути успішним виховання громадянина-господаря своєї країни, якщо дитина, підліток не набуватиме у ці роки досвіду відповідальності за виконання певних функцій в організації життя класу, школи, сільської громади.

Аналізуючи педагогічну пресу, роблю висновок, що вчителі на Україні це розуміють: все більше з'являється таких авторських концепцій виховання, самоврядування, які базуються на принципі виховання "у колективі та через колектив".

Нашу школу почали звинувачувати у млітаризації системи виховання. Так, у нас є однострой, прапор, марширування, салютування, загони, командири-шамани. Але це має вигляд гри, що спирається на вікові особливості підлітків, прагнення до романтики. Це форма нашої організації, яка ґрунтується на історичному досвіді українського народу, а зміст - виховання патріота, громадянина.

Наша виховна система /козацька педагогіка/ спирається на владу спільності як джерело впливу на особистість; взаємодопомога, відчуття іншого, підкорення спільно обраним законам, вимогам - все це зумовлює великий позитивний вплив на особистість у процесі формування нашої Адамівської Січі - братства козачат.

Що антигуманного в таких принципах життя нашого колективу: ніхто не має права образити іншого, бо дістане відсіч від усього дитячого гурту; ніхто не може порушити закони життя класу, школи, йому цього не дозволять; стриманість, ввічливість, повага до старших; міра в одязі; відповідальність за виконання своїх обов'язків?!

Ми, педагоги, не повинні відмовлятися при вихованні школярів від понять "учнівська честь", "гідність", "свідість".

Засобами козацької педагогіки ми формуємо у наших козачат "командний дух": наша команда - наша Січ - наша школа - наше село - наша Україна, виховуємо козака, для якого найперше - воля, найперше - честь! Хіба це погано?!

Колиска наша - ненька-Україна,
Сини її - преславні козаки,
Що йшли за правду і за волю
З життя земного - в вічне...

В.Н.Тимофєєв.

*

*

*

* * *

НОВОРІЧНІ СВЯТА В ШКОЛІ

Герої української класики стали бажаними гостями на новорічному святі в школі. Надовго запам'ятається зустріч з Пронєю Прокорівною і Голохвастовим /6 кл./, з кузнецем Вакулом, красунею Оксаною та Солохою /7 кл./, Нікого не залишили байдужими сусідки Палажка та Враска /8 кл./, герої творів Остапа Вишні /9 кл./.

П'ятикласники вдало проінсценували казку "жив-був пес". А до учнів початкових класів завітали герої українських казок із своїми повчаннями і жартами.

Всі діти були задоволені й веселі. Правду ж нареді кажуть, що Новий рік - свято казок та чудес.
В.Н.Гриценко.

* * *

ДЕНЬ СВЯТОГО ВАЛЕНТИНА

14 лютого проводилося свято Святого Валентина. Перед святом проходив конкурс плакатів і поздоровлень.

Після уроків у святково-прибраному залі зібралася на свято вся шкільна сім'я. Проводилися конкурси: 1. Показуха. 2. Відгадай мелодію. 3. Як ми знаємо один одного. 4. Конкурс на кращий танець. 5. Конкурс "Ідеальна пара".

Диплом "Принцеса Нового часу" отримала учениця 7 класу Катюшева К, а диплом "Джентльмен Нового часу" - учень 9 класу Басюк В.

* * * Н.П.Галицька.

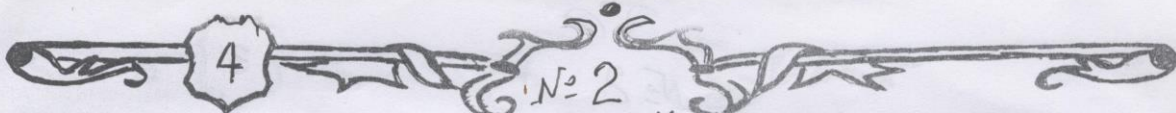

2000. Козаки і Джури Адамівської Січі.

* * *

Хлопці-козаки.

2001

А ну-мо, хлопці-козаки!

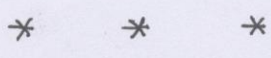
21 лютого проведився конкурс "А ну-мо, хлопці-козаки!"
На початку свята дівчата-старшокласниці виступили з вступним словом про козаків-лицарів, про козацькі братства, про виховання козаків, які з малечку виховували силу волі і духу, фізичну силу і загартованість.

Дніпро-брате, чим ти славен,
Чим ти красен, чим ти ясен?
Гей, я славен бурлаками,
Низовими козаками.

Потім джюри брали участь у конкурсах: 1. Козацький квізворд. 2. Музичний конкурс. 3. Конкурс козаків-любомудрів. 4. Спортивні змагання.

Всі конкурси проводили дівчата-дани.
Переможцем конкурсу став учень 9 класу Катюшев Віталій.

Н.П.Галицька.

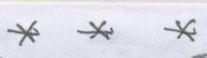
До 8 березня проведився конкурс серед дівчат 7,8,9 класів "Українка я від реду!"
Було сформовано дві команди: дівчатка 7 класу і збірна 8,9 класів.
Конкурс проведився у стилі КВВ. У команд було домашнє завдання: сучасна казка. Дівчатка показали "Колобок" і "Теремок".

Потім були конкурси: 1. Музичний. 2. Вікторина таїн.
Команди одержали рівну кількість балів і перемогла, як ми кажемо, дружба...

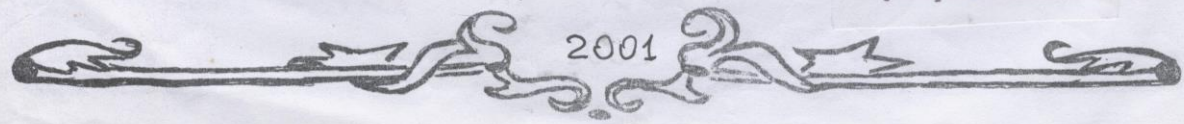
Н.П.Галицька.

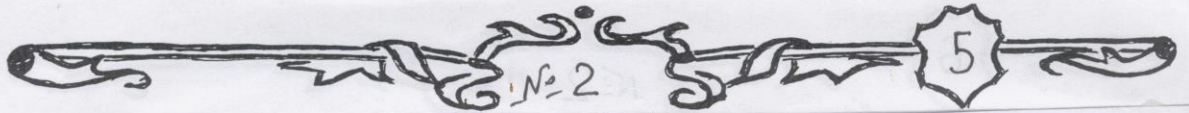

Супердівчатка.

2001

ШЕВЧЕНКО ТАРАС - НАЧЕ СОНЦЕ ДЛЯ НАС

Гордий, величний, палкий і нескерений
Наш незабутній славетний Кобзарь;
Лине в безсмертя над нивами й горами
Помислів, дум і сердець володар.

Т.Г.Шевченку належить найвизначніше місце серед світочів літератури. Геніальний син українського народу, чиє ім'я відоме всьому світові. На культурному небозводі України найяскравіше сяє нам зоря Шевченкового таланту - цього гіганта духу нашої землі, могутнього дзвону нашої совісті.

Кожного року /за традицією/ на початку весни в нашій школі проводиться Шевченківський тиждень. Участь приймають всі учні школи. Хвилюється, тим паче, що тиждень не такий собі, а шевченківський!

Розпочали свято учні 7 класу. Вони провели мітинг біля кам'яного погруддя Тараса Шевченка /стоїть в центрі села/. Дев'ятикласники провели такі бесіди: "Шевченко - глибокий мислитель", сатирик, прозаїк, драматург, художник-живописець" /для 1-5 кл/ та "Історія життя Шевченка становить частину історії нашої Батьківщини" /для 6-8 кл/.

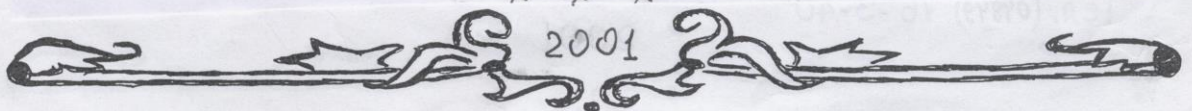
Третього дня тижня пройшов конкурс на краще читання віршів, псеми Шевченка та віктерина /питання з біографії та творчості/. Для учнів 5-6 класів був підготовлений конкурс ерудитів /знавців поезії Шевченка/. Під кінець тижня між учнями 7-9 класів пройшло змагання /КВВ/. Діти дуже хвилювалися. Насамперед - підібрати потрібну команду з десяти чоловік. Як це зробити, щоб не було скривд-

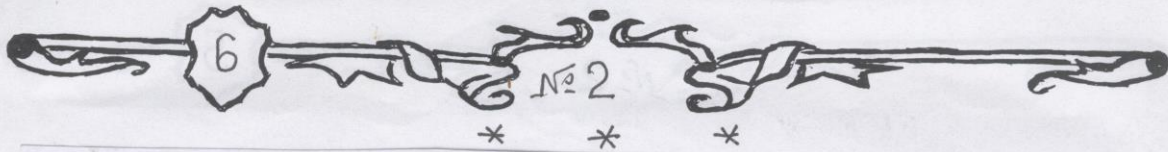

жених? А назва? А девіз? А форма? А пісня на вихід? Ще й сценка? В кінці КВВ прозвучали гарні ліричні пісні - чи то на слова Тарасові, чи то на слова інших українських авторів, чи народні. Тут уже поклалися на вчителя музики /директор школи/ Тимофєєва Валерія Івановича.

Учні нашої школи завжди пам'ятають слова Шевченка, щоб "в сім'ї вольній, новій" його згадали "незлим, вихим словом". Нам забути Великого Кобзаря - не можна!

* * * К.М.Греждан.

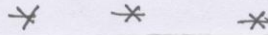

ЕКСКУРСІЯ ДО ЛЬВОВУ

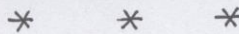
За сумлінну працю в колгоспах на збиранні врожаю-2000 учнів старших класів нагородили поїздкою до Львову. Багато вражень залишилось після відвідання італійського дворику, старовинної аптеки, музеїв, костелів, де всіх зачарувала справжня органна музика. Найбільше враження справив Високий замок. Там з висоти 220 метрів діти спостерігали панораму міста, яке розкинулось на 30 км навколо.

Дякуючи змістовним і цікавим розповідям екскурсовода, діти взнали багато цікавого і корисного.

В.Н.Гриценко.

Наші у Львові.

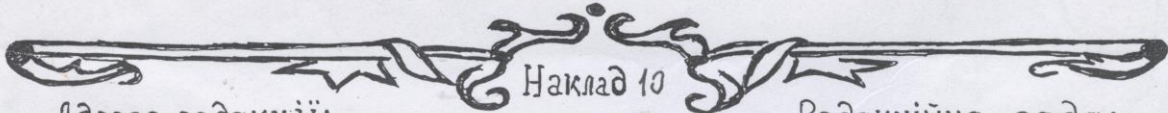
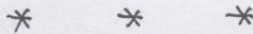

КОЗАЧАТА В ОДЕСІ

На весняні канікули учні 5 та 6 класів здійснили екскурсію до міста-героя Одеси. Найбільше сподобалась екскурсія по місцях бойової слави, зокрема, відвідання Одеських катакомб.

Діти взнали багато цікавого про життя і боротьбу мешканців Одеси, партизанів з німецькими загарбниками. А скільки вражень залишилось від відвідання міського саду, зоопарку! В майбутньому учні вирішили працювати ще краще, щоб здійснити екскурсію до Києва.

В.Н.Гриценко.

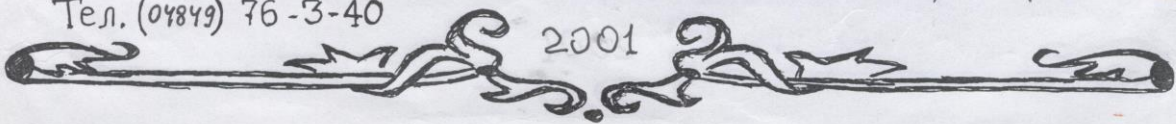

Наклад 10

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа.
Тел. (04849) 76-3-40

Редакційна рада:
В.Тимофєєв, В.Гриценко,
Н.Галицька, К.Грандман.

2001

РІЧ ПРО АДAMІВСЬКУ СІЧ

Орган
Адамівської школи
козацько-лицарського
виховання

№3
КВІТЕНЬ
2001

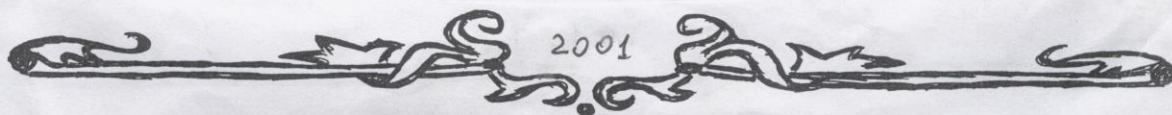
Козаку найперше –
воля!
Козаку найперше –
честь!

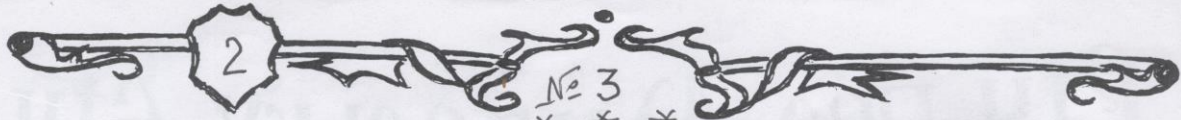

БІОЛОГІЧНИЙ ТИЖДЕНЬ

ШПАКИ ПРИЛЕТІЛИ!

№ 3
* * *
НЕМОВ СОБІ НА ЗЛІСТЬ
МИ ЗЕМЛЮ КРИВДИМ ДУЖЕ.
ЗЛЕЛІЙ ІІ, ОМИИ, ОЧИСТЬ,
МІЙ ДОБРИЙ ВНИИ ДРУЖЕ!

За традицією кожен рік в нашій школі проводиться біологічний тиждень. Так і в цьому році він проводився з 2-го по 6 квітня.

Всі учні школи старанно готувались до проведення тижня. В понеділок /2.04/ учні 9 класу по всіх класах провели екологічну інформацію на тему "Немов собі на злість ми землю кривдим дуже. Злелій її, смий, очисти, мій добрий вний друже!"

Дев'ять класників знайомили учнів школи з екологічними проблемами України та нашого рідного краю. Школярі вносили свої пропозиції щодо вирішення екологічних проблем нашого краю.

У вівторок /3.04/ вся школа прийняла активну участь у проведенні акції "Нарцис". Висадили квіти біля школи, заклали нові квітники. Відповідальні були за цю акцію учні 6 класу.

4.04 силами учнів 5 класу провели свято "Вінець природи". Учні познайомились як з глибокою давни- ни наші предки використовували рослини в народних обрядах.

5.4 випускники нашої школи підготували виступ екологічної агітбригади на тему "Райдуги природи - всім, всім!!!"

На завершення біологічного тижня, в п'ятницю /6.04/ в нашій школі провели "Свято птахів". Свято було проведено в формі гри "Показуха". В цьому конкурсі приймали участь учні 7,8,9 класів. Школярі не тільки показали свої знання про птахів, а й про їхні поведки, форму поведінки. Хореші знання показали такі учні: Катюшева Катя, Катюшев Віталік, Верховецька Олеся, Скригулець Дмитро, Рибальченко Оксана, Гербеї Таня, Одереза Олена, Гречко Оля, Реб"юк Таня, Даниленко Віка та інші.

Учні школи Корженко Ю, Шмаглюченко С, Гречко В, Козубенко А виготовили шпаківні для птахів і розвішали на території школи.

У понеділок, на лінійці були підведені підсумки біологічного тижня. Переможці конкурсів були нагороджені солодкими призами.

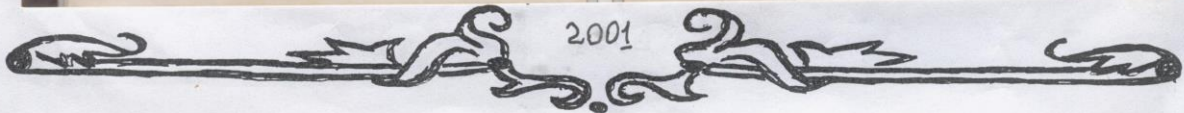

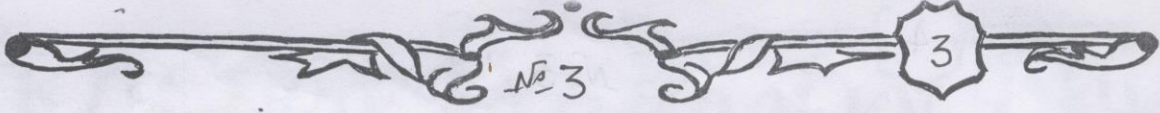
В.М.Вронська.

Засідає атестаційна комісія.

2001

* * *

ПАСХА. ХРИСТОС ВОСКРЕС.

* * *

ХРИСТОС ВОСКРЕС

Христос воскрес! Усе радіє,
Сміється сонечко з небес.
! дзвонить дзвін аж до небес,
Де білі хмарки розпливлися -
Христос воскрес! Христос воскрес!

Кожного року, навесні, весь світ відмічає найголовніше християнське свято - Великдень. Учні 6-класу до цієї події підготували святковий ранок, на який запросили своїх молодших друзів з початкових класів.

Свято розпочалося розповідями учнів про історію походження свята. Повідомили про Великденний піст, Вербний тиждень. Учні принесли освячену вербу, торкалися один одного і промовляли: "Не я б"в, верба б"с", за тиждень Великдень, уже недалеко червоне яечко".

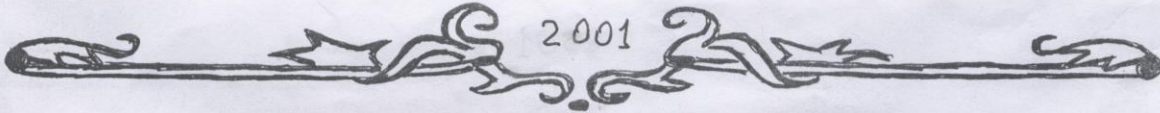
До свята діти намалювали символи свята - писанки і крашанки, розповіли про символіку кольорів, виготовили святкові листівки. Ознайомили про останній тиждень перед Пасхою, який має назву Страсний, пречистий четвер, про Страсну п'ятницю і Великденну ніч.

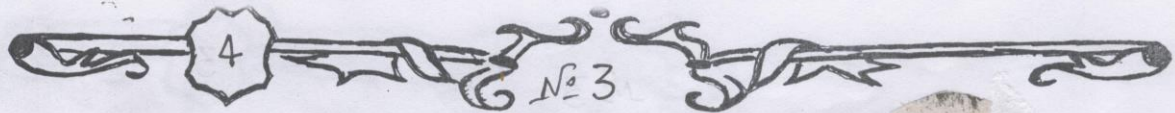
Гарно виконали пісню "Христос воскрес". На завершення свята учні подарували всім присутнім по гілочці освяченої верби.

Христос воскрес!

С.А.Піштіган.

* * *

* * *

Тиждень правових знань. Нагородження переможців.

* * *

ТИЖДЕНЬ ПРАВОВИХ ЗНАНЬ

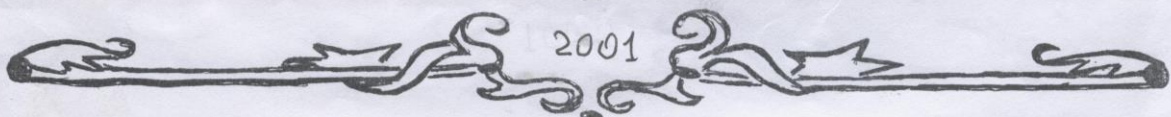
З 17 по 21 квітня в школі проходив тиждень правових знань, у якому приймали участь всі учні. Учні III класу під керівництвом Золотівської Т.М. провели ранок "Символи нашої держави" для учнів молодших класів. Для учнів 5-6 класів В.Н.Гриценко провела бесіду за круглим столом "Закон і ми" де познайомила їх з правами і обов'язками дітей. Була також проведена зустріч учнів 7-9 класів з працівниками правоохоронних органів району: Щербань С.І., Фадеевим А.Б. та Трофімовою Г.М., які познайомили учнів зі станом поведінки учнів району, з проблемами наркоманії серед учнів району, відповіли на запитання. В кінці зустрічі учні переглянули фільм про шкоду наркоманії та СНІДу.

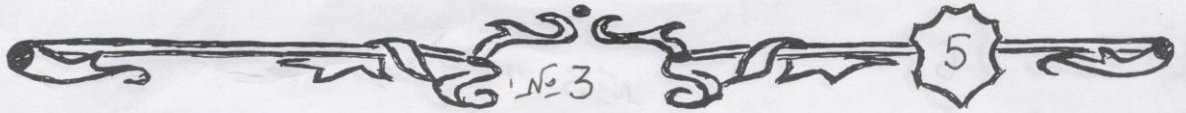
В останній день тижня провели бреєрінг "Юні правознавці". Учні 8-9 класів представили 2 команди: "Освітняні" і "Правознавці". Команди змагалися в знаннях законів та їх дотриманні в житті, розглядали цікаві ситуації, шукали їм розв'язання. Допомогали в проведенні бреєрінгу учні 5 класу Ребук Н., Вронська В., Рибальченко Ю., Лавриненка В., Граждан С., які розіграли ситуації, а члени команди шукали на них відповідь.

Перемогала то одна, то інша команда, але до фіналу рахунок став рівним. В кінці було визначено кращих правознавців: Скригульця Дмитра та Катющева Віталія.

Р.М.Буравицька.

* * *

167

* * *

Виписка з наказу № 106

по Білгород-Дністровському райво

віл 19.04.2001р.

Про встановлення тарифних разрядів кваліфікаційних категорій педагогічним працівникам району за результати атестації за 2000-2001 навч.рік.

Керуючись рішенням районної атестаційної комісії при районному відділі освіти по атестації педагогічних працівників /протокол № 1 від 18.04.2001 р./,

НАКАЗУ:

I. Встановити кваліфікаційну категорію "спеціаліст вищої категорії":
I. Буравицька Р.М. Аламівська ЗОШ

У. Присвоїти педагогічне звання "вчитель-методист":
I. Буравицька Р.М. -"

II. Нагородити Почесною грамотою МО України:

I. Тимофєєв Валерій Якович директор Аламівська ЗОШ

III. Нагородити Почесною грамотою обласного управління освіти:

I. Гриценко Валентина Никифорівна педагог-організатор -"

2. Галицька Наталя Павлівна вчитель фізичної культури -"

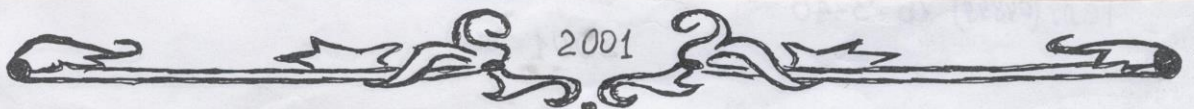
IV. Нагородити Почесною грамотою районного відділу освіти:

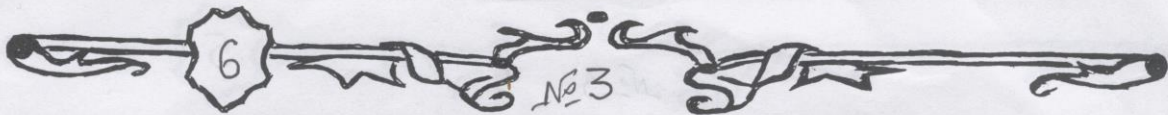
I. Давриненко Інна Павлівна вчитель початкових класів -"

2. Воронкова Діана Миколаївна вчитель початкових класів -"

Зав.райво К.В.Барішева
вик. Т.П.Ткаченко

* * *

* * *

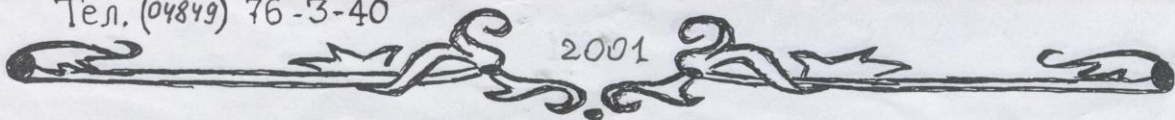
Учителька історії Буравицька Раїса Миколаївна веде у 7 класі авторський курс "Історія українського козацтва!"

* * *

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Вілгород-Дністровський р-н,
с. Ядамівка, школа.
Тел. (04849) 76-3-40

Редакційна рада:
В. Тимофєєв, В. Вронська,
О. Пішмітан, Р. Буравицька.

РІЧ ПРО АДІМІВЕСЬКУ СІЧ

Орган
Адамівської школи
козацько-лицарського
виховання

№4
травень
2001

Козаку найперше –
воля!
Козаку найперше –
честь!

Козацьке таборування

Ми - таборуємо!

З нетерпінням чекали джурі та дани день весняного таборування. Команди "Запорозці", "Гайдамаки", "Соколи" та "Дозорці" змагались у спритності розпалити вогнище, розбити намети; виборювали першість у естафеті та інших змаганнях. Добре розрізняли і пояснювали власності і призначення лікарських рослин. Високих результатів домоглися у наданні першої допомоги. Бадьоро звучали командні козацькі пісні. А кашовари встували

смачні козацькі каші та справжні куліші. Всім сподобались і духмяні трав'яні козацькі чаї. В кінці дня всі з захопленням знайомилися з бойовими листівками "Пугу-пугу; новини з луку".

Першість завойувала команда "Запорозці". Стаман - Скригулець Дмитро. Молодці! Так тримати!

В.Н.Гриценко.

2001

По закінченню таборування наші кореспонденти мали розмову з учасниками. Ось які побажання вони висловили.

Хто швидше з одного сірника розіпале багаття!

Богданова Ірина: Я хочу, щоб таборування проводилося частіше і було змагання "пригання в мішках" та одягання ляльки /5 кл./

Лавриненко Марина: Мені хотілося б щоб ми на таборуванні бігали навипередки, грали в м'яча /5 кл./

Вронська Віка: Я хотіла б, щоб були змагання наперегонки в мішках, як у козаків /5 кл./

Козубенко Іра: Я хотіла б, щоб ми проводили вікторину, були мітинги /5 кл./

Стеценко Толя: Я хочу, щоб ще було таборування /5 кл./

Солов'енко Олег: Я пропоную внести до змагань "Ходьбу в мішках" /5 кл./

Анонім: Я хотіла б щоб добавили ще конкурс капітанів /6 кл./

Крамаренко Олена: Треба ввести змагання з перетягування канату /6 кл./

Одорожа Аня: Я хочу, щоб таборування проводилося кожного року /6 кл./

Скиба Артур: Я хотів би, щоб проводилося зимнє таборування /6 кл./

Золотовська Олена: Мені дуже хотілось, щоб на другий раз ми ці змагання проводили з обіду до ранку і ночували у палатках /7 кл./

Даниленко Віка: Деякі учні не прийшли до школи - вони мабуть, думали, що це нецікаво, а тепер жалкують /7 кл./

Назарова Сля: А найбільше хочу, щоб в кінці нам зробили дискотеку /7 кл./

Харченко Люда: Я б хотіла, щоб було ще багато таких таборувань, щоб було більше веселих конкурсів з життя козаків, про їхній побут, одягу, звичаї та ін. /7 кл./

Анонім: Я хотів би, щоб у нас було ще й літнє і зимове таборування і потім нам дозволили робити дискотеку /7 кл./

Чебатюк Олександр: Хоча я не був в школі, мені розповіли друзі. Я в цьому році не був, але я прийду в другий раз /7 кл./

Воронцов Олег: Я гадаю, що на наступний раз треба розкрити трохи гуморесок про козаків. Я хочу, щоб ще слід вче таборування було в осінню пору /7 кл./

Сдорожа Слена: Я знаю, що це не останнє змагання, а їх же буде дуже багато /8 кл./

Рибальченко Оксана: Я хотіла б, щоб у нас проводилися частіше такі веселі і захоплюючі акції /8 кл./

Білоус Іван: Треба більше кумедних конкурсів /8 кл./

Кравченко Олексій: Траба конкурсу гуморесок, анекдотів козацьких проводити /8 кл./

Скригулець Дмитро: Я сподіваюся, що в нашій школі, пробачте, в Молодій Січі, буде з кожним роком більше таких свят /9 кл./

Катюшев Віталій: Я хотів би, щоб ми більше ходили у справжні походи. Також щоб було побільше силових змагань: бойові мистецтва, перетягування канату, армреслінг, піджимання, віджимання /9 кл./

Анонім: Я хочу додати свої варіанти змагань: в'язання вузлів, битва на перекладині, біг з перешкодами, небезпечний коридор /9 кл./

Козацький
листок
"Запорозжів"

Одорожа О.
Скригулець Д.

Козацький Листок "Запорозжів"

РЕЗУЛЬТАТИ:

	Вогнище під кашу	Тур.	вогнище	Істафета	І допомога	Рослини	Каша	Пісня	Лист	Уборка	територія
1. "Запорозжів" - Скригулець	20	30	40	50	50	50	50	50	50	30	390
2. "Сокіл" - Катюшева	20	50	30	40	50	50	50	50	30	50	370
3. "Гайдамаки" - Катюшев	20	20	50	30	50	50	50	50	30	50	350
4. "Дозорці" - Басюк	20	30	0	40	50	50	50	50	30	50	320

Всього

Наклад 20

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Вілгород-Дністровський р-н,
с. Адамівка, школа.
Тел. (04849) 76-3-40

Редакційна рада:
В.Тимарсев, В.Гриценко.

2001

ЧУДНЫЙ СОН

Верховецкая Олеся, 6 клас,
Адамовская школа.

Мне приснился сон, будто я лечу.
Будто я лечу на коне золотом.
Я лечу туда, где всегда весна,
Где нет ни горя ни зла.

Припев:

Я лечу в чудесные края,
Я лечу за синие моря.
Где люди смеются всегда.
И не грустят никогда.
Мне приснился сон, будто я лечу.
Будто я лечу на коне золотом.
Я лечу туда, где цветы кругом.
Где мечты не покроется льдом.

В.А.И.

МЕДЛЕННО

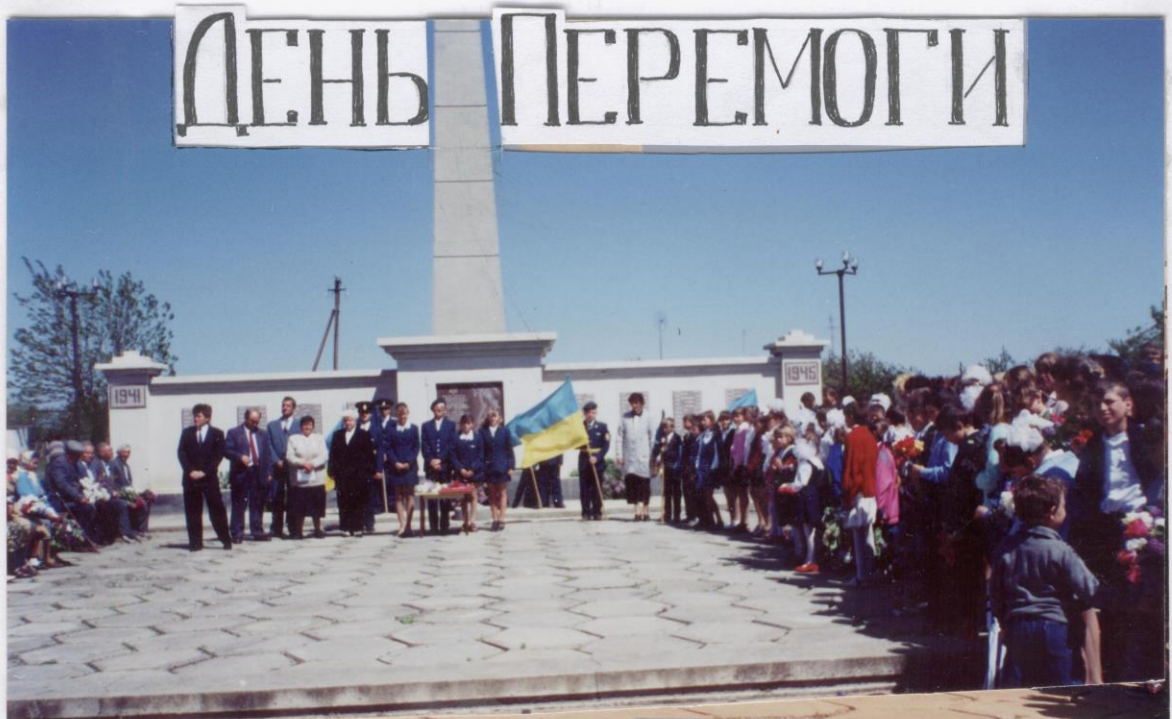
Мне при-ни-ся сон буд-то я ле-чу буд-то я ле-чу на ко-не зо-ло-том Я ле-чу ту-да где ве-с-на
 да ве-на где нет ни го-ря ни зла Я ле-чу в чу-дес-ные кра-я Я ле-
 чу ту-да где не-тъ ни-ко-гда ни-ко-гда где лю-ди сме-ют-ся все-гда и
 не гру-стят ни-ко-гда

РІЧ ПРО АДАМІВСЬКУ СІЧ

Орган
Адамівської школи
козацько-лицарського
виховання

№ 5
ТРАВЕНЬ
2001

Козаку найперше –
воля!
Козаку найперше –
честь!

Президія урочистого мітингу.

Сивочолі ветерани, вдови, мешканці села, учні Адамівської школи зібрались біля священого місця, пам'ятника загиблим воїнам, щоб відзначити 56 річницю Перемоги, вшанувати пам'ять односельчан, які полягли в боях в роки війни і тих, хто відійшов у вічність у повоснні роки. Присутніх ветеранів; вдов, дітей війни привітав сільський голова Коноваленко А.М., голови кооперативів Г.Ф.Даниленко, В.М.Вронський, М.І.Бурлай, голова ради ветеранів Галицька М.І. В глибокій зажурі вшанували пам'ять загиблих воїнів хвилиною мовчання. Внучка ветерана війни, учениця 8 класу Рибальченко Оксана звернулась до захисників

Вітчизни з теплими, щирими словами подяки. Дякуючи їх подвигу, над нами світить мирне чисте небо.

Учні школи поздоровили ветеранів квітами. Всі уважно прослухали спогади про буремні роки. Цікаво почути це з уст учасників війни, адже їх залишилось зовсім мало: Янишен О.В., Якубський М.Ф., Черненко Л.В., Головченко В.В.; Щербина Ф.С., Жданов М.К. Для них був організований святковий концерт і вогник-зустріч.

Вічна пам'ять тим, кого сьогодні нема разом з нами!

Слава і шана Вам, живі ветерани!

В.Н.Гриценко.

2001

56 років тому відгриміли останні гармати постріли. Це багато для людського життя, але це ніщо для людської пам'яті. Тому кожного року 9 травня ми святкуємо День Перемоги. Так і цього року вся школа від малого до великого з квітами і гарним настроєм вирушила до меморіального комплексу.

І нехай не кажуть, що війна обійшла наш рідний край, ні! Найкраще про це свідчать Книги Пам'яті загиблим на війні та ветеранам. Друга поповнюється щороку.

І дуже прикро і соромно, що зараз ми не можемо забезпечити ветеранів необхідним життєвим рівнем, а саме більше, що може зробити наша школа - заснувати загни добровільних помічників ветеранам.

Ми завжди пам'ятатимемо і шануватимемо ветеранів. Ми надіємося, що жах, ім'я якого - війна, не повториться!

Скригулець Дмитро /9 клас/

На цьому тижні ми відсвяткували 56-річницю з Дня Перемоги. Свято вдалося на славу. Перед початком свята всі учні Адамівської школи вийшли зі школи в свої шкільні форми і з своїми загоновими і державним прапорами до святого місця Адамівки, до обеліску. Там вітали ветеранів з Днем Перемоги голова сільської ради, директори кооперативів та учні і вчителі нашої школи.

Після мітингу на ветеранів і на всіх жителів Адамівки чекав концерт, який підготували вчителі та учні нашої школи. Концерт був дуже цікавий і захоплюючий. Мені це свято сподобалось.

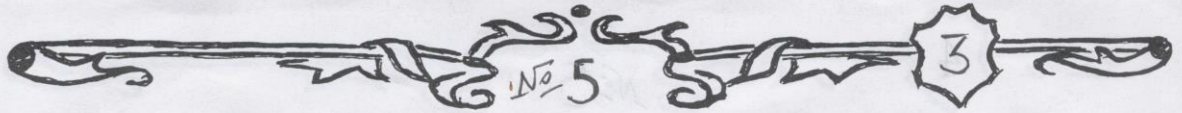
Я вважаю, що такі свята повинні проводитись. Всі ветерани і всі, хто був присутній на мітингу, вдячні організаторам цього свята.

Свято було чудове, організоване і захоплююче.

Гербеї Тетяна /9 клас/.

Танцювальний колектив. Керівник - Н.П.Галицька.

* * *

Навесні кожного року у нас в селі відбувається святкування Дня Перемоги. Всі у дуже гарному вбранні їдуть до школи, а потім до обеліска. Там ми зустрічаємося з ветеранами, дивимся концерт. Цей день дуже важливий не тільки для ветеранів, але й для всіх людей.

Мені дуже сподобалось на святі. Обеліск був прибраний і чистий. Сільський голова і голови кооперативів промовляли промови. Лунала музика, а також Гімн України. Це свято, якому вже 56 років, буде жити в серцях всіх людей. І жоді вже не буде ветеранів, а всі люди пам'ятатимуть той день, коли перемогли фашистських загарбників.

Ваня Білоус /8 клас/.

* * *

Мені дуже сподобалось наше свято, але більше мені сподобалось те, як наша школа й наші вчителі виступали для нас і для ветеранів. Мені ще сподобались пісні, танці, гуморески й вірші. Мені теж сподобалося те, як наша школа вшановувала пам'ять загиблих воїнів і те що вся школа прийшла в святковому одязі з квітами.

Я б хотіла щоб в нашій школі завжди були свята і щоб наша школа була найкращою із всіх шкіл в нашому районі. Ми проводимо ці свята завдяки нашим вчителям, нашому директорві. І хотілось б, щоб наші вчителі ніколи не залишали нашу школу. І ще я хотіла щоб в нашій школі завжди були свята.

Харченко Наташа /8 клас/.

* * *

Нещодавно ми відсвяткували 56-ту річницю Дня Перемоги над фашистськими загарбниками. Це свято мені дуже сподобалося, але в минулому році було краще. В минулому році приїжджали до нас солдати і випускали голубів. Це було дуже гарно видовище.

Ще до нас приїжджав отець Ярослав.

В цьому році було не дуже цікаво. Спочатку наші директори кооперативів вимовляли промову, а потім був концерт. Концерт був цікавий, але не дуже. Після промови ми - дев'ятикласники й уся школа поклали квіти до пам'ятника загиблим воїнам.

Це свято мені не дуже сподобалося. Я вважав, що ми повинні робити щось більше в честь загиблих воїнів.

Білопищівка Тетяна /9 клас/.

* * *

* * *

Нещодавно ми відсвяткували 56-ту річницю Дня Перемоги. Мені це свято дуже сподобалось. Все було гарно. Діти, директори кооперативів і всі присутні на мітингу привітали ветеранів. Загиблих воїнів пом'янули хвилиною мовчання. Було прочитано Книгу Пам'яті. Видно, що ветеранам все сподобалось.

Після мітингу наших учасників війни запросили за святковий стіл, який організували представники усіх кооперативів. Я вважав, що такі свята повинні проводитись в честь пам'яті загиблих воїнів та ветеранів, адже наших учасників кривавої битви залишається з кожним роком все менше.

Верховецька Олеся /9 клас/.

* * *

Деякі дні по тому ми відзначили 56 річницю Дня Перемоги. Я дуже радий, що в наші дні відзначають це свято, так як в ті далекі роки захищали люди наші землі. Мені дуже сподобався мітинг, в якому лунали поздоровлення ветеранам. Я радий, що ветеранам поставили невеличкий концерт. І хочеться, щоб завжди в це свято лунали добрі спогоди про загиблих воїнів Великої Вітчизняної війни.

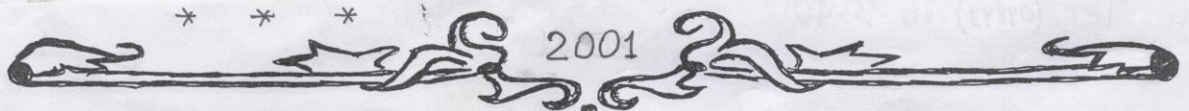
Басюк Віктор /9 клас/.

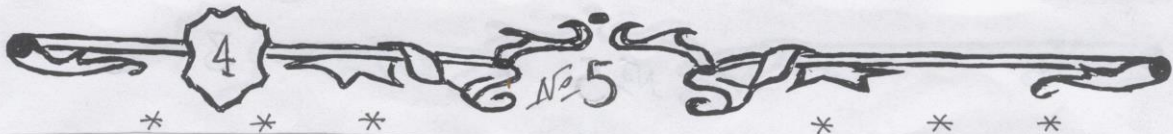
* * *

Нещодавно у нас в селі пройшов мітинг, присвячений 56 річниці Дня Перемоги. До цього дня школярі задовго готувалися: вчили танці, вірші, писали поздоровлення ветеранам, яких залишилося дуже мало. Коли я оглядав усіх, хто прийшов пом'янути загиблих за волю Вітчизни воїнів, топросинається в душі дуже велика радість: "Як їх багато!" Також дорослі читали промови, в яких дуже багато написано доброго про ветеранів. Мені дуже подобається відношення всіх до цього свята. Це добре, що навіть маленькі діти розуміли відповідальність цього свята. І я дуже вдячний воїнам, та тим людям, які робили все для того, щоб над нашою країною завжди було мирне небо.

Катюшев Віталій /9 клас/.

* * *

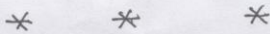

9 травня 2001 року біля пам'ятника загиблим воїнам відбувся мітинг, присвячений Дню Перемоги. Біля пам'ятника зібралося дуже багато людей. Було проголошено багато промов, що присвячувались нашим ветеранам. Також було урочисте покладання квітів. По закінченню мітинга всі присутні зібралися у залі Будинку культури. Там відбувся концерт пам'яті загиблих воїнів. Дуже багато розповідали віршів, співали пісні, розповідали гуморески.

Найбільше мені сподобався концерт. Навпевно, тому, що я теж приймала там участь. Взагалі в концерті приймала участь більше половини дітей нашої школи, але ще й виступали наші вчителі: дуже гарно тріо співало Валентина Миколаївна, Павліна Михайлівна, Валерій Якович.

По закінченню концерта голова сільради виступив з промовою, де дякував всім учасникам концерту за гарно проведений час.

Рибальченко Оксана /8 клас/.

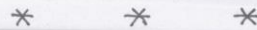

9 травня 2001 року ми святкували День Перемоги. На своє свято були запрошені наші дорогі ветерани. Мітинг відбувався біля пам'ятника загиблим воїнам.

Мені дуже сподобався концерт. Було дуже багато танців, пісень, гуморесок. Найбільше сподобався виступ вчителів, особливо виступ з піснями "Ой під вишнею; під черешнею". Дуже сподобалося, а особливо було приємно, коли сільський голова - Коноваленко А.М. так урочисто нам дякував.

Я хочу, щоб на другий рік був більший концерт, було більше виступів. Вважаю, що на другий рік ми виступимо краще на радість нашим ветеранам.

Одорожа Олена /8 клас/.

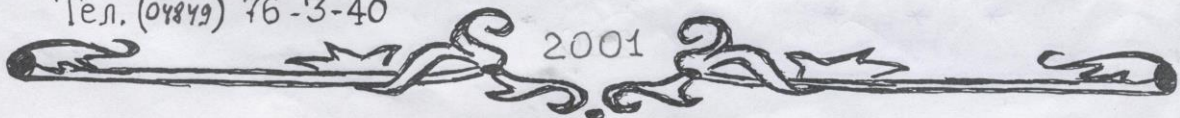
Вокальний ансамбль. Керівник - В.Я.Тимофеев,

Наклад 20

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа.
Тел. (04849) 76-3-40

Редакційна рада:
В.Тимофеев, В.Гриценко

РІЧ ПРО АДAMІВЕСЬКУ СІЧ

Орган
Адамівської школи
козацько-лицарського
виховання

№6
травень
2001

Козаку найперше -
воля!
Козаку найперше -
честь!

День матері

Учні 7 класу разом із мамами.

"На світі крадого немає
Як тая мати молодая
З своїм дитятчком малим!"
Г.Шевченко.

Кожного року в другу неділю травня весь світ відмічає День Матері. В цьому році учні нашої школи /7 кл/ вперше відзначають це свято, яке довго чекали, до якого готувалися - Свято Матері. На вогник-ранок запросили діти своїх мам. Підготували концерт, на якому звучали найщиріші слова поваги, любові і подяки матусям:

Бува не раз - ми скажемо прямо -
Що через нас сумують мами.
То ж всі сьогодні просим Вас:
Пробачте, любі мами, нас.

Для мам, учителів, гостей свято це незвичайне. У них на очах сльози, адже не кожного дня вони чувають такі теплі, щирі, відверті слова на свою адресу.

Після концерту всіх гостей запросили до святкового столу /солодкого/. Діти разом з мамами танцювали вальс та інші танці. В кінці свята всім жінкам діти дарують квіти. А Філатов Вова Та-Роб"як Таня бажають мамам щастя та благ людських по віниця, здоров"я міцного, як граніт, щоб не торкалась скронь зими пороша, щоб матусі пройшли через усе життя такі, як є - привітні і хороші.

К.М.Граждан.

2001

Другий тиждень травня - Всесвітній День Матері. У цей день кожна дитина, мала чи велика, звертається до рідної матері, з вдячністю цілує її натружені руки. І нехай у цей день озветься совість, у тих невдячних долослих дітей, у яких самотньо доживає свій вік старенька мати.

Відразу виникають такі рідні й такі близькі спогади про дитинство, про добрі руки матері, її колискову пісню. Як добре сказав Т.Г.Шевченко:

Нічого кращого немає,
Як тая мати молода
З своїм дитяточком малим.

З першої миті життя схиляється над нами обличчя матері. У тривозі й любові, у замилюванні й надії вдвля-

часта для них. Мати завжди вірить у краще в дитині.

Нам дано навіки в серці нести образ матері. Усе найдорожче, найсвітліше у нашому житті пов'язане з матір'ю. Вона завжди зрозуміє, допоможе, порадить. Знай, що для матері ти - її дитина - найкраща у світі. Бо ти - її часточка, її майбутнє, її безсмертя. Мати хоче, щоб її діти гідно жили серед людей і творили добро на цій землі. І кожна дитина широко вдячна за те, що мама навчила її любити людей, розуміти їх біль, тривогу.

Любовь матері всеохоплююча, безкорислива, вона любить усім серцем, не задумуючись над тим, як ми за це віддячимо їй.

Але про матір ніколи не забувають добрі, чуйні діти. Образ матері живе у серці кожного порядного українця, бо цей образ - один з найсвятіших. Шевченко найвищу красу світу вбачав у жінці, у матері, тому багато творів присвятив їй, у кого:

На голіві хустиночка,
На руках дитина.

Часто у своїй поезії звертається до матері ніжний і любячий син - П.А.Гравовський. Перебуваючи у сибірському заслання, він просить:

Молю, голубко, прийди, подивись,
Сина від мук захисти.

Болі зі споду душі піднялися

Так, що не сила нести...

Чудовим теплом безмірної любові огортає душу кожною людини спомин-думка про матір. Молю, нехай святиться ім'я твоє!

Гречко С. 7 клас.

У кожного з нас є мама - найрідніша в світі людина. Мама - це найсвятіша істота на землі. Мама - це найперше слово, вимовлене дитиною. Мама - це жінка, повна тепла, любові, ласки, добра і ніжності.

Мама нас виховує, леліє, любить, вчить добру. І за це кожна дитина повинна її любити і берегти, поважати і дякувати за все те добре, що навчила її мати.

Для мене найдорожча мама. Вона мене любить, навчає робити добро. Мама для мене над'усе на світі. Я віддячуватиму їй все життя за те, що вона мене виростила і виховала.

На всій земній кулі не знайдеш такої країни, у якій би до матері ставилися погано. Кожна країна нашої планети поважає матерів. І саме з цієї причини виникло свято - День Матері. Щороку, в другу неділю травня вся планета святкує День Матері, свято, сповнене радості, добра, щирих усмішок мам і дітей. У цей день кожна мама повинна стримати від своєї дочки або сина хоча б букетик квітів і щирих побажань.

11 травня в школі відбувся вечір-вогник, присвячений Дню Матері. Готували йогурт ми, учні 7 класу. Ми підготували невеликий виступ для мам, яких запросили заздалегідь. Після виступу ми запросили матусь до солдатського столу.

Мені дуже сподобалося це свято. Я хотіла б, щоб такі заходи відбувалися щороку, щоб ми матусям частіше приділяли увагу всього класу.

Ребек Т. 7 клас.

Хто народжує дітей?
Хто їх любить і годує?
Це, звичайно, наші мами,
Земної кулі трударі.
Вони все для нас готують,
Все, що хочемо купувати,
Бережуть від небезпеки
І виховують не раз.
Ми усі за це їм вдячні,
До землі їм шлем уклін,
І ще просим, любі мами,
Щоб пробачили нам всім.
С.Назарова /7 клас/.

* * *

Мама - це святе слово. Кожній людині властиво співати про найдорожче, плакати над найбільшим: Мама для мене - це найголовніше в житті, і, здавалося б, що мої почуття до неї безмежні. Наші матері роблять для нас усе, що нам хочеться. Але ми, діти, трохи егоїсти, бо за те, що нам рідносять мами, ми часто не дякуємо їм. Іноді можемо образити, коли вона десь щось зробила не так. Та ми забуваємо за її старання.

День Матері - це свято лише для найдорожчих мам. Одна річ - розфарбувати червоним цей день у календарі, і зовсім інша - відродити це свято у реальному житті. В Україні цей день почали святкувати недавно, і тому, мабуть, не всі у другий тиждень травня відзначають день своєї мами. На мою думку, це одне з найпрекрасніших сімейних свят! Уявіть собі: діти дарують квіти, подарунки, сповнені щирої любові слова. Що може бути приємніше? Відродження цього свята дає нам шанс не втратити найголовнішого - шанування матері, цінування її доброти, щедрості.

Я б хотіла побажати усім матерям щастя, здоров'я, уваги з боку своїх дітей. І нехай діти ніколи не соромляться висловлювати свої почуття, бо пройде час, і не встигнете озирнутись, як буде запізно.

У нашій школі ми вперше на другому тижні травня відзначили День Матері. В цей день ми готували вечір, присвячений нашим матерям. Ми розповідали вірші, співали любові, ласки і тепла. Співали пісень, у яких промовляли вибачення. Всі мами були стривожені, їм було дуже приємно.

Мені дуже сподобалось це свято, ми приготували матерям солодкий стіл. Після виступу привітали мам квітами. Було дуже шкода, що не змогли прийти всі мами.

Зелотовська С. 7 клас.

* * *

11 травня 7 клас приготував вогник та солодкий, святковий стіл до Дня Матері: Ми запросили мам та вчителів, щоб подарувати їм задоволення в цей святковий день.

Після вогника мамам та вчителям ми подарували квіти. Потім для учнів школи була дискотека.

До свята готувалися всі, весь клас приймав активну участь.

Щороку 13 травня весь світ відзначає свято матері: За переказами наших мам та бабусь, цей день прийшов до нас не випадково. Кажуть, що в одній дівчинки не було мами, а коли знайшли її маму /а це було 13 травня/ вона запропонувала всім відзначати цей святковий день.

З давніх-давен люди святкували 8 березня - свято жінок, але не кожна жінка - мама, тому пропозицію дівчинки розглянули і погодилися, що 13 травня - День Матері.

Мама - це наймиліше, що є в світі. Перше слово, яке промовили ми - "мама". Мама - друг, їй можна сказати те, що ви не сказали б нікому. Вона може накричати на вас, але в глибині душі мама вас любить і жалкує, що посварила доньку чи сина. Тому маму треба поважати і любити. І якщо мене запитали, щоб я побажала мамі в цей святковий день, я б все віддала, щоб моя мама була щаслива і здорова.

Харченко Л. 7 клас.

* * *

Мама - це святе слово. Я гадав - святого слова не існує. На мою думку, всі діти і дорослі повинні любити своїх мам. Я теж дуже люблю свою матусю. Я дуже радий, що відродилось свято День Матері. В цей день треба привітати всіх мам. Коли мені дуже тяжко на душі, я завжди звертаюся до своєї рідненької матусі. Коли я захворію, матуся не відходить від мене ні на хвилину. 11 травня ми в школі відзначали День Матері. Ми розказували вірші; співали пісні. А під кінець свята ми подарували своїм матусям квіти.

Треба жаліти і шанувати свою маму, як рідну землю. Ніколи не треба нервувати свою маму. Я бажаю своїй і іншим матусям здоров'я та щастя!

Воронов О. 7 клас.

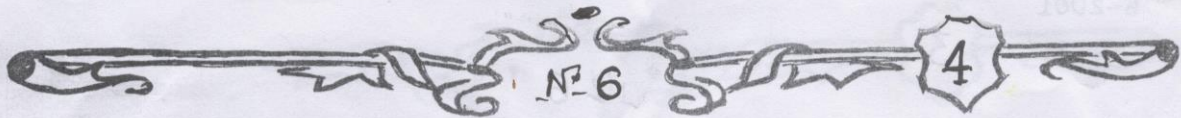
*

Наклад 20

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с. Адамівка, школа.
Тел. (04849) 76-3-40

Редакційна рада:
В. Тимофєєв, К. Граждан.

2001

ЦВЕТОК

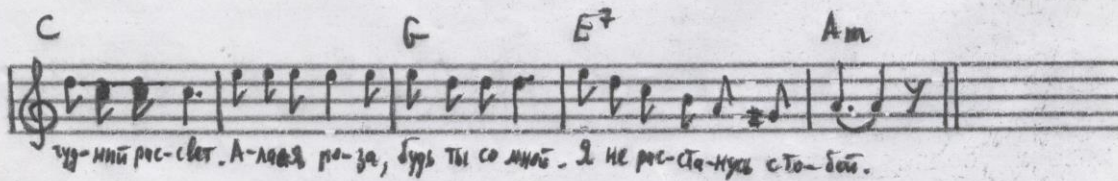
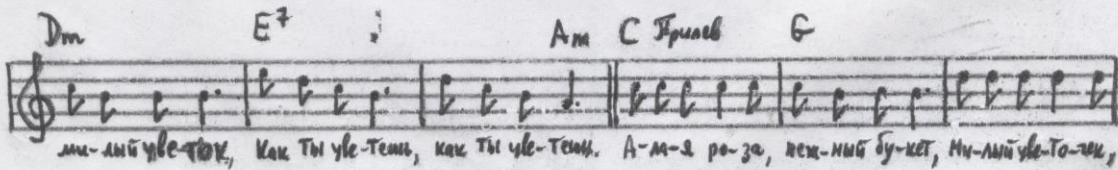
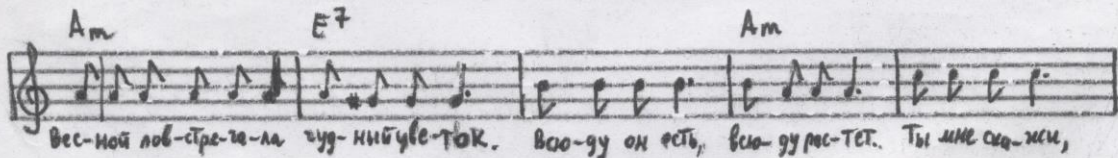
Сл. и муз. Даниленко Ольги.
Адамовская школа, 7 класс.

Весной повстречала чудный цветок.
Всюду он есть, всюду растет!
Ты мне скажи, милый цветок,
Как ты цветешь, как ты цветешь.

Припев: Алая роза, нежный букет,
Милый цветочек, чудный рассвет.
Алая роза, будь ты со мной.
Я не расстанусь с тобой.

Я повстречалась снова с тобой.
Ты еще краше, чем была весной.
Но, к сожалению, снежной зимой
Не будешь такой, не будешь такой.

Damps -

РІЧ ПРО АДAMІВСЬКУ СІЧ

181

Орган
Адамівської школи
козацько-лицарського
виховання

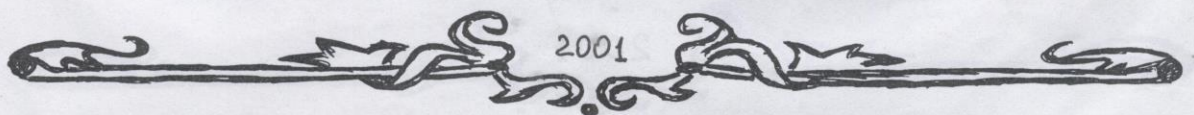

Козаку найперше –
воля!
Козаку найперше –
честь!

КОЗАЦЬКЕ ТАБОРУВАННЯ – 1 ЗАПОРОЖЦІ

"Запорожці": Перший зліва – Дмитро Скригулець.

* * *

Минають шкільні роки... Що нам залишається натомість? Знання та спогади. Ми завжди будемо пам'ятати свої шкільні роки, і дуже хотілося б, щоб було якнайбільше приємних вражень.

Я вважаю, що мені буде що згадати і що розповісти своїм дітям та онукам.

Звичайно, пересічна людина здивувалася б, що ж цікавого може бути в якомусь забутому Богом селі. "Е не кажіть, от у нас на хуторі..." - ці слова з відомої вам сценки не підходять до визначення нашого села, тому що крім наїстися і поспати ми ще вчимося працювати і, звичайно, культурно відпочивати.

Яскравим прикладом цього в весняне таборуння - козацьке свято, яке відбулося 4 травня. Мені це свято принесло масу задоволень. Тут відбувалися змагання з розпалювання вогнища на швидкість, конкурс з найсмачнішою каші, в'язання вузлів, знання рослин, надання першої допомоги...

Азарт переповняв не тільки учасників, а й вболівальників. Азартом було наелектризоване повітря, від азарту плавилась земля.

Команди були майже рівносильні, різниця, за підсумками журі, становила не більше 30 балів/максимальна кількість балів за один конкурс становила 50 балів/. Перше місце завойувала команда "Запорожці" на чолі зі мною, друге - "Соколи"/Командир Катюшева Катерина/. Бронзову нагороду отримав Катюшев Віталій з загном "Гайдамаки".

Я сподівався, що в нашій школі, пробачте, в Молодій Січі, буде з кожним роком більше таких свят.

Д. Скригулець /9 клас/.

* * *

4 травня відбулося козацьке таборуння. Школярів розділили на 4 команди. В команді були командири. Мені сподобалось варити кашу і діставати дрова на вогнище. На таборунні були змагання. Я хотів би внести в змагання ходьбу в мішках. На таборунні було цікаво.

С.Солов'енко./5 клас/.

* * *

* * *

4 травня в нашій школі відбулося Козацьке таборуння. В програму цього таборуння входило дуже багато цікавих конкурсів. Участь брали 4 команди. Всі вони з цікавістю приймали участь в конкурсах.

Найбільше мені сподобався конкурс рослинознавства. Всі учасники цього конкурсу дуже багато цікавого розповідали про рослини і обмінювались своїм досвідом. Була дуже напружена ситуація, журі довго вагалось і вирішило зарахувати кожній команді однакову кількість балів.

Я хочу подякувати всім вчителям, які провели нам це змагання. Також велика подяка нашому дорогому, незамінному журі!

Мені дуже сподобалось. Я б хотіла, щоб такі змагання частіше проводилися в нашій школі.

Також я хочу додати свої варіанти змагань: в'язання вузлів, битва на перекладині, біг з перешкодами, небезпечний коридор.

/9 клас/.

* * *

4 травня відбулося козацьке таборуння. Нас розділили на 4 команди по 10 осіб. Із командиром було 11. Мені сподобалось як перепалювали нитку. Наша команда називалась "Запорожці". Мені сподобалось як ми коло наметів фотографувалися. Ми носили вугілля, щоб розтопити костер. Було красиво. Мені сподобалось. Я хотів б ще раз щоб таке вєдєся.

С.Біменко /5 клас/.

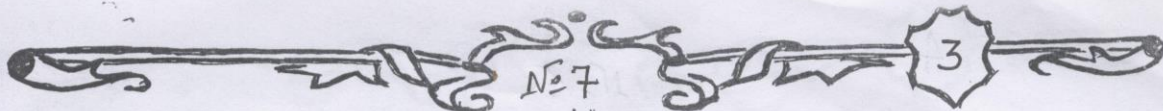
* * *

4 травня в нашій Адамівській школі відбулося таборуння. Нас розділили на 4 команди, наша команда мала назву "Запорожці". Її очолював Скригулець Дмитро.

Особливо мені сподобалось коли учні варили кашу, а коли каші зварили, їх куштували журі. В нашій команді журі казали, що у нас справжній куліш. А ще я хотіла б, щоб були змагання наперегонки в мішках, як у козаків.

В.Вранська /5 клас/.

* * *

* * *

4 травня 2001 року у нас в школі проводилися козацькі таборування. Участь приймали 4 команди: "Дозорці"-капітан команди Басик В., "Сокіл"-Моркот Д., "Гайдамаки"-Катющев В., "Запорозці"-Скригулець Д. Я приймала участь в команді Скригульця. Мені дуже сподобалося таборування, особливо коли розпалювали вогнище і варили куліш. Наша команда також показала себе на вищому рівні. Вчителі, які оцінювали нашу роботу, дуже похвалили чай, який ми зварили з польових трав. Захоплює було змагання з розпалювання вогнища, коли повинна була перегоріти нитка. Усі показали своє вміння бігати на естафеті, де ми зайняли друге місце. Усі показували свої найкращі сторони. У якомусь конкурсі команда програвала, у якомусь - була першою. Я вважаю, що тут головне не виграти, а головне приймати участь. Навіть ти, що програв, отримали задоволення від цих змагань. Тут нам видали наші посвідчення і остаточно була присвоєна ступінь дан чи джур.

Наприкінці ми, команди, після себе затушили вогнище, присипали його землею, усі пакети закопали. Тому після нас не залишилось видимого сліду.

Я хочу, щоб у майбутньому частіше проводилися такі таборування, щоб ми і далі змагалися, але коли б програвали, то не втрачали дух, а продовжували змагання. Дуже хочеться, щоб проводили конкурси козацьких гуморесок або анекдотів. Чи може, щоб просто збиралися і розповідали гуморески. У цьому таборуванні не було недоліків, все було просто чудово!

Ми дуже хочемо подякувати В.Яковичу за його задум і енергійність. Особливо дякуємо всім учителям за їхню підтримку, гарний настрій, який у них був на таборуванні. Всім вчителям дуже сподобалися наші каші, а було приємно, що ми готували її не тільки для себе. Я знаю, що це не останнє змагання, а їх же буде дуже багато. І на кожному буде ще цікавіше, ніж на попередньому.

О.Одорожа /8 клас/.

* * *

Таборування було цікаве, особливо варіння каші. Я б хотів, щоб було перетягування та прижок через канати. Мені дуже сподобалося, як розповідали про рослини, першу допомогу, перепалювали канати, біг.

Є.Деревенча /6 клас/.

* * *

* * *

Я дуже чекала останній день тижня нашого навчання. Мені хотілось брати участь у таборуванні. 4 травня, коли була дуже гарна погода, ми почали змагання. Я брала участь у команді "Запорозці". Вся школа розділилась на 4 команди, капітанами команд були учні 9 класу.

Змагання були різні, але за те, що було мало часу, ми не дуже багато провели конкурсів. Конкурси були на кмітливість, розум, вміння. Запалювали вогнища, варили куліш, наша команда приготувала дуже смачний чай з м'яти, ромашки, звіробоя. Журі визнали його найкращим. Потім був конкурс першої допомоги. Все було цікаве, але я б зробила ще й інші цікаві конкурси. Наприклад, поставити сценку про козацьке життя, козацькі танці, анекдоти і просто цікаві розповіді.

На цьому таборуванні мені дуже сподобалося. Ми фотографувалися, співали пісні, ще був конкурс, у якому потрібно було намалювати прикол, який трапився під час змагань. Наша команда зробила це дуже добре і отримала найвищий бал.

В кінці, коли всі змагання закінчились, судді ходили і пробували каші і звичайно ставили за це бали.

Ми розкладали палатки і мені дуже хотілось щоб на другий раз ми ці змагання проводили з обіду до ранку і ночували у палатках.

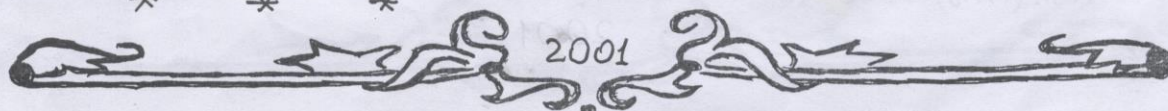
О.Золотовська /7 клас/.

* * *

4 травня у нашій школі відбулося таборування. Усіх дітей розподілили по командах. У кожній команді був командир. Наш командир був Скригулець Діма. Всього було 4 команди. Найбільше мені сподобалося варити кашу і чай. Каша у нас вийшла смачна, а чай ще смачнішим. Чай ми варили з м'яти, липи, ромашки і багато ін. рослин. Мені найбільше не сподобалося те, що ми програвали. Я б хотіла, щоб таборування були кожного тижня і щоб до тих ігор прибавилося ще одна гра - бігати в мішках.

К.Назарова /5 клас/.

* * *

4 травня 2001 року в Адамівській школі відбулося козацьке таборування. В таборуванні приймали участь майже всі. Ми поділилися на 4 команди. Команда, в якій приймала участь я, називалася "Запорожці". Наш командир був учень 9 класу Скригулець Діма. В таборуванні перемогла наша команда "Запорожці" і набрала 290 балів.

Всі команди приймали активну участь у конкурсах. Ми варили куліш, підпалювали вогнище. Були також конкурси "першадопомога", конкурс про рослини та ін.

Найбільше мене вразила команда "Гайдамаки". Вони сміливо йшли вперед, намагавшись здобути диплом, але я гадаю, що вони не тримають зла на нас, що в таборуванні більш активну участь приймали "Запорожці" і диплом отримав наш командир. Головне не те, що ми виграли, а те, що ми приймали участь.

Я б хотіла, щоб було ще багато таких таборувань, щоб було більше веселих конкурсів з життя козаків, про їхній побут, одяг, звичаї та ін.

Л.Харченко /7 клас/.

* * *

У п'ятницю в нашій школі було проведено весняне таборування. Було дуже весело та цікаво. Усі команди готували куліш та чай з різних трав. Було також багато різних змагань, наприклад: естафета, хто перший запалить вогонь, перша допомога, впізнання рослин, козацькі пісні та інші цікаві змагання.

Після змагань журі ставили бали за куліші та напої, а також за прибирання вогнища.

Я б хотіла, щоб були різні цікаві змагання, наприклад, перетягування каната, стрибки.

Мені дуже сподобалося усе, що на Таборуванні. Я хочу, щоб Таборування проводилися кожного року.

А.Одорежа /6 клас/.

* * *

В п'ятницю 4 травня відбулося козацьке таборування - змагання між 4 командами, які називались "Соколи", "Дозорці", "Гайдамаки" і "Запорожці". Я був в команді "Запорожці". Змагання мені ці сподобалися. Було багато конкурсів. І ще 7 і 8 класам давали посвідчення. Особливо цікавим був конкурс передавання естафети. Також було цікаво, хто першим перепалить нитку, яка була намотана на палки, які були забиті в землю. Ще дуже цікавий конкурс був - варіння каші. В нашої команди недоліків майже не було. Потім, коли всі команди зварили свої каші, то журі-вчителі ходили і пробували каші. Після того команди сідали до столу. Потім, поївши каші, пили чай. Після того ми загорнули вогонь, щоб не було слідів. Я хотів би, щоб в нас такі змагання були часто.

М.Нестерук /8 клас/.

* * *

У нашій школі було проведено козацьке таборування. Мені козацьке таборування дуже сподобалося. І я б ще хотіла, щоб було більше забав.

У козацькому таборуванні було 4 команди. І всі 4 команди змагалися між собою. А виграли команда під назвою "Запорожці". Всі 4 команди варили куліш, розпалювали костри. Мені дуже сподобалося, як бігли і Козубенко Слександр зачепився і чуть не впав. Ми фотографувалися два рази.

С.Нестерук /6 клас/.

* * *

4 травня в нас у школі відбулось таборування. Майже всі діти школи приймали участь. Школа була поділена на 4 команди і я був в команді "Запорожців". Мені найбільше сподобалося в змаганнях коли робили багаття та варили кашу. Коли варили кашу, найдотепнішим мені здалося те, що миска впала в вогнище, коли в миску сипали кашу. Ми розкладали намети, варили кашу, в'язали вузли, підпалювали на швидкість багаття.

Ю.Рибальченко /5 клас/.

* * *

Наклад 10

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с. Адамівка, школа.
Тел. (04849) 76-3-40

Редакційна рада:
В.Тимощев, Д.Скригулець.

2001

РІЧ ПРО АДДАМІВЕСЬКУ СІЧ

Орган
Адамівської школи
козацько-лицарського
виховання

Козаку найперше –
воля!
Козаку найперше –
честь!

КОЗАЦЬКЕ ТАБОРУВАННЯ – 2 СОКОЛИ

"Соколи"! Стоїть у центрі – Катя Катюшева.

* * *

4 травня після занять у нас відбулося весняне таборуння. Учні поділилися на 4 команди: "Гайдамаки", "Соколи", "Запорозці" і "Дозорці". Мені всі команди сподобалися за те, що вони дуже дружно розпалювали багаття, всі були однією сім'єю. Під час варіння каш ставалися деякі випадки, але це учнів не засмучувало. У всіх був гарний настрій, бойовий дух. Кожен вірив в свою команду і робив все, щоб вона перемогла. Під час естафети учні показували всю свою спритність і швидкість. А от під час конкурсу медицини вже не потрібна була спритність, всі показували свої знання. Коли розпалювали багаття, на швидкість, моя команда розпалила його самою першою, тому що розпалював його дуже досвідчений в цій справі учень. Коли зварили каші, учні пішли кожен до свого столу. Звичайно, все вдалося на славу. Не було в нас ні програвших, ні вигравших, всі були переможцями. Мені все сподобалося, але я б хотіла, щоб у нас був ще конкурс по перетягуванню каната, а також конкурс на козацький гопак. Звичайно, ті учні, які не приймали участь, ще довго будуть жалкувати і на наступному таборунні покажуть себе якнайкраще.

К.Катющева /7 клас/.

* * *

У нас було таборуння 4 травня. У нас було 4 команди. Я була в команді "Соколи". А командира звали Денис Моркот. Мені сподобалося те, як ми спочатку перемогли, але перемогали ми не часто. Мені не подобається те, щоб бігати, тому що я не приймала участь у передаванні палиці, тому що як біжиш, добіг і забув; хто у твоїй команді. Мені сподобалося і я хотіла б щоб ми ще проводили багато таких змагань, щоб багато-багато таких змагань.

М.І.Ткаченко /5 клас/.

* * *

В п'ятницю було проведено таборуння. Мені воно дуже сподобалося. Я хочу, щоб воно проводилося кожен день. А ще мені сподобалися палатки, куліш і костер. А саме краще змагання - передавання палиць. Але мені не подобалося, що не вняли лишні сакки. Я б хотів, щоб проводилося зимне таборуння.

А.Скиба /6 клас/.

* * *

* * *

4 травня 2001 року у школі відбулося козацьке таборуння. Приймали участь учні з 5 по 9 класи. Було 4 команди: "Дозорці", "Соколи", "Гайдамаки", "Запорозці". Капітанами команд були учні 9 класу. Було дуже багато змагань. Мені сподобалося, як ми варили кашу. Я хотіла б: щоб з нами учителя провели більше таких ігор. Організували таборуння Валерій Якович, Валентина Никифоровна та інші учителя. Були такі змагання, як естафета, хто перший розкладе палатку, сервировка стола. Мені дуже сподобалося таборуння.

/8 клас/.

* * *

4 травня в нас відбулось таборуння. 4 команди змагалися. Я був у команді "Соколи". Наш капітан Денис Моркот. Ми варили кашу з рису і вода виллялась у вогонь. Наша команда перемогла. Мені сподобалося костри, бігати-носити для багаття гілля. Каша була дуже смачна. І ми з'їли швидко і пили чай "Ліптом" і нам дали за майстерність 50 балів.

Святе закінчилось і всі розійшлися по своїм домівкам. І я ще досі пам'ятаю те.

/5 клас/.

* * *

П'ятниця цього тижня був дуже веселий день. В п'ятницю було проведено весняне таборуння. Весняне таборуння було дуже весело та цікаво. В весняному таборунні приймали участь 4 команди. Всі готували куліш та чай з трав. На таборунні були цікаві змагання, наприклад: хто перший заналить вогонь, естафета, медицина, про рослини, пісні козацькі та інші дуже цікаві змагання. Потім після змагань журі ставили бали за куліш, за чай, а також за прибирання вогню.

Я б хотіла, щоб були дуже цікаві змагання, це, наприклад, перетягування каната та інші ігри.

Мені все сподобалося, що було на таборунні.

С.Крамаренко /6 клас/.

* * *

* * *

В цьому році наша школа вирішила перевірити учнів на їхні знання про природу, про туристське таборування. Відбувалося це 4 травня в п'ятницю. Участь брали учні старших класів - 4 команди з капітанами: "Дозорці" - капітан Басюк В.В., "Гайдамаки" - капітан Катюшев В.С., "Запорожці" - капітан Скригулець Д., "Сокіл" - капітан Моркот Д.П.

Змагань було багато: кашевари, кострові; знавці рослин, естафета та знання першої допомоги. Всі команди докладали всі зусилля, щоб якнайшвидше справитись з завданням.

Дівчата були повинні зварити будь-яку кашу та накрити на стіл. А судді повинні були оцінити їхні смакові якості. Хлопці змагалися хто перший, за допомогою двох сірників, розпалить вогнище і перепалить нитку. Судді, назбиравши багато рослин, перевіряли знання дітей. Вчитель біології задавала командам питання про першу допомогу.

Потім була естафета: Команда повинна була принести свою палицю до фінішу. Також було багато кумедного. А в кінці учні показували, як правильно розкласти намет. Ї було видано посвідчення.

Це все дуже добре, але якщо це було частіше. Ї було б ще дуже багато нових конкурсів. Це було б ще краще для учнів. Бо для них це як свято, де вони гарно розважаються. Ї вчителям дуже приємно.

В.Білоус /8 клас/.

* * *

4 травня у нас в школі відбулося козацьке таборування. Розподілили на команди. Я була в команді "Соколи"; командиром була Катюшева Катерина. Всі учні школи розклали багаття.

Мені найбільше сподобалось варити кашу і чай. Тому що вона вийшла такою смачною - ми кинули туди духмяної трави. Вчителям-журі дуже сподобалась наша каша і сервіровка стола.

Я надіюсь, що на лінійці скажуть, що виграла команда "Соколи". Мені б хотілося, щоб це таборування відбувалося часто. Ї були нові й нові ігри, наприклад: бігали навипередки, грали в м'яча.

М.Лавриненко /5 клас/.

* * *

* * *

4 травня у школі козацько-лицарського виховання відбулося весняне таборування. У таборуванні приймали участь 4 команди: "Дозорці", "Запорожці", "Гайдамаки" і, нарешті, команда, в якій приймала участь я, - "Соколи"; командиром якої була Катюшева Катерина, учениця 7-го класу.

Звичайно, усі конкурси були цікавими, але найбільше мені сподобалась варити кашу та співати пісні. На таборуванні вручалися посвідчення учням 7,8 кл. Наша команда зайняла 2 місце, а перше місце зайняла команда "Запорожці".

Мені б хотілося, щоб були ще конкурси на козацький гопак, а в кінці усього - дискотека.

Оцінювали наші знання журі: Валентина Міколайівна Вронська, Валентина Никифорівна Гриценко, Павлина Михайлівна Лавриненко та директор Валерій Ікович Тимофеев. Деякі учні не прийшли до школи; вони, мабуть, думали, що це нецікаво, а тепер жалкують.

В.Даниленко /7 клас/.

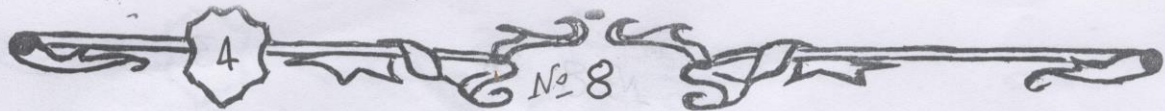
* * *

Нещодавно в нашій школі було проведено весняне таборування. Ми всі давно чекали цього прекрасного дня. Там було проведено багато різних ігор. Наприклад, хто швидше підпалить вогнище, хто приготує вкуснішу кашу та багато інших. Найбільше мені сподобалось варити кашу, це було дуже цікаво. А потім нам вручили посвідчення, яких ми дуже ждали довго.

Ми розділились на 4 команди: "Сокіл", "Запорожці", "Дозорці", "Гайдамаки". Найбільше мені сподобалась моя команда "Сокіл", командиром якої була Катюшева Катерина. На мою думку, не головне зайняти перше місце, а головне те, що ти приймав участь у цих чудових іграх. Я гадаю, що на наступний раз треба розказати трохи гуморесків про козаків. Я хочу, щоб ще й наступне таборування було в осінню пору.

С.Воронов. /7 клас/.

* * *

* * *

Ми з учителями проводили конкурс Козацьке таборування. Ми цей свято проводили 4 травня 2001 року. Нам всім сподобалось це свято. У нас була команда "Соколи" і ще 3 команди: "Запорозжці", "Гайдамаки", "Дозорці". Ці всі ігри пройшли добре. Я б ще хотів, щоб кожен рік були такі ігри. Ці ігри влаштували Валерій Якович і Валентина Никифорівна. І були там всілякі ігри. Мені сподобались ігри: "Перепалити нитку", "Варить кашу", "Естафета", "Угадувати всяку зелень". В цих іграх зайняли перше місце "Соколи", а друге зайняли "Гайдамаки", а третє "Запорозжці", а останнє зайняла команда "Дозорці". Мені дуже сподобалось.

О.Борезнюк /8 клас/.

* * *

* * *

4 травня в п'ятницю ми і вся школа вели козацьке таборування. Було 4 команди. Перший командир був Моркот Денис, другий командир - Катюшев Вітала, третій командир - Скригулець Діма, четвертий командир - Басюк Вітя. Я приймав участь у команді Моркота Дениса. І наша команда називалася "Соколи". І ми на змаганнях варили кашу і учителі ходили пробувати чай та кашу. Учителі говорили, що сама найсмачніша каша була в "Соколів".

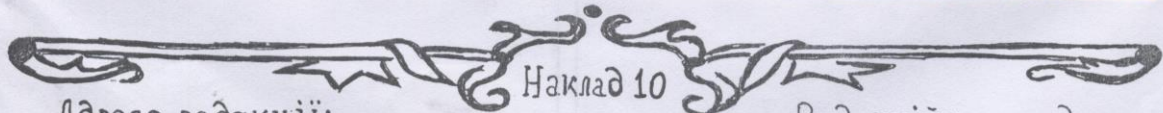
І мені козацьке таборування сподобалось. Я хочу, щоб ще було таборування.

Т.Стещенко /5 клас/.

* * *

Суддя Галицька Н.П. спостерігає перебіг конкурсу.

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с. Адамівка, школа.
Тел. (04849) 76-3-40

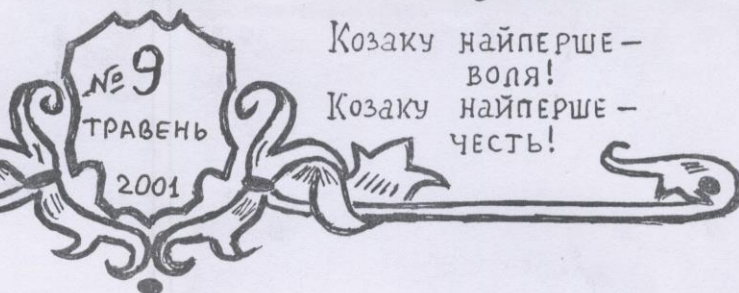
Редакційна рада:

В.Тиморєва, К.Катюшева.

2001

РІЧ ПРО АДМІВЕСЬКУ СІЧ

Орган
Адамівської школи
козацько-лицарського
виховання

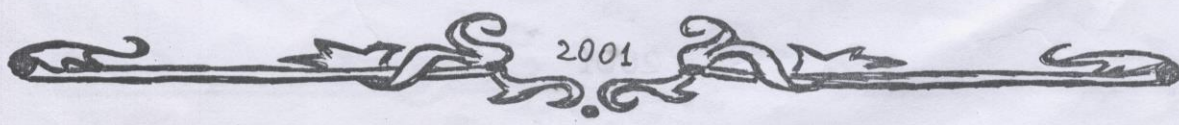

Козаку найперше –
воля!
Козаку найперше –
честь!

КОЗАЦЬКЕ ТАВОРУВАННЯ – 3 ГАЙДАМАКИ

"Гайдамаки" Сидить другий зліва – Віталій Катюшев.

* * *

4 травня в нашій школі відбулося козацьке таборування. В його програмі було дуже багато веселих конкурсів, вікторин, естафет. До цього таборування ми готувалися як до справжнього походу. Під час цих заходів ми тренувались до майбутнього зльоту. Дітям і джурам, у яких ще не було посвідчень, ці посвідчення вручили. Ми чулися варити справжній козацький куліш, співали козацьких пісень. Під час цих заходів ми культурно збагатилися.

Але я хотів би, щоб ми більше ходили у справжні походи. Також щоб було побільше силових змагань: бойові мистецтва, перетягування канату, армреслінг, піджимання, віджимання. Але так, як це таборування в нашій школі весною проводиться вперше, то все пройшло навіть дуже добре.

В.Катюшев /9 клас/.

* * *

Мені дуже сподобалось, як отамани здавали свої рапорти. І ще, як кожна команда розповідала девіз, співали пісні, варили куліш. І ще багато різних конкурсів.

Я хотіла, щоб добавили ще кілька конкурсів, наприклад, перетягування канатів.

/6 клас/.

* * *

4 травня у нашій школі відбулося козацьке таборування. Усіх учнів школи розділили на 4 команди. Я була учасником команди "Гайдамаки", командиром якої був Віталій Катюшев. Ці змагання мені дуже сподобались, але найбільше мені сподобалося варити кашу.

Було багато змагань. Усі команди приймали активну участь. Капітани команд розбили затиснені намети і директор нашої школи Валерій Якович сфотографував нас на пам'ять.

Мені дуже сподобалося змагання. Я хочу, щоб такі змагання частіше відбувалися у нашій школі.

Н.Ребик /5 клас/.

* * *

* * *

Ось у травні в нашій школі відбулося таборування. Було всього 4 команди. Наш загін називався "Гайдамаки". Нашим командиром був Катюшев Віталій Євгенович. Ми запаливали огонь і хто скоріше спалить нитку, потім бігали, варили кашу. Мені не сподобалось те, що ми не запалили огонь: і наш загін думав, що ми вже програли, але коли бігали наша команда "Гайдамаки" - наш загін виграв. А саме більше мені сподобалось коли ми варили кашу з пшена і чай з вишень. Наша каша була дуже смачна і всі її їли залюбки. Кашу ми варили так: спочатку закипіла вода, потім кинули кашу, вона зварилась дуже швидко. Зажарки в нас не було, тому ми кинули зелену цибулинку і кинули маргарин і каша наша була дуже смачна.

І.Козубенко /5 клас/.

* * *

Козацьке таборування відбулося 4 травня. Я думаю, що там дуже було весело. Мою команду було звать "Гайдамаки". Перемогла команда "Сокіл". Було 4 команди.

Т.Кравчук /5 клас/.

* * *

4 травня у нас в школі відбувалося таборування. нас розділили на 4 команди. Я був в команді під назвою "Гайдамаки". Наш командир був Катюшев Віталій.

Мені сподобалось коли ми варили кашу і розкладали намети. Найбільше мені не сподобалось те, що більшість дітей, які були в нашій команді, не прийшли. Я хотів би, щоб кожен рік були такі таборування, як в цей.

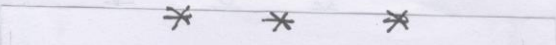
В.Лавриненко /5 клас/.

* * *

"Козак був здоровий, вільний від хвороб, в сто років тільки в силу брався. Тому жив і весело, і довго!"

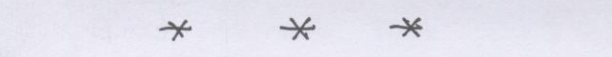
Д. Зворницький.

* * *

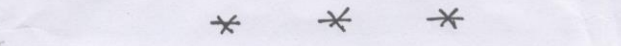
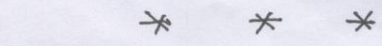

Таборування відбувалося в п'ятницю 4 травня. Школа поділилась на 4 команди. 1 команда називалась "Гайдамаки", 2 - "Соколи", 3 - "Запорожці" і 4 - "Дозорці". Я брала участь у команді "Гайдамаки", але я не прийшла на це свято і дуже шкоду. Капітани команд були з 9-го класу Катюшев, Моркот, Басяк і Скригулець. Як по розповіді друзів, говорили, що команда "Сокол" виграла. По розповідям мені дуже сподобалось, як передавали естафету. Було дуже цікаво слухати.

Я б хотіла б щоб у нашій школі залишилися такі веселі таборування, ігри, вікторини і т.д. Але мені хотілось, щоб в нашій школі ще проводилися конкурси козацьких анекдотів, гуморесок, смішинок. Тоді б наша школа була б неперевершеною із усіх шкіл. Я думаю, що наша школа краща за всі інші школи завдяки нашим вчителям і директору школи. За проведення таборування треба сказати велике "спасибі" Валерію Яковичу і Валентині Никифоровні. Я думаю, що на той рік в нашій школі буде ще весело й ще будуть придумуватись різні конкурси та вікторини. А якщо про таборування, то мені згадалось по розповідям, що всі були молодці і всі змагались як справжні моряки, щоб отримати перше місце. І хоча моя команда не отримала перше місце, але я все одно рада, що ми хоч на останньому місці і не треба сердитись.
Н.Харченко /8 клас/.

В п'ятницю 4 травня о 12 годині розпочалися у нас у школі козацьке таборування. У змаганнях приймали участь 4 команди: "Гайдамаки", "Соколи", "Дозорці", "Запорожці". Я був у команді "Гайдамаки". Мені там дуже сподобалось, бо було багато різних, та веселих і радісних конкурсів. Але мені найбільше сподобалось лише два конкурси. По-перше, це коли передавали естафету і наша команда перемогла, і по-друге, коли ми варили справжню козацьку кашу. А коли закінчилися всі конкурси, ми на галявині розстелили скатерку і зробили сервіровку стола, а потім посідали, як справжні козаки їсти кашу. Це мені дуже сподобалось і я хочу, щоб такі конкурси були ще і тоді, можливо, наша команда вивинулася б на перше місце.
В.Сдорожа /8 клас/.

4 травня в нашій школі відбулося таборування. Участь приймала вся школа від 5 до 9 кл. На таборуванні було багато змагань, наприклад: хто швидше запале вогнище, чи приготує смачну кашу та чай.

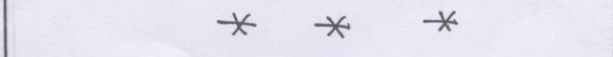
Всю школу розділили на команди. Команди називались так: "Запорожці", "Гайдамаки", "Соколи", "Дозорці". Команда "Гайдамаки" приготували чай з травів; це була ромашка, звіробій та м'ята.
Мені дуже сподобалось і я хочу, щоб побільше було конкурсів.
Н.Скригулець /7 клас/.

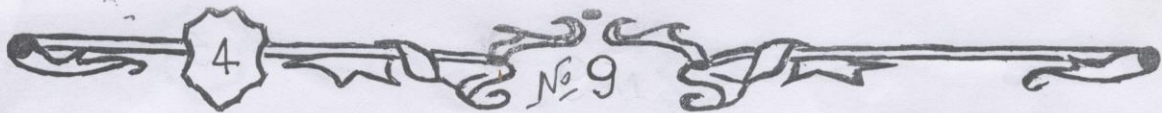

Нієї весни у нас в школі відбулося козацьке таборування. У ньому брали участь учні від 5 до 9 класу. Усі були розділені на 4 команди: командири були з 9 класу - "Дозорці", "Гайдамаки", "Соколи", "Запорожці". Були змагання з запалювання вогнища, з розбивки табору, з варіння каші, і ще багато інших. Таборування мені сподобалось тим, що ми всі робили разом і дружно. Я хотів би щоб у нас було ще літнє і осіннє і зимове таборування, і після них дозволяли робити дискотеку.
/8 клас/

Козацьке таборування розпочалося в травні 4 числа 2001 року опівдні. Змагалися 4 команди: "Соколи", "Дозорці", "Гайдамаки", "Запорожці". Мені сподобалась команда "Гайдамаки". Яка б вона не була, чи програла, чи виграла - мені сподобалось, як ми розкладали палатки, фотографувалися, козацькі каші варили, природний чай пили, естафету бігли - як падали, губили палки. Потім ми пекли картоплі.
І це, що ми робили! наприклад, варили чай, каші, все захищувались бали.
Мені все сподобалось. Я дякую всім учителям, що вони зробили такий празник. Я б хотів, щоб учителя організували ще такі празники, наприклад, гуморески, анекдоти. Мені все сподобалось, все, що ми робили.
О.Кравченко /8 клас/.

* * *

В п'ятницю проводилось таборування. Таборування мені дуже подобалось: Там було дуже весело і цікаво: Мені дуже подобалось як ми варили куліш із пшона і чай з віток вбрикоса.

Я б хотів, щоб були ще розваги такі: перетягування канату, армреслінг, одягання ляльки.

Я не згоден з тим, що коли підпалювали кестер, то Моркот Д і Катюшев В брали доплні спічки і їм не зняли очки.

В.Гречко /6 клас/.

* * *

* * *

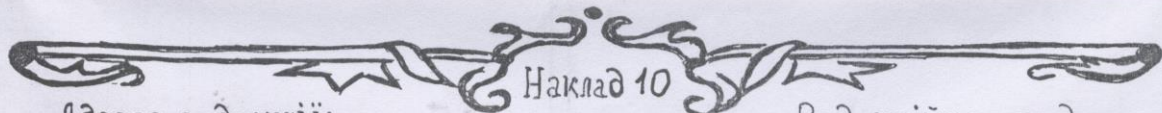
4 травня 2001 року в Адамівській школі І-ІІ ступеня відбулося таборування 4 команд учнів. Я відсутствовав в школі, але мені розповіли про змагання команд "Дозорці", "Запорожці", "Гайдамаки", "Соколи". Команди почали завзято змагатися з різних видів змагань. Там були такі змагання: розкласти вогнище, варіння каші, знання трав, естафета та багато інших. Мені сподобались ці змагання, але я хотів би, щоб були конкурси-вікторини, та інші. Не всі команди виграли, але всі були задоволені змаганнями. Ці змагання були дуже цікаві і веселі.

Корж /7 клас/.

* * *

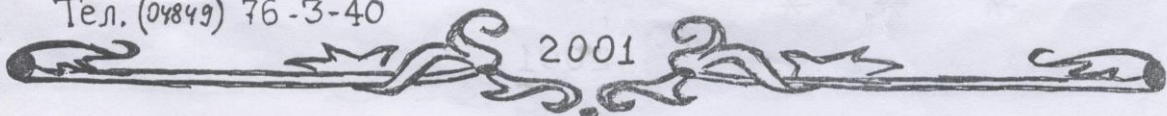

Фото на згадку.

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Вілгород-Дністровський р-н,
с. Адамівка, школа.
Тел. (04849) 76-3-40

Редакційна рада:
В.Тичорєв, В.Камішев.

РІЧ ПРО АДІМІВЕСЬКУ СІЧ

Орган
Адімівської школи
козацько-лицарського
виховання

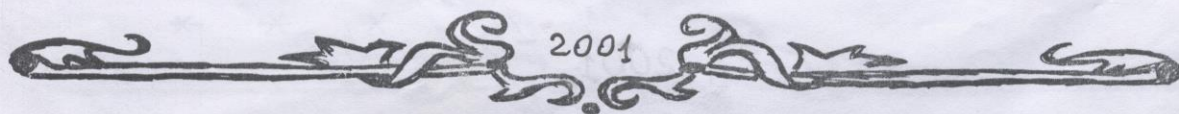

Козаку найперше –
воля!
Козаку найперше –
честь!

КОЗАЦЬКЕ ТАБОРУВАННЯ – 4 ДОЗОРЦІ

"Дозорці"! Стоїть перший праворуч – Віктор Басюк.

В нашій школі минулої п'ятниці відбулося змагання з козацького таборування. Враження були захоплюючими та цікавими. Було багато гарних конкурсів та ігор і розваг. Найбільше мені сподобався конкурс перепалювання каната, також передавання естафети; варіння каші. Я в цей день отримав багато радості. Також я радий, що команда "Запорожці" перемогла в змаганні. Командир цієї команди мій друг і однокласник Скригулець Дмитро.

Я хотів би, щоб цих змагань було чимпобільше і щоб вони були цікавими та веселими.

В.Басюк /9 клас/.

4 травня в Адамівській школі відбулося козацьке таборування. У таборуванні приймали участь 4 команди: "Сокіл", "Дозорці", "Запорожці", "Гайдамаки". Командир команди "Сокіл" була Катюшева Катя. Хоча я не був у школі, мені розповіли друзі як вони змагалися з іншими командами, то мені дуже сподобалося. Потім після змагань на лінійці давали "диплом" командирю команди, яка перемогла. У командах було багато різноманітних конкурсів, наприклад: варіння каші, запалювання вогнища, конкурс-естафета, перша допомога, чия команда викопав яму для вогнища - на ньому варили кашу і пекли картоплю. Я в цьому разі не був, але я прийду в другий раз.

О.Чеботюк /7 клас/.

4 травня в нас відбувалося козацьке таборування. Нас розділили на 4 команди, моя команда називалася "Дозорці", а командира звали Басюк Віктор. Ми палили багаття, варили куліш, пекли картоплю. Потім були змагання, нас в команді було 18 осіб. Ми розкладали намети і багато цікавих ігор. Мені дуже сподобалося.

О.Деревенча /5 клас/.

4 травня у нашій школі відбулися великі змагання під назвою "Козацьке таборування". Участь приймали учні 5-9 кл. Всі учні були поділені на чотири команди: "Дозорці" - капітан В.Басюк, "Гайдамаки" - В.Катюшев, "Соколи" - Д.Моркот, "Запорожці" - Д.Скригулець.

На урочистій лінійці капітани команд здавали рапорти і емблеми, які представляли назви команд. Також на лінійці були нагороджені учні 7-8 кл посвідченнями.

Після закінчення лінійки всі пішли готуватися до першого змагання "Хто перший перепалить нитку"; тоб-то треба було розпалити вогнищета, щоб язика полум'я досягли нитки і перепалили її. Перемогла команда "Сокіл".

Далі була естафета, де приймали участь 5 осіб з команди. Перемогла команда "Гайдамаки".

Це дуже було багато змагань між командами: і конкурс кашоварів, і медична допомога при травмах, і рослинознавство і ще дуже багато інших цікавих конкурсів. Ми всі добре провели час. У кожній команді були свої злеті і падіння, і всі хотіли перемогти, але я гадаю, що найголовніше не перемогти, а прийняти участь.

Мені дуже сподобалося і хотіла б, щоб у нас проходилися частіше такі веселі і захоплюючі акції. Велика подяка Валерію Яковичу, Валентині Никифорівні, Наталі Павлівні і всім тим вчителям, хто приймав у цій акції участь.

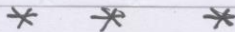
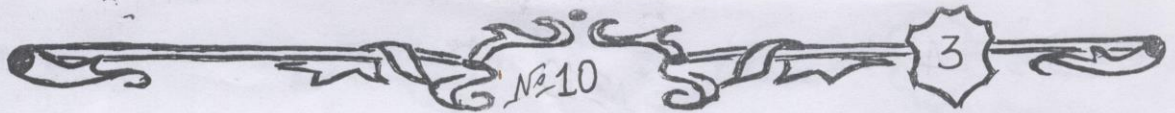
О.Рибальченко /8 клас/.

В нас була команда "Дозорці". В нас було 4 команди. В нашій команді був командир Басюк Вікторович. Мене найбільше вразило коли команди робили намети, і коли Саша Козубенко упав на траву. Найперше заняття було, коли команди запалювали вогнища на кмітливості. Друге заняття, коли ми бігали наперегонки. Третє заняття, коли ми варили кашу. І так закінчилося наше козацьке таборування.

С.Джумагулов /5 клас/.

У нас в школі 4 травня відбулося козацьке таборування. Нас розділили на 4 команди. Я була в команді "Дозорці". Ми здавали рапорти. Командир наш був Басюк Віктор. Потім ми розклали багаття і варили кашу. Ми розкладали палити. Найбільше мені сподобалося коли наші команди перепалювали нитки.

О.Степаненко /5 клас/.

Нещодавно в нашій школі відбулося козацьке таборуння. Учні нашої школи дуже довго чекали на це таборуння і, нарешті, воно відбулося. Вражень після цього змагання дуже багато, які неможливо всі написати, але все ж таки це таборуння було довгочікуване і "познавательное".

Приймали участь чотири команди, капітани яких були учні 9 класу. Проводилося багато цікавих і повчальних конкурсів. Були такі конкурси: конкурс накладання кострища, хтє першим з кострових перепалить нитку, естафета, варіння кулішу, розкладання наметів, перша медична допомога, конкурс знавців лікувальних трав, в'язання вузлів, намалюй козацький/бойовий/ лист.

Але я б хотіла, щоб до цих конкурсів приєднались і такі, як козацький анекдот, щоб провівся брейн-рінг на тему: "Козацька Січ".

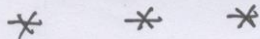
З конкурсами, які були на таборунні, всі команди справилися дуже добре. До конкурса "Намалюй козацький бойовий листок" бали команд були майже однакові, але вирішальним став конкурс "Намалюй бойовий лист", в якому найвищий бал набрала команда "Запорожці": вони набрали за цей конкурс 50 балів, всі інші команди набрали по 30 балів за цей конкурс.

Всім було цікаво, хто все ж-таки переміг, і ми дочекалися цього моменту. На традиційній лінійці школи об'явили переможців - їми стали члени команди "Запорожці". Капітану команди Скригульцю Дмитру, вручили диплом і вся школа дружно привітала цю команду.

25 травня туристська команда нашої школи поїде на туристський зліт у село Південне. Там будуть приблизно такі ж конкурси як у козацькому таборунні. Тож побажаєм нашій команді нахнення, терплячості і, звісно, перемоги!

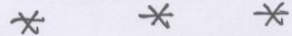
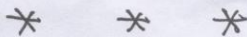
Ми всією школою будемо тримати кулаки за нашу туристську команду, яка буде захищати честь школи.

Т.Гербеї /9 клас/.

Нас розподілили на 4 чи 5 команд. Я був у команді "Дозорці". У нас був командир Басик Вітя. Ми варили кашу і палили вогнище. У нас були конкурси: чий вогник найшвидше в кого перегорить ниточка. І ще були конкурси: пробіжить триста метрів. І ще ми будували намети.

С.Бурдюжа /5 клас/.

4 травня в Адаївській школі відбулося весняне козацьке таборуння. У цих змаганнях брала участь уся школа. Усі учні поділилися на 4 команди: "Дозорці", "Запорожці", "Гайдамаки" та "Соколи". Я була в команді "Дозорців", на чолі якої був Басик Віктор.

У цих змаганнях було багато різноманітних конкурсів. Наприклад, розпалювання вогнищ, перша допомога при сонячних ударах; при переломах, при зупинці дихання та при кровотечі; конкурс знавців рослин та кашоварів. Була також естафета.

Мені всі конкурси сподобались, а особисто сподобався конкурс знавців рослин.

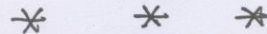
Перше місце у змаганнях зайняла команда "Запорожці", командир - Скригулець Дмитро. Хоча ми зайняли останнє місце, я не шкодую, адже головне брати участь, а не вигравати.

В кінці ми всі сфотографувалися: спочатку всією школою, а потім - кожна команда окремо.

За всіма конкурсами слідувало почесне журі, головою якого була Вронська Валентина Миколаївна, учитель біології та праці.

Мені хотілося б, щоб такі заходи відбувались щороку. Я дуже вдячна організаторам цього таборуння.

Т.Рєбик /7 клас/.

4 травня в школі проводилося таборуння. Було нас розділено на 4 команди, я потрапила в команду, яка називається "Дозорці".

Мені найбільше сподобалося співати пісню "Засвітали козаченьки" і ще як ми фотографувалися біля наметів. Сподобалося тому, що ми співали її весело і голосно.

А не подобався в естафеті Козубенко Олександр впав, а потім впустив паличку.

Я хочу, щоб таборуння проводилося частіше і було змагання пригання в мішках чи одягання ляльки.

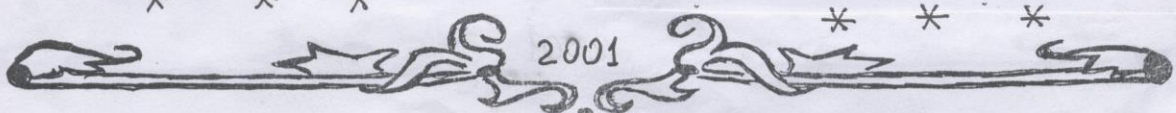
І.Богданова /5 клас/.

Таборуння взагалі було цікаво, але були деякі недоліки, наприклад, за доповненого сірника мали знімати 10 штрафних очок, але не зняли.

Можна було поставити ще один конкурс-забаву - перетягування мотузок; перепригування через колду, кінний бій. Також дуже сподобалась розвага - розведення вогнища та варіння каші.

С.Козубенко /6 кл/.

* * *

4 травня у школі відбулися змагання. Школу розділили на 4 команди. Я потрапила до команди "Дозорці". Перед початком змагань усі дуже хвилювалися. Взагалі все пройшло добре. Наша команда опинилася на останньому місці - 32 балів. А особисто не хочу, щоб були деякі конкурси, наприклад, рослини медицини. Адже ми ще не вивчали медицину і 5 клас не знає рослини, а треба щоб участь приймали усі. А найбільше хочу, щоб в кінці нам зробили дискотеку.

Звичайно, хочеться, щоб усі були на таборуванні, а були і такі учні, яким це здалося нецікавим і вони zostалися дома.

С.Назарова /7 клас/.

* * *

4 травня у нас в школі відбулося таборування, яке мені дуже сподобалося. Всі учні школи розділилися на 4 команди. Я був в команді Басюка Віктора. Наша команда називалася "Дозорці".

Ми всі варили кашу - це було дуже цікаво. Я підкидав дрова в вогнище, тому що я був кюстро вим. Коли зварився наш куліш, підійшли журі і покуштували і дали нам найбільшу оцінку 50 балів. Потім ми спостерігали за тим, як старші класи швидко й гарно розклали намети. Після всього сфотографувалися на згадку.

Побільше б таких змагань!

Є.Граждан /5 клас/.

* * *

* * *

Початок конкурсу: зліва направо - Віктор Басюк, Моркет Денис, Філатов Володимир, Катюшев Віталій.

* * *

Наклад 10

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Вілгород-Дністровський р-н,
с. Адамівка, школа.
Тел. (04849) 76-3-40

Редакційна рада:

В.Тиморєв, В.Басюк.

2001

РІЧ ПРО АДАМІВСЬКУ СІЧ

Орган
Адамівської школи
козацько-лицарського
виховання

№ 11

ТРАВЕНЬ

2001

Козаку найперше –
воля!

Козаку найперше –
честь!

ПРОЩАННЯ З БУКВАРЕМ

І-й клас із класоведом Подолько А.М.

ПЕРШОКЛАСНИКИ ПРОЩАЮТЬСЯ З БУКВАРЕМ

Є святкових днів багато
На листках календаря.
А між ними й наше свято –
Вшанування Букваря.

Кожного року по закінченню вивчення Букваря
відмічається свято "Прощання з Букварем"

Сьогодні, в гарно прикрашеному класі
зібралися батьки першокласників з приводу дуже
радісного і разом з тим трішки сумного дня,

2001

адже діти прощаються з найулюбленішою і першою книжкою в їх житті - Букварем. Вони раді, що вже знають всі букви і вміють читати. Буквар допоміг пізнати їм багато цікавого. І про все це дітки вирішили показати своїм матусям і татусям на цьому гарному святі.

Першокласники співали багато веселих пісень, розповідали вірші, смішинки. Повідомили як гарно вони вивчили всі букви, цифри, і як вміють розв'язувати задачі. І все це проходило в дуже цікавій і шутливій формі. Видно було, дивлячись на батьків, що їм це було цікаво і приємно за своїх діток.

Коли діти вперше йшли до школи, їх зустріли вчителі, директор школи, були слова вітання. І ось сьогодні, коли вже провчилися один рік,

навчилися читати, писати, рахувати, до нас на свято знову завітав директор нашої школи Тимофеев Валерій Якович. Він привітав діток з

їхньою першою перемогою і побажав успіхів в подальшому навчанні.

Закінчилось свято піснев "Прощання з букварем". Я дітям побажала доброго відпочинку літом, набратися сил, завзяття для відмінного та хорошого навчання в другому класі.

Хай збудуться всі з побажань!
Ходімо сміливо в країну Знань!

Це свято - своєрідний звіт першокласників того, що вони вивчили за перший рік навчання. То нехай воно принесе радість і дітям, і їх батькам!

А.М.Подолько.

Нещодавно в першому класі відбулося свято Букваря. Зібралися діти, батьки, директор школи, дві перші вчительки - Інна Іванівна Корженко і Алла Михайлівна Подолько.

Це радісне і разом з тим сумне свято. Радісне тому, що діти навчилися читати і писати, а сумне тому, що прощалися зі своєю найпершою і найулюбленішою книжкою. Ця книжка відкрила дітям шлях в країну знань. Буквар залишиться в пам'яті дітей на все життя.

Діти охоче розповідали вірші, виконували інсценівки, співали пісні про букви, про спілкування з Букварем, хвилювалися.

Зі словами привітання, розповіддю виступили перша вчителька Алла Михайлівна, директор Валерій Якович.

К.П.Гречко, мама.

Наклад 10

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа.
Тел. (04849) 76-3-40

Редакційна рада:
В.Тимофеев, А.Подолько

2001

199

РІЧ ПРО АДДАМІВЕСЬКУ СІЧ

Орган
Адамівської школи
козацько-лицарського
виховання

№12
ЧЕРВЕНЬ
2001

Козаку найперше –
воля!
Козаку найперше –
честь!

РАЙОННІ ТУРИСТСЬКІ ЗМАГАННЯ

Наша туристська команда. Керівники – Галицька Н.П. та Піштіган С.А.

2001

Найулюбленишими змаганнями для дітей завжди були районні туристські.

І ось, нарешті, після тривалої перерви, ми знову почали збиратись на змагання. Повторювали і складання намету, і медицину, і топографію, і ботаніку, і складання рюкзака, і пісні. Діти хвилювалися і водночас горіли бажанням їхати. Всі у нашій школі допомагали в підготовці до зльоту.

І ось, нарешті, ми у Південному. Як на мою думку, це найкращий куточок нашої бесарабської природи. Зелені горби ніби хвилями спускаються до лиману; а на березі широка галявина, з усіх сторін огоржена сріблястими деревами.

Команда у нас у цьому році була дружною, швидкою.

Ми приїхали о 9 годині ранку у суботу, а вже о 10 наше наметове містечко було обжите по всім правилам.

На районному зльоті було 16 команд. На загальній лінійці був зачитаний порядок проведення змагань, і - вперед! Конкурс за конкурсом; змагання за змаганням. Перерва тільки, щоб поїсти /і, звичайно ж, і приготувати їжу, та ще й на кострі/.

У кожного були свої обов'язки: дівчата готували їжу, Віталій і Ваня - кострові, Ура, в основному, носив воду з джерела /а це метрів 700 в одну сторону; та ще й у гору/.

Всі люди добре знають -

Без води -

І не туди, і не сюди.

А щоб від спраги не загинуть, -

Корженко воду відрами носив!

Меня Козубенко, хоч і найменший, нас також не підвів:

Туристи хочуть їсти -

Це всім ясно.

За дровами ще сонними бредуть;

І серед збирачів є рекордисти,

Хоч тонну хмизу для костра знайдуть!

Першим етапом змагання - ботаніка. Наші дівчата, ледве приїхавши, пішли збирати трави, які тут ростуть. З дому Золотовська Слена взяла свій гербарій. Відповідали вони Барішевій К.В. Катерина Василівна відзначила наших дівчат за точність і швидкість відповідей.

Дівчата наші постарались -

Усі куточки обходили тут.

Усю траву, усі квітки зібрали:

Слена і Оксана нас не підведуть!

По ботаніці у нас - друге місце.

Потім в'язка вузлів:

З мотузками удома ми зріднилися,

Без них ми навіть спати не могли.

То ж не дарма зайняли II місце -

На перше, поки що, не потягли.

Потім була розкладка і складка палатки, розпалювання вогнища.

А потім переправа! Важкий етап змагань, тим більше, що дома ми не можемо його тренувати: у нас немає спорядження. Але, як кажуть, сміливого куля не бере. Так і ми. Поки виступали інші команди - ми навчилися, а швидкість, сила, і дружність у нас були - і ось знову II місце!

Слідом за цим змаганням - нове випробування - підйом і спуск по крутому схилу на швидкість. І знову - II місце!

Між змаганнями малювали свою газету-репортаж, складали вірші.

І ось збираємося на останню лінійку. Слена Анатоліївна, наш головний "координатор" натхненник, запропонувала вгадати - яке ж у нас місце? Казали і V, і VIII, і X, а коли на лінійці ми почули "Адамівка - III місце!" - радості не було меж. Счевидці кажуть, що за I і за II місця так не раділи, як ми за III. Як на мою думку, то це дуже добре. І значна допомога Олені Анатоліївни натхнення і підтримка. Усі члени команди теж були на висоті, а на плечі капітана і єдиного дев'ятикласника лягла вся важка робота: обкопування палаток, кострище, важка робота на змаганні по переправі /треба було всіх потримати на вису, щоб відчепити карабіни на тресі/.

І ось змагання позаду. Швидко зібрались. Привели в порядок свій табір.

Додому їхали радісні і збуджені. І вже по дорозі додому, і на другий день у школі будували плани на майбутні змагання. Поживем - побачимо!

Наші юні козаченки

У похід пішли.

Перемогу сподівались

В конкурсах знайти.

І старались, було видно,

Інших обійти.

Постарались третє місце

Додому привезти.

Вузли в'язали, скрізь де прийдеться,

Мотузки носили ми всі біля серця.

І як чародії, з травою ходили,

Лише одну думку у мріях носили:

А може зумієм, а може нам вдасться

З усім розібратись,

До п'ятого місця, до святого п'ятого

Місця добраться!

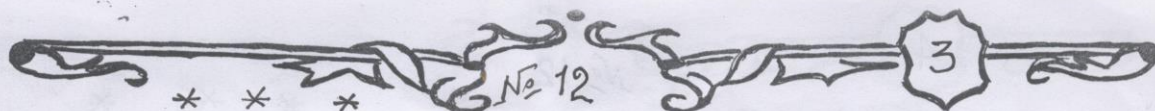
Вчителька наша

Довго нас вчила,

А за Корженком

По п'ятах ходила...

Галицька Н.П.

Зльот, який відбувся 26-27 травня, ми всі чекали з нетерпінням. Мені на цьому незвичайно цікавому зльоті дуже сподобалось. Там змагалися 16 команд з різних сіл нашого району. Мені найбільше сподобались такі змагання: в'язання вузлів, переправа, підйом і спуск з гори. Хоча ми дуже старалися, посіли тільки 3 місце. Я дуже шкодую, що там відмінили завдання з топографії.

Мені дуже сподобалось таборне життя. Я б хотів ще раз поїхати туди.

В.Корженко /7 клас/.

26 травня в 8.30 я та ще деякі учні зі школи поїхали в турпохід, де були змагання 16 шкіл.

Там було дуже гарно. Високі горби та глибокі величезні яри прикрашали Дністровський ліман. На горбах росли поодинокі дерева.

Ми розташували свій табір на березі ліману біля декількох дерев, де починається пологий підйом до найнижчого горба.

Дуже гарно було вночі сидіти біля вогнища та дивитися на Овідіополь. В перший раз в житті я побачив таку красоту, яка була в поході. Це незабутнє враження.

Дуже цікаві були змагання, особливо переправа на мотузках, вилазити та спускатися на мотузках. Одним словом, мені дуже сподобалось.

С.Козубенко /6 клас/.

* * *

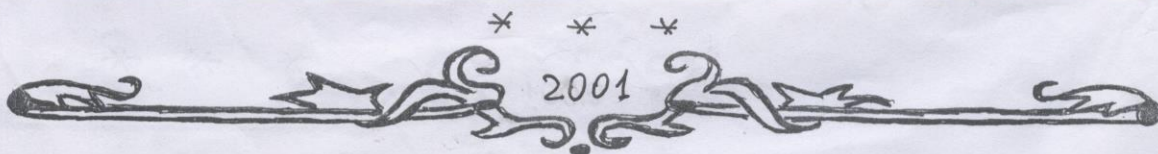
Список команди:

1. Галицька Наталія Павлівна
2. Піштіган Олена Анатоліївна
3. Катющев Віталій 9 клас
4. Білоус Іван 8 клас
5. Рибальченко Оксана 8 клас
6. Корженко Юрій 7 клас
7. Катющева Катерина 7 клас
8. Золотовська Олена 7 клас
9. Козубенко Євген 6 клас

* * *

Переправа.

26 травня 2001 року в селі Південне відбувся туристичний зліт. Ми з своєю командою вранці виїхали на змагання. Як ми приїхали, команд було ще мало, а пізніше почали приїжджати інші. Ми встановили свій табір, поснідали й пішли на лінійку. Нам розповіли, які будуть змагання. У першій день була краєзнавча вікторина, конкурс ботаників, вогнище, вузли й палатка. На другий день була переправа та підйом-спуск. А в кінці була святкова лінійка.

Найбільше мені сподобалось переправа та підйом-спуск.

В цьому році змагання були не всі. Але я сподіваюсь, що на наступний рік їх буде більше, і що дітей на змагання приїде більше, ніж було.

І. Білоус /8 клас/.

Ми з нетерпінням чекали 26 травня. У цей день відбувався районний туристський зліт. Останній збори відбувалися у 1994 році, і ось у 2001 році ми відродили цю традицію. І сподіваємось, що це не останній раз.

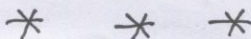
На зльоті мені все дуже сподобалось. Спочатку ми хвилювалися, але потім відчували себе впевненіше. До всіх конкурсів, які там були, ми приготувалися заздалегіть. Майже у кожному змаганні ми були у першій трійці. Коли наступив вечір, всі команди поснідали біля вогнища і співали свої пісні. Було дуже цікаво, коли всі разом під гітару співали туристські пісні. Особливо відзначили себе у цьому учні Старокозацької школи. Вони не тільки співали, але й розказували всіх анекдотами. Вночі хтось хропів, хтось співав, хтось кричав, але ніхто не спав.

Ми встали о 6 годині ранку. Приготували сніданок. Потім о 8 год ми пішли на лінійку, на якій об'явили про правила останнього конкурсу - пішогодного туризму. І тут ми були у першій трійці.

Але вирішальною була остання лінійка, де нагороджували I, II, III місця. Ми не сподівалися, що отримаємо III місце. Та це сталося, і в той час емоції переповнювали нас.

Весь цей час, який ми там провели, ми повинні завдячувати організатору цих змагань Юрію Івановичу.

Олена Золотовська /7 клас/.

26 травня о 7:30 ранку наша команда "Адамівська юність" поїхали на туристський зліт до Південного.

На зліт приїхали 16 команд. Всі команди спочатку розклали свої табори і очистили територію від сміття. Потім була проведена урочиста лінійка. Її проводила завідувач райвно Барішева Катерина Василівна. Вона всіх привітала, побажала успіху у змаганнях. Далі була зачитана програма змагань на 26, 27 травня.

26 травня було проведено такі змагання: вікторина, ботаніка, туристські навички.

27 травня - переправа, підйом і спуск з гори. Всі змагання проходили з цікавістю, напруженням і сміхом. Сміх був складовою частиною змагань.

У суботу ввечері, коли на небо висипали вже зірки і місяць піднявся високо, було змагання з пісень. Дуже багато цікавих пісень було проспівано в той вечір, але саме цікаве почалося, коли всіх наших керівників скликали на раду. Ми залишилися біля багаття, і щоб нам не було сумно, Андрій з Старокозацького грав на гітарі та співав пісні. Це був дуже романтичний вечір.

У неділю ми встали о 6 ранку. Приготували сніданок, поїли, прибрали і пішли на лінійку. На лінійці оголосили підсумки за 26 травня і про змагання, які будуть проведені у неділю.

За підсумками суботи у нас було II місце за вузли, I місце по останіці і по 5 балів за вікторину і пісню.

Мені дуже сподобалась переправа і підйом на гору.

З 16 команд ми виступали самі останні; тобто 16-ті. З самого початку переправи і до іншої черги ми слідували за змаганнями, вдивлялись в усі помилки інших команд, щоб самим не отримати штрафні секунди. І це нам допомогло. Не мавчи підготовки до переправи, ми переправились за дуже швидкий час і без штрафних секунд. Ми зайняли в змаганні III місце.

Те саме в нас було з підйомом на гору. Ми слідували, вдивлялись в помилки, склали свій план підйому нагору. І наша наполегливість привела нас до II місця у цьому змаганні.

Перед урочистою останньою лінійкою, коли ми обідали, Олена Анатолівна запитала, на яке місце сподівається кожен із нас. Найбільше місце назвали IV. Коли на лінійці сказали, що в нас III місце, ми напевно пригали б від щасття до неба.

Але все добре швидко закінчується. Дуже погано, що так мало ми були на природі. До речі, краєвид там дуже і дуже чудовий.

О.Рибальченко /8 клас/.

№ 12

5

* * *

ДИПЛОМ

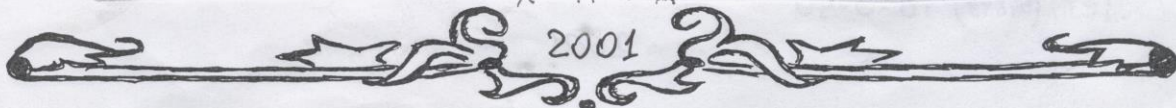
НАГОРОДЖЕНО

команду
Адамівської школи
за III місце в районних
туристських змаганнях

Завідуюча
в.д.директори освіти
Директор РВНОВ
І.В. Раїшиєва
І.Ю. Окатова

* * *

2001

Фото на згадку.

Декілька днів потому ми приймали участь в великому таборванні /зльоті/. Приймали участь дуже багато команд /16/. Майже всі команди склалися з учнів 10-11 класів. І ми змагалися між ними, як першокласники між нами.

Цей зліт відбувся перший раз після багаторічної перерви. Під час цього заходу було дуже багато важких випробувань. Графік був дуже напружений тому, що всі конкурси та вікторини, як які повинні були відбутися за 3 дні, відбулися менш ніж за 2 дні. Нам не було коли навіть вільно вздихнути.

Навесні в Південному /з 26 травня/ відбувся районний туристичний зльот. Команди приїжджали з різних сел і раділи, що, нарешті, відновили цю традицію. Змагалися 16 команд.

Подія відбувалась в дуже гарній місцевості, на березі лиману. Всі команди намагалися показати себе якнайкраще. Ми трималися дуже впевнено і, мабуть, це нам допомогло отримати 3 місце.

Найбільше мені сподобався вечір, де всі команди співали разом і грав на гітарі Андрій з Старокозацької школи. Коли переправлялися через річку, ми зайняли 3 місце, тому що не зробили жодної помилки. А коли ми відмивали казан, то понамочували ноги. Найкраще їсти на природі і ми в цьому пересвідчилися, тому що як тільки ми починали їсти, у всіх дуже піднімався настрій. Сподобалося мені дуже ходити за водою, хоч це було й важко, тому що потрібно підніматися вгору, а потім нести важке ведро. А коли ми узнали, що зайняли 3 місце, ми навіть не повірили: перший раз поїхали і зразу ж 3 місце! Але спати було дуже холодно і заважали хлопчики з сусідньої палатки і через це ми вранці не могли встати і ходили деякий час сонні. Але потім на лінійці ми ніби проснулися і були вже бодрі і веселі. А перед від'їздом наші хлопці пішли купатися. Не знаю, як в них хватило мужності.

Я дуже хочу, щоб ми поїхали на наступний рік знову на туристський зльот. А цей раз мені запам'ятається на все життя і, мабуть, всім, хто був на зльоті, адже деякі навіть знайшли собі нових друзів, а хтось, може, і кохання.

К.Катюшева /7 клас/.

Найперше що зробили - це зібрали всі команди й зробили перекличку. Юрій Іванович - директор зльоту - попросив всі команди, щоб ми змагалися з любов'ю та завзяттям. В одній з боєвих газет написали: "Село мирно спало, когدا по нему с шумом прошли какие-то дети, несая на плечах все нужное и ненужное. "Туристы" - подумали селяне, "завидуют", - подумали туристы."

Але найбільше ми не чекали, що з 16 команд ми займемо 3 місце. І це мені дуже сподобалося.

В.Катюшев /9 клас/.

Наклад 10

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Вілгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа.
Тел. (04849) 76-3-40

Редакційна рада:

В.Тимофєєв, Н.Галицька.

2001

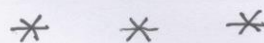
РІЧ ПРО АДАМІВСЬКУ СІЧ

Орган
Адамівської школи
козацько-лицарського
виховання

Козаку найперше –
воля!
Козаку найперше –
честь!

Із ТРЕТЬОГО – В П'ЯТИЙ!

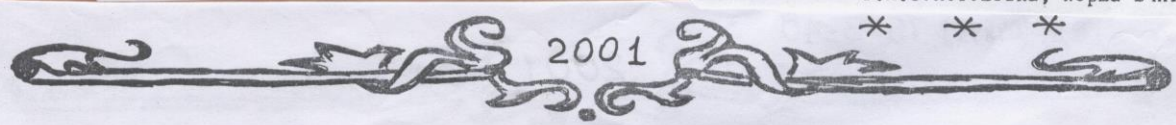

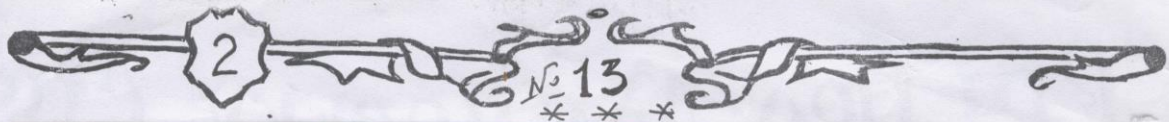
Ну ось, діти, настав час і ви говорите:
- Процавай, початкова школа!
Вітаю вас із закінченням початкової школи. На-
казом по школі всі учні нашого класу переведе-
ні до п'ятого класу! Тож хочу сказати такі сло-
ва:

А ви летіть, лешіть собі, летіть...
Від болю і розлуки не впадіть!
Хороших друзів завжди вибирайте,
Своїх батьків ніколи не дурайтесь.
З любові й болю зіткане життя,
Цьому, що є, – не буде забуття.
А ви летіть... Додому повертайтеся,
Та на минуле часом оглядайтесь.

Учні 3 класу разом із класовою
Золотовською Т.М.

Літа минають... Сь і минули ці три роки
навчання. Жаль розлучатися з вами: За ці роки
ми добре пізнали один одного. Разом ми пережи-
вали і біль, і радість, хороший настрій. Але
коли заходиш до класу і чуєш привітне "Добрий
день" та бачиш ласкаві і люблячі оченята, то
все залишається там, за дверима.
Спасибі вам, дорогі діти, за підтримку і хо-
роші теплі слова. А ще, хочеться вірити, що тра-
диції, знання, започатковані нами, будуть про-
довжуватись, збагачуватись і примножуватись у
старших класах.
Т.М.Золотовська, перша вчителька.

Свято останнього дзвоника для третьокласників особливе. Воно і найрадісніше і найсумніше. Найрадісніше - бо вони стали дорослішими і, бач які, із третього відразу переходять в п'ятий клас. А найсумніше - бо прощаються третячки з своєю першою вчителькою, Тамарою Михайлівною Золотовською.

Урочиста, хвилююча тиша. Святково одягнені з квітами в руках, випускники звертаються до своєї вчительки з словами щирої любові, вдячності за її невтомну працю, турботу, справедливість, материнську ласку.

Вчителько перша!
Зібрались ми нині,
щоб дяку і шану віддати тобі
За ласку, за мудрість,
Бо кожній дитині
Ти частку душі залишила навек!

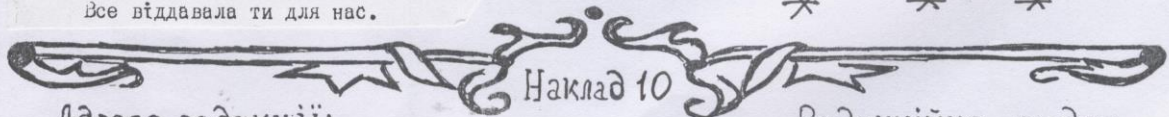
Вчителько найперша, рідна,
Ну як тобі не дякувати в цей час
За те, що розум, ширість, вміння -
Все віддавала ти для нас.

Ми сьогодні вже идемо від вас
З третього відразу в п'ятий клас,
Не сумуйте за нами, рідненька,
Ми завжди пам'ятатимемо Вас!

В день оцей святковий і чудовий
Нехай Вам сонце має тепло до ніг,
Радості Вам, щастя і здоров'я
На роки, на довгий, довгий вік!
За Ваши турботи, недоспані ночі,
За лагідні очі і руки робочі,
За вчительку-маму у класі, - сім'ї
Низький Вам уклін, уклін до землі!
Діти дарують вчительці гарні пісні. Щиро дякували Тамарі Михайлівні і батьки випускників. На закінчення свята був накритий солодкий стіл і довго ще танцювали діти на своїй першій дискотеці.

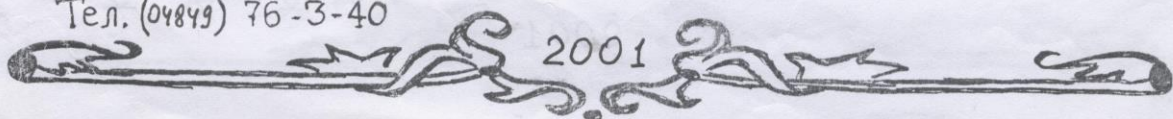
В.Н.Гриценко, мама.

* * *

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа.
Тел. (04849) 76-3-40

Редакційна рада:
В.Тимофєєв, Т.Золотовська

РІЧ ПРО АДДАМІВЕСЬКУ СІЧ

Орган
Адамівської школи
козацько-лицарського
виховання

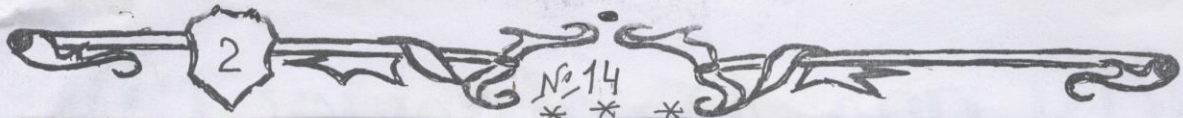
№14
ЧЕРВЕНЬ
2001

Козаку найперше –
воля!
Козаку найперше –
честь!

ОСТАННІЙ ДЗВОНИК

2001

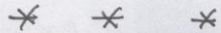
Президія працює!

Дорогі діти! Сьогодні настав цей день - день прощання зі школою. Попереду у вас незвідана даль. Позаду всі негоди, переживання, тривоги.

Знайти себе, своє місце в житті, вирости і бути людиною - це найважливіше і найсвятіше.

Де б не були ви, куди б не закинула б вас доля, пам'ятайте - завжди стежка веде до батьківського порогу, до рідної школи.

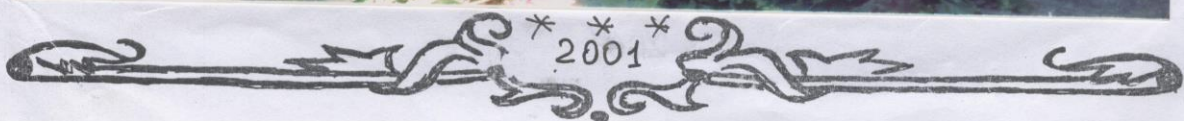
Тож любіть своїх батьків за те, що дали вам життя і виростили вас. Шануйте своїх вчителів, які дали вам знання і зуміли виховати вас чесними і мужніми. Любіть свій край і будьте справжніми людьми.

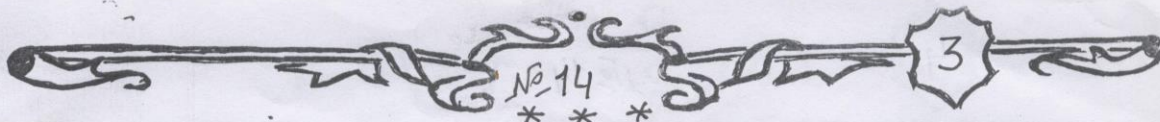

А.М.Подолько, перша вчителька.

Наші випускники!

31 травня 2001 року. Святкове прибране подвір'я школи, звучать бадьорі пісні. Збуджені, веселі і трохи сумні зібрались на шкільному подвір'ї учні школи, вчителі, батьки, гості. Сьогодні в школі традиційне свято, Свято останнього дзвоника.

За сигналом вишикувалась вся школа. На лінійку запрошуються "винуватці" свята - дев'ятикласники. За доброю традицією крізь рушниковий вінок, який тримають матері випускників, на лінійку з класним керівником Вронською В.М. вийшли дев'ятикласники: Басик Віктор, Білопицька Тетяна, Верховецька Олеся, Гербоєв Тетяна, Дроздов Дмитро, Катюшев Віталій, Кравченко Іван, Козубенко Олександр, Мокот Денис, Паламарчук Наталка, Третяк Іван. Скригулець Дмитро. Їх радо зустрічає вся школа і наші гості: представник державної адміністрації Федоренко Н.В., голова сільської ради Коноваленко А.М. Знаменна група виносить на лінійку державний та козацький прапори школи. Учні урочисто виконують гімн України.

З вітальним словом і наказом по школі до присутніх звертається директор школи Тимофеев В.Я. Він коротко знайомить всіх з роботою школи за навчальний рік, потім вручає похвальні листи за відмінне навчання і зразкову поведінку найкращим учням школи Рощан Ю /3 кл/, Івасенко Ю /3 кл/, Ребук Н /5 кл/, Вронській В /5 кл/, Лавриненко М /5 кл/, Катюшеві К /7 кл/, Рибальченко О /7 кл/. Відмічена також робота вчителів школи: вчительки вищої категорії вчителем-методистом стала Буравицька Р.М., Почесну грамоту Міністерства освіти та науки отримав Тимофеев В.Я., грамотами обласного управління освіти нагороджені педагог-організатор Гриценко В.Н. та вчитель фізкультури Галицька Н.П., Почесні грамоти районного відділу освіти вручено Лавриненко І.П. та Вороновій Д.М.

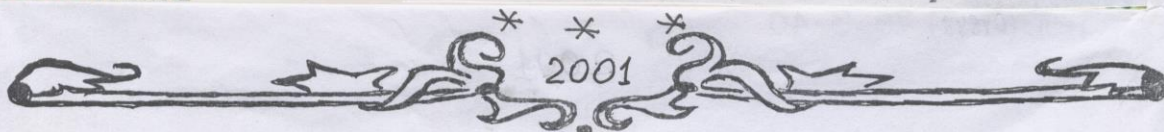
З привітанням до всіх звернувся почесний гість Федоренко П.В. Він сердечно поздоровив всіх з закінченням навчального року, побажав великих успіхів в роботі козацької республіки "Молода Січ" і зауважив, що про роботу козацят знають не тільки в районі та області, а й навіть у Києві чули про нас.

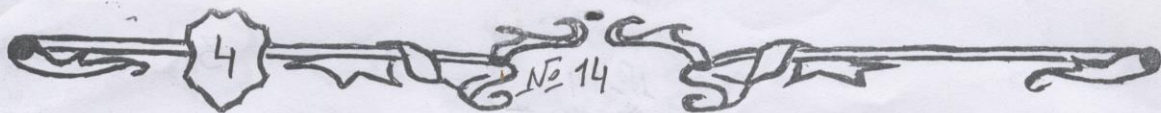
Привітав всіх присутніх з святом сільський голова Коноваленко А.М.

Але все ж таки сьогодні найбільша увага нашим випускникам, адже для них це остання урочиста лінійка в нашій школі. Першими до дев'ятикласників звернулися першачки, ті, кого випускники і вересня провели в їх перший клас. Трьохкласники вручили випускникам символічні сувеніри: візитки нашої школи з "срібними" дзвониками. П'ятикласники подарували своїм дорослим друзям червоні

Діти - Учні, батьки, вчителі, громадськість.

стрічки з написом "Випускник ХХІ століття", а семикласники для кожного підготували іменні медалі з номінаціями "Містер Ерудит", "Міс Артистичність", "Містер Чемпіон", "Міс Таємничість" та інші. Сьогодні учні 9 класу вступають у таке звабливе, загадкове і таке непросте доросле життя. Вони переступають символічний "кленовий" поріг. Вони ще ж учні і в одночас її.

З щирими напутніми словами до своїх вихованців звертається класний керівник В.М. Фронська. Вона бажає дітям щасливої дорogi в житті і завжди пам'ятати, що ти Людина. До випускників звертається перша вчителька Подолько А.М., батьки випускників Верховецький М.М., Скригулець С.В. Хлібом-сіллю на вишиваному рушнику благословляє старшокласників мама Гербоєй Г.П.

З словами вдячності і шани дев'ятикласники звертаються до своїх вчителів, батьків, молодших друзів. Випускники дарують вчителям, батькам свої пісні, жарти і великі букети квітів. Під чарівні звуки вчительського вальсу вони запрошують улюблених вчителів - і тайцюють з ними.

І знову школа вишикувалась у чеканні. Почесне право дати останній дзвінок надано учневі 9 класу Катюшеву В і учениці І класу Пустовіт Г.

що ж, відлітайте ключем журавлиним,
В вирій життя школа вас проводить,
Хай вам зірниця палає щаслива
Від щирого серця добра вам бажаєм.

Ну от і все. Лінійка урочиста
Скінчиться зараз. І останній раз
Дзвінкова пісня радісна і чиста
До глибини душі стривожить вас.

В.Н. Грищенко.

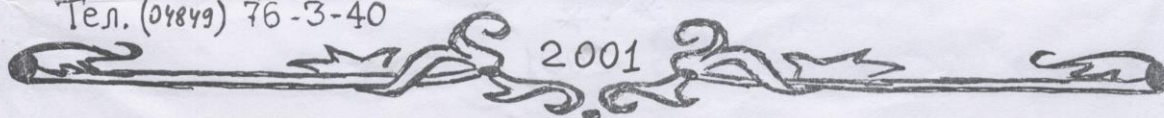

* * * Педагогічний колектив школи.

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Вілгород-Дністровський р-н,
с. Адамівка, школа.
Тел. (04849) 76-3-40

Редакційна рада:
В.Тимофєєв, В.Грищенко.

РІЧ ПРО АДAMІВСЬКУ СІЧ

Орган
Адамівської школи
козацько-лицарського
виховання

№15
ЧЕРВЕНЬ
2001

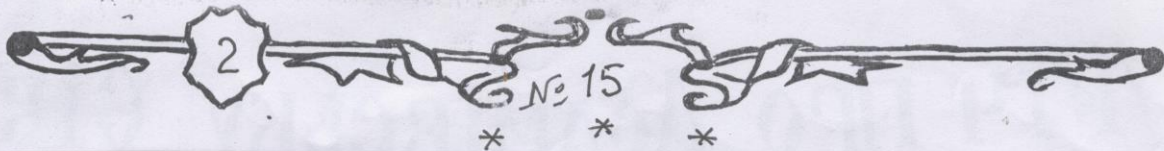
Козаку найперше –
воля!
Козаку найперше –
честь!

КОЗАЧАТА. АВИДІВКА.

Коллектив Авидіівської школи /діти, батьки, учителі/.

2001

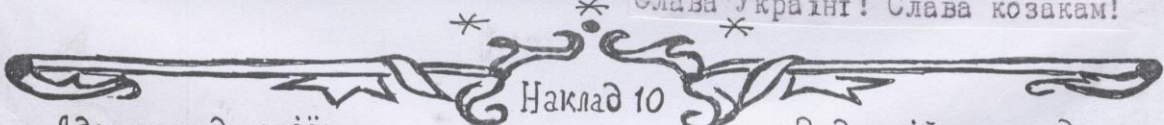
Ласкаве сонечко пригрівало землю. На подвір'ї школи зібралися дітки, які з нетерпінням чекали свята прийому в козачата. Отаман "Молодої Січі" В.Я.Тимофєєв ознайомив присутніх з історією та законами життя козацької республіки. Березина; Гриценко В.Н., розповіла про цікаві справи старших джур та дан школи. В церемонії прийому до лав козацтва допомагали проводити джура Богданов В та дани Паламарчук Н і Харченко Л. Козачата та лелі добре підготувались до свята: вони вивчили нові пісні, вірші, законя козачат. Особливо сподобалось хлопчикам-козачатам тримати в руках справжню зброю і вигукувати: "Слава Україні! Слава козакам!" Їх підтримували юні лелі. До козацького кола "Котигорешко" вступили Впляр Д, Епляр Р, Лукін С, Паламарчук С, Чудак Д, Циганенко В, Скунь А, Веронова О, Лавриненка Д та інші діти.

Прапороносець "котигорешків" Лавриненко Д прийняв з рук отамана загоновий прапорець. Дани подарували козачатам свою пісню "Я козачка твоя!" Після урочистої частини для дітей було організовано ігри, солодкий стіл.

В. Н. Гриценко.

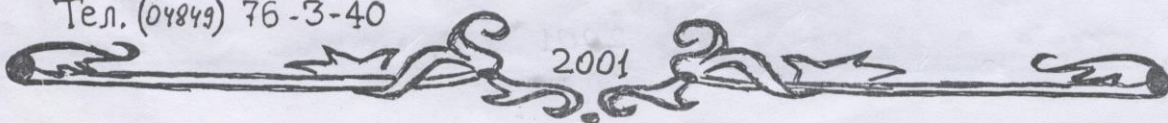
Слава Україні! Слава козакам!

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Вілгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа.
Тел. (04849) 76-3-40

Редакційна рада:

В.Тимофєєв, В.Гриценко.

РІЧ ПРО АДAMІВЕСЬКУ СІЧ

Орган
Адамівської школи
козацько-лицарського
виховання

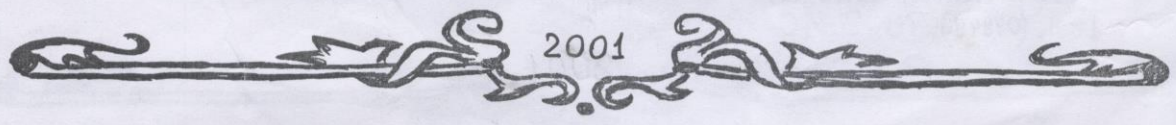

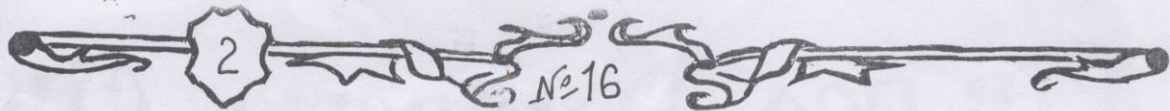
Козаку найперше –
воля!
Козаку найперше –
честь!

КОЗАЧАТА. БЛАГОДАТНЕ.

Колектив Благодатненської школи /діти, батьки, учителі/.

* * *

Урочисто пройшов прийом учнів села Благодатне в козачата та лелі. Діти гарно підготувались до свята: вивчили обітницю, вірші, пісні. Юні джури Скригулець Д., Філатов В., Сдорожа В. провели ритуал прийому в козачата. Найбільше запам'яталось дітям, як вони цілували справжню зброю; робили відтиск гулого пальця на сторінці Біблії та проходили крізь шабельний вінок. Розділити урочисті хвилини прийшли тата, мами, бабусі. Вони щиро вітали юних лель та козачат. Збільшилось дитяче коло "Котигорошко" Адамівської "Молодої Січі". До нього вступили Джумагулев О., Завадський С., Старченко М., Ткаченко М., Деревенча О., Кравченко А., Медзяновський О., Ткаченко Є., Кутуненко А., Чудак Г., Мозубенко Я., Кравченко М., Бурдюжа М., Боян М., Деревенча А., Музика С. Скригулець М. та інші діти.

Козацькому колу вручив отаман Тимофєєв В.Я. загоновий прапор. Всім було цікаво і весело. Козацькому реду нема переводу.

В.Н. Греченко.

* * *

Під шабельний вінок йде малий Скригулець!

* * *

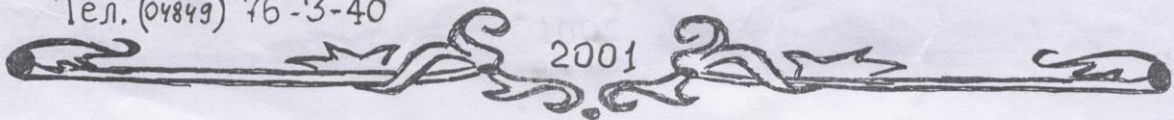

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Вілгород-Дністровський р-н,
с. Адамівка, школа.
Тел. (04849) 76-3-40

Редакційна рада:

В.Тимофєєв, В.Греченко.

2001

РІЧ ПРО АДДАМІВЕСЬКУ СІЧ

Орган
Адамівської школи
козацько-лицарського
виховання

№ 17
ЧЕРВЕНЬ
2001

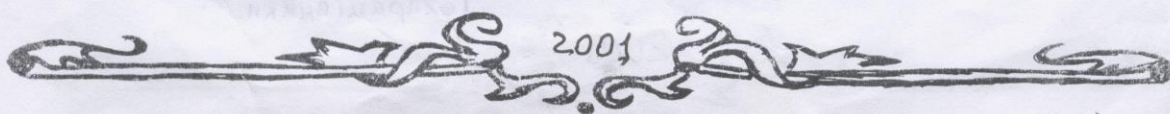
Козаку найперше –
воля!
Козаку найперше –
честь!

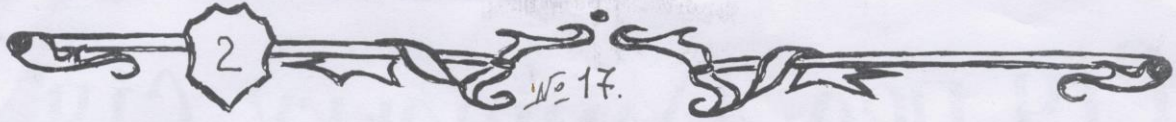

ТРУДОВИЙ СЕМЕСТР

Адміністрація міркує.

№ 17.

* * *

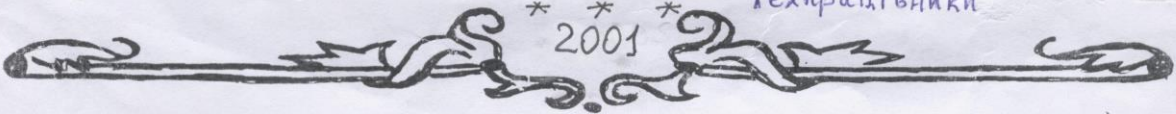

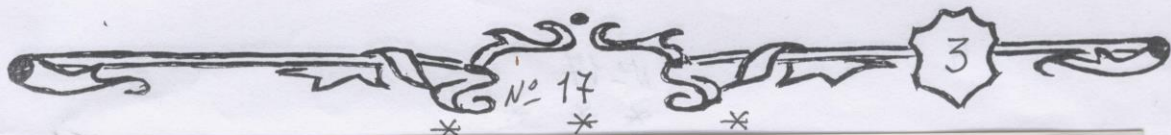
Дитяча оздоровча площадка. Керівник -
Золотовська Т.М.

Техархівники

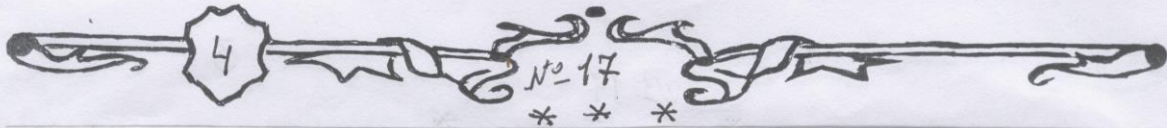
* * *
2001

Ми - на полі! Керівники практики - Катюшева Т.В. та Галицька Н.П.

Продзвенів останній дзвінок. Скінчилось навчання. Але життя школи вирує. Дев'ятикласники складають випускні іспити. Учні молодших класів відвідують дитячий майданчик "Котигорошко", яким керує Т.М.Золотовська. Діти ходять на екскурсії, збирають лікарські рослини, читають цікаві книжки, розучують нові ігри.

Юннати школи, на чолі з Вронською Б.М. доглядають за квітами, які радують око своїм буйним цвітінням.

Учні 5-8 класів разом з класними керівниками працюють на полях кооперативів ім.Шевченко, "Едем", "Фенікс". Вони просяпують кукурудзу, кавуни, цибулю, кабачки. За період виробничої практики учні заробили майже тисячу гривень, які підуть на ремонт школи.

Напружена робота і в шкільній бібліотеці. Бібліотекарю А.М.Подолько треба встигнути і прийняти, і видати підручники, організувавши "Швидку допомогу" книжкам, які її потребують.

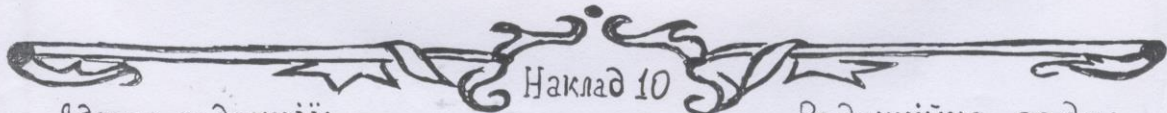
Техпрацівники школи Коноваленко С.Ф., Лабунець Л.І., Гречко К.П., Кравченко Ю.В., Деревенча Н.О. дружно взялись до ремонту класних кімнат, вони білують стіни, фарбують вікна, двері, підлоги, щоб в наступному році школа зустріла своїх вихованців чистою, світлою, привітною. Трудовий семестр у школі продовжується.

* * *

В.Н. Гриченко.

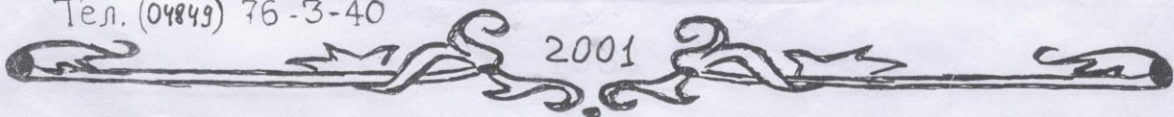

* * *

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа.
Тел. (04849) 76-3-40

Редакційна рада:
В.Тимофєєв, В.Гриченко.

РІЧ ПРО АДAMІВЕСЬКУ СІЧ

Орган
Адамівської школи
козацько-лицарського
виховання

№18
ЧЕРВЕНЬ
2001

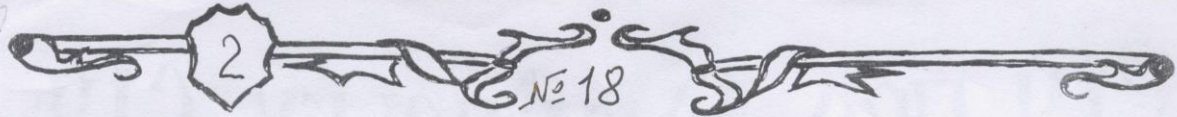
Козаку найперше –
воля!
Козаку найперше –
честь!

Моя школа

9 клас. - Перед останнім екзаменом.

2001

* * *

Сось і закінчується для нас, 9-го класу, навчання в рідній школі. Ми побачили яка це нелегка вчительська праця. Нам віддавали свої сили і знання багато вчителів Адамівської школи. Нас виховували та навчали на прикладі козацько-лидарського виховання. Наші вчителі дали нам найважливіші життєві уроки добра, порядності, чесності, мужності, любові до своїх батьків та всього; що нас сточує. Але головне, що навчили нас вчителі - це бажання вчитися далі. Щоб мати професію, нам потрібно ще багато знань. Шкільні вчителі дали мені міцні знання, допомогли знайти місце в житті; навчали мислити, долати перешкоди. Нам пощастило з учителями, вони доброзичливі, з душевною теплотою, справедливі: Десять років день у день вони турбувалися про нас, виховували, віддавали тепло своєї душі, своїх сердець. Вони не були байдужими до нас, ми відчували це і відповідали їм своєю любов'ю і пошаною. Ми випускники, спокійно і впевнено ідемо в доросле життя. Ми ніколи не забудемо вчителів, які виростили, виховали, підготували нас до дорослого життя.
Т.Гербеї.

* * *

Наша школа.

* * *

Я навчався в Адамівській школі 5 років. Це були найщасливіші роки в моєму житті. Мені дуже важко розлучатись зі школою. Тому що тут залишились мої найщасливіші роки мого дитинства. Моя школа дуже старенька, але дуже охайна і гарна.

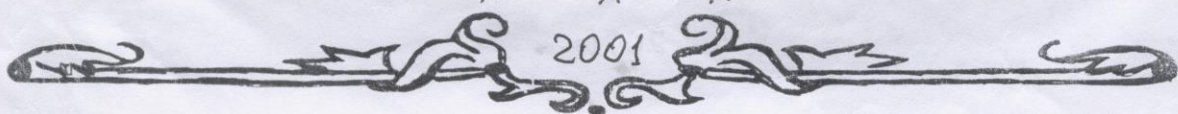
О.Козубенко.

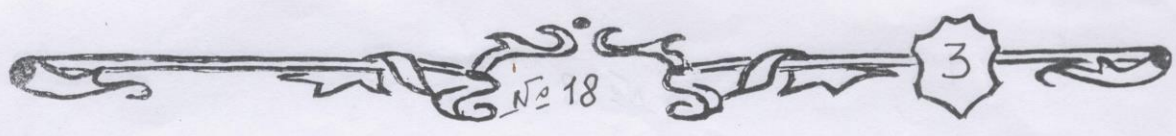
* * *

Моя перша школа Адамівська. Я завжди пам'ятатиму перші враження про неї. Пам'ятатиму першу літеру, перший приклад та перший вірш, який ми вивчали в класі. Ми завжди будемо вдячні вчителям за те, що вони виростили з нас людей, гуманістів, патріотів своєї Батьківщини.

Д.Скригулець.

* * *

* * *

"Любив козак дівчину і з сиром пироги..!"

Джура Кравченко Ваня та дана Верховецька Олеся у 7 класі.

* * *

Я навчався в Адамівській школі дев'ять років. Ці дев'ять років були для нас найкращі і ми ці роки не забудемо ніколи. В цій школі пройшло майже половина мого дитинства. Навчання в цій школі дуже цікаво. Особливо цікавими в цій школі були свята й особливо цікавим були всі "Нові роки". Навчання в цій школі не забудем ніколи.

Т.Білопищівка.

* * *

Найцікавіше моє життя пройшло в школі. Мої веселі роки тривали дев'ять років. За ці роки я багато чому навчилася, можна сказати, заклала дуже цільний фундамент. Всі мої педагоги були дуже уважними, добрими, завжди закликали нас до правильного способу життя. Також вчили нас наші вчителі найголовнішим речам, які будуть допомагати нам у подальшому житті. Наша школа була ніби маленькою країною дитинства. Я не хочу розлучатися з цією країною.

С.Верховецька.

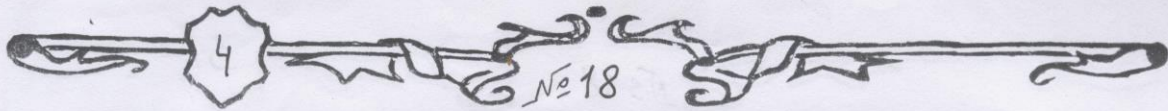
* * *

Я навчався у школі дев'ять років. Тут пройшла майже половина мого дитинства, з яким важко розлучатися. Навчання в моїй школі було дуже цікавим. Вчителі навчали нас різними науками, вихованості, культури. Вчили нас читати, писати. В школі було дуже багато цікавого, веселого, особливо Новий рік у восьмому класі. Я ніколи не забуду шкільне життя.

Н.Паламарчук.

* * *

* * *

Я навчався в Адамівській школі. Тут панує шкільна обстановка., всі учні тут - члени сім'ї. Учителя навчають нас різними наукам, які потім нам дуже знадобляться в подальшому житті. Тут також навчають способу життя, культури.

І.Третяк.

* * *

Коли я ввійшов в двері нашої школи, то ніби заново народився. Тут мене навчали грамоти і спілкуванню. Я навчився читати, писати і рахувати. Тут я дізнався багато цікавого і повчального. Ніколи не забуду наших вчителів, а особливо Валентину Миколаївну, учителів української мови, німецької мови, народознавства, математики, охорони, хімії, географії. Я не забуду виховні і уроки виховання. Я дуже люблю свою Адамівську школу.

В.Басюк.

* * *

Я навчаюся в Адамівській школі. Тут панує сімейна обстановка: всі учні тут члени сім'ї. Учителя навчають нас різними наукам, які потім нам дуже знадобляться в подальшому житті. Тут також навчають способу життя, культурі.

І.Кравченко.

* * *

Я навчаюся в Адамівській школі. Тут всі учні дуже мирні, як члени сім'ї. В школі учителя нас навчають багато корисного. Вони нас випускають розумними. І навчають способу життя, культури. Мені залишати школу дуже сумно, тому що в школі залишаються найкращі роки.

Д.Моркот.

* * *

Я навчаюся в Адамівській школі. Тут панує сімейна обстановка, всі учні тут члени сім'ї. Тут в Адамівській школі учителя нас навчають багатьом корисним в подальшому житті наук. Нас в школі учителі учили культури та поведінки між людьми.

Д.Дроздов.

* * *

Багато двійчників говорять: "Навіщо мені школа. Я ж зможу працювати на фермі!" Але, працюючи на фермі, добре жити не будеш. Школа це не тільки будинок, це й вчителі, й учні, й вся шкільна сім'я, шкільна атмосфера. Шкільні роки ми ще будемо пам'ятати дуже довго. Тут пройшли дитячі веселощі, перше кохання, перші сварки. Шкільні роки дуже запам'ятовуються, це видно з того, що дуже багато пісень про школу пишуться естрадними виконавцями. Школа - це не тільки навчання рахувати чи читати, ~~але~~ а це й навчання життю, яке нам далі дуже знадобиться тому, що вчителі, які нас цього учать все-таки мають більший досвід чим ми. Ми тут навчаємось поваги до старших, бо буває виходить учень зі школи й перестає навіть вітатися з вчителями. Все ж шкільні роки - це найкращі роки в житті кожної людини і вони запам'ятовуються на все життя.

В.Катюшев.

* * *

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с. Адамівка, школа.
Тел. (04849) 76-3-40

Редакційна рада:

В.Тилорасєв.

2001

РІЧ ПРО АДAMІВЕСЬКУ СІЧ

Орган
Адамівської школи
козацько-лицарського
виховання

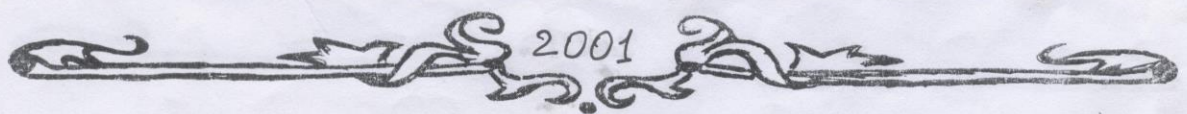
№19
ЧЕРВЕНЬ
2001

Козаку найперше –
воля!
Козаку найперше –
честь!

МІЙ КЛАСНИЙ КЕРІВНИК

Випускники. Класний керівник – Вронська В.М.

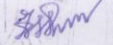
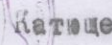
- 1.Прізвіще, ім'я по-батькові: ВРОНСЬКА ВАЛЕНТИНА МИКОЛАЇВНА
- 2.Посада і місце роботи: вчитель біології та хімії Адамівської школи
- 3.Число, місяць, рік і місце народження: 25 квітня 1961 р.
с.Вищий Сльчедаїв Вінницької області
- 4.Стать: жіноча
- 5.Національність: українка
- 6.Освіта: вища, Одеський державний університет ім.І.І.Мечнікова,
біологічний факультет, 1989 р.
- 7.Науковий ступінь, вчене звання: не має
- 8.Які має державні та відомчі нагороди та дата нагородження:
Грамота Білгород-Дністровського районного відділу освіти, 1997 р.
- 9.Домашня адреса: с.Адамівка Білгород-Дністровського району
- 10.Загальний стаж роботи: 19
Стаж роботи у данному колективі: 19
- 11.Характеристика з зазначенням конкретних особливих заслуг в галузі освіти та науки України:

Вронська Валентина Миколаївна добре підготовлена теоретично і методично, знає сучасний стан хімічної і біологічної науки і перспективи їх розвитку. Вміло здійснює міжпредметні зв'язки на уроках, пов'язуючи навчальний матеріал з життям, широко використовує на уроках і в позакласний час державні документи з питань виховання і навчання. Її уроки сприяють засвоєнню учнями основних хімічних і біологічних понять, наукових фактів, законів, теорій. Чітко планування навчального і виховного матеріалу, його систематичного повторення, використання умов кабінету, облік індивідуальних особливостей учнів, вміння доступно викладати матеріал, організувати колективну, самостійну та індивідуальну роботу, створити проблему, раціональне використовувати наочність, технічні засоби навчання, дає їй можливість прививати учням міцні знання з предмету.

Її урокам характерна чітка логічна послідовність, оптимальний відбір змісту, різноманітні прийоми роботи.

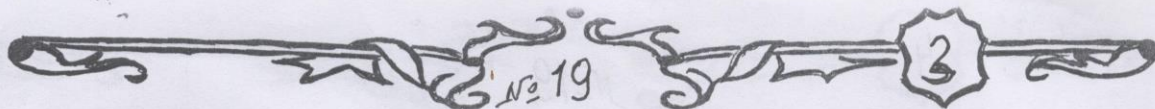
Завідує біологічним кабінетом, який є одним з крадих в школі. Користується авторитетом серед колег, учнів та батьків. Дисциплінована, вимоглива до себе та інших.

Кандидатура Вронської В.М. рекомендована зборами колективу Адамівської школи до нагородження Грамотою Одеського обласного відділу освіти.

Директор школи В.А.Тимофєєв Голова Катюєва Т.В.

2001

* * *

У кожного в житті була своя перша вчителька, яку він запам'ятав назавжди. Як і свою першу вчительку, я завжди пам'ятатиму свого класного керівника, які після закінчення початкової школи, нас, дітей, бережно, наче кристаль, передали в руки.

Класний керівник... Коли ти вимовляєш ці слова, то відразу на душі стає тепло і світло. Відразу пригадуєш свій клас, вечора, концерти, свята Нового року, які готували і проводили разом.

Спитаєте будь-кого, чи був у нього класний керівник під час навчання в школі. "Звичайно! Як без нього?!" - почуєте ви відповідь. А от у нас класного керівника не було, у нас була друга мама...

И для всех нас Вы самая-самая
Справедливая, мудрая; славная.
Все мы школьной второй нашей мамой
Про себя называем Вас.

Хоч через нас у Вас були неприємності; та Ви ніколи не скаржились, навпаки, захищали нас і говорили говорили, що ми - найкращі. Ми просимо прощення за всі ті неприємності, які Вам звали.

Ми вийдемо зі школи, а Ви залишитесь тут, в нашій рідній школі, візьмете під своє крило інших. Я не знаю, чи буде в моєму житті ще така людина, яка б так піклувалась за мене, раділа моїм успіхам, хвилювалась через невдачі. Але я твердо знаю, що ніколи-ніколи не забуду Вас.

Пам'ятати будемо неодмінно
Ті поради, що ви нам дали.

Красно дякую Вам за все, шановна Валентина Миколаївна.

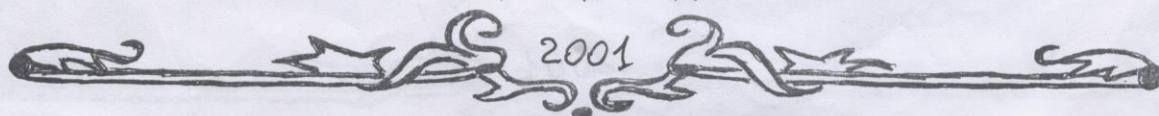
Д.Скригулець.

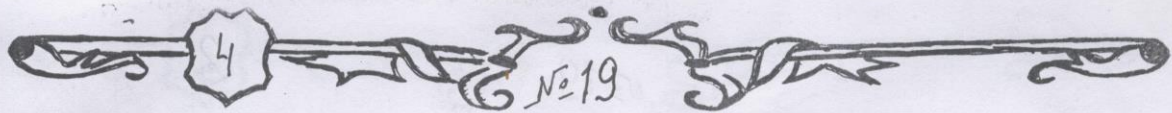
* * *

Випускники ще в 5 класі.

* * *

* * *

Випускники це в 6 класі.

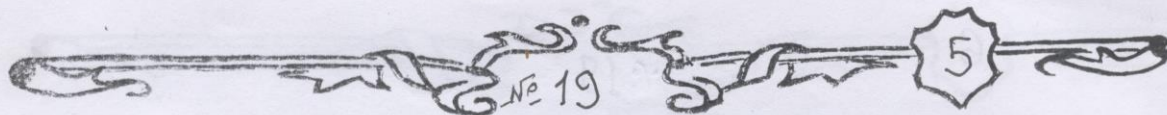
* * *

Наш класний керівник Валентина Миколаївна – людина надзвичайна. Вона добра, щира, справедлива. Усі свої сили, знання і час віддає вона нам, дбає про те, щоб ми стали освіченими і добрими людьми. Мене вражає її простота та людяність, висока культура спілкування. У нас, як каже Валентина Миколаївна, "з колишньої шантрапи" вона "зліпила" дружній колектив учнів. Навчила нас самостійно мислити, вирішувати проблеми навчання та відпочинку. Саме вона навчила нас бути мужніми, не лякатися життєвих труднощів, мати почуття власної гідності. Вона вміє творити диво. Завдяки їй, наш клас займав перші місця на різних конкурсах. У нас завжди була змістовна програма. Пройдуть роки, а в нашій пам'яті залишиться незабутній образ нашого класного керівника Валентини Миколаївни.

Т.Гербоєй.

* * *

* * *

Випускники вже в 8 класі!

* * *

Мій класний керівник - це найкращий вчитель, якого я не забуду ніколи. Хоч вона часто тягала мене за вухо, але я її дуже поважаю.

І.Третяк.

* * *

Мій класний керівник Бронська Валентина Миколаївна, коли ми були малими, швидко прийшли у п'ятий клас, прийняла нас і навчила дисципліни, культури і як поводитися з дорослими і пожилими людьми.

І.Кравченко.

* * *

Наш класний керівник Бронська Валентина Миколаївна. Вона в нашій школі викладає біологію та хімію. У неї в цій школі свій біологічний кабінет. Завдяки ній ми на святах завжди виступали найкраще.

Д.Дроздов.

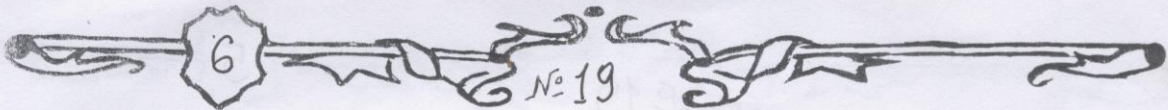
* * *

Мені подобається моя учителька-мій класний керівник Валентина Миколаївна. Вона навчила нас мужності, навчала цілеспрямованості. Завдяки Валентині Миколаївні ми в усіх конкурсах перемогали і виступали на новий рік про Мамонтів, Моделі і Верку Сердючку. І радий, що в мене вчителька Валентина Миколаївна.

Д.Моркот.

* * *

* * *

Наш клас закінчує школу. Майже всі вчилися добре. Цьому допомагала наша класна мама / як ми називаємо про себе нашого класного керівника / Валентина Миколаївна. Говорять, що чим більше вчитель на тебе кричить, тим більше вона тебе любить. По нашому класі це справджується: кожен рік в виступах на сцені нашого класу стільки буває цікавого, що про це потім говорить все село. Це заслуга нашої шкільної мами, яка навчила нас життю.

В. Катюшев.

* * *

Коли я прийшов до п'ятого класу, нас зустріла друга класна мама. Вона взяла нас під свої крила, нас всіх подружила, вчила нас бути чуйними, добрими, не тримати зла друг на друга. Валентина Миколаївна проводила з нами дуже багато свят, які залишаться в нашій пам'яті. Спасибі Вам за це.

Козубенко О.

* * *

Коли я прийшов в 5 клас, мене і моїх однокласників прийняла в свої руки наша друга мама Валентина Миколаївна. Вона нас навчала щирості і доброти. Валентина Миколаївна була з нами в горі і радості. Вона нас підносила на перше місце по школі. Я ніколи не забуду нашу другу маму і вчительку.

В. Басюк.

* * *

Найголовнішою опорою в школі була наш класний керівник - Валентина Миколаївна. Вона хвилювалася, піклувалася про нас. Своєю ласкою, добротою вражала вона нас до самого серця. Всі дуже часто в класі називали Валентину Миколаївну класною мамою і це не дарма, адже вона справді була для нас, як рідна мати. А все життя буду пам'ятами мою класну маму, яка навчила мене розуміти людей, сміятися і багато головного в моєму житті.

С. Верховецька.

* * *

Прийшовши у п'ятий клас, нас під свою опіку взяла Валентина Миколаївна. Вона була нашим класним керівником протягом п'яти років. Такого класного керівника як Валентина Миколаївна я ще не бачила. Мені здається, що вона найкраща. Вона була і нашим автором і сценаристом. Ми дуже любимо свого класного керівника.

Паламарчук Н.

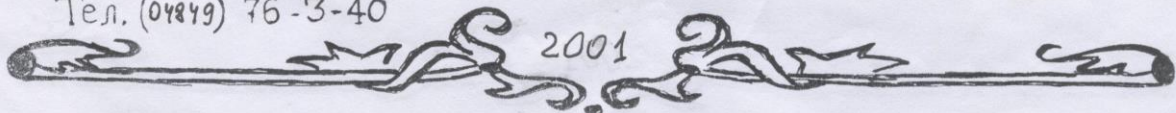
* * *

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с. Ядамівка, школа.
Тел. (04849) 76-3-40

Редакційна рада:

В. Тимарєв.

2001

РІЧ ПРО АДДАМІВЕСЬКУ СІЧ

Орган
Адамівської школи
козацько-лицарського
виховання

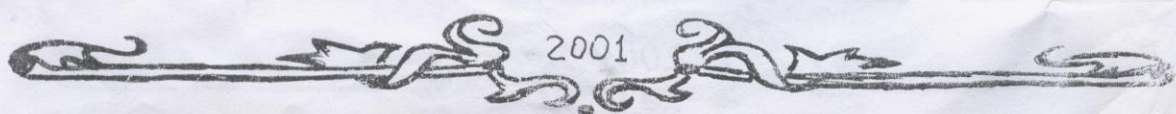

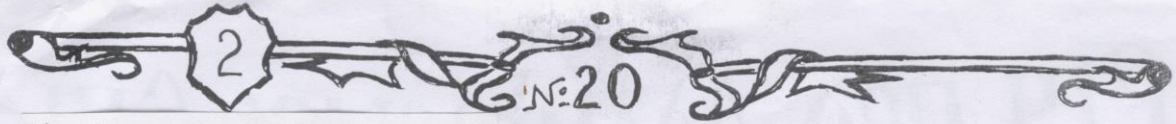
Козаку найперше –
воля!
Козаку найперше –
честь!

ПОЧАТОК ІІІ ТИСЯЧОЛІТТЯ. ВИПУСКНИЙ ВЕЧІР.

Перші випускники ІІІ тисячоліття!

Відмінник Скригулець Дмитро.

Відмінниця Гербей Ветяна.

* * * **Відмінник Катюшев Віталій!**

В святково прикрашеному залі зібрались вчителі, батьки, гості, учні школи. Під оплески присутніх до залу запрошуються випускники 2001 року. Вони горді тим, що саме їм випала честь бути першими випускниками нового тисячоліття в Адамівській школі. І школа теж гордиться нинішніми випускниками, адже із 12 учнів троє закінчили школу з відзнакою, четверо хорошистами.

Директор школи В.Я.Тимофеев урочисто вручає випускникам свідоцтва про закінчення школи. Назавжди виписується в Золотий фонд школи імена Дмитра Скригульця, Тетяни Гербеї, Віталія Катюшева. Педагог-організатор школи В.Н.Гриценко вручає випускникам пам'ятку «Шутивку в життя» з найкращими побажаннями; і напуттями, щоб дев'ятикласники завжди були гідними звання «Людина».

Від всього педагогічного колективу директор школи вітає випускників і батьків і вручає «Листи подяки» за гарне виховання дітей батькам Тані Гербеї, Діми Скригульця, Віталія Катюшева, Олесі Верховецької, Наталки Паламарчук, Віктора Басюка.

Букети квітів, щирі побажання дарують випускникам друзі, батьки, вчителі. Учні 5-7 класів склали для них коломийки, вірші, пісні. Потім всі відгадують жартівливі загадки про випускників.

Не закінчивши ще школи,
Лицеїстом він вже став,
Там його в лице вже знають,
"Діма з Адамівки" - гукають.
Ну який він молодець:
І розумний, і прикольний,
Це ж наш /Діма Скригулець/!

Весела, шира, артистична,
Розумна, добра, симпатична,
На сцені навіть дикунами керувала,
На дозвіллі сміх до сліз нам дарувала.
Роботяца, до того ж й слухняна
Випускниця наша - /Гербеї Тетяна/!

Він до всього має хист:
 І спортсмен, і скандаліст,
 Не гість в бібліотеці,
 Ті-джей на дискотеці.
 Він танцює скоком-боксом,
 На дівчат кидає оком,
 Закінчив школу він з відзнакою.
 І мріє це він вчитись далі.
 Хто ж це? /Катюшев наш Віталій/!

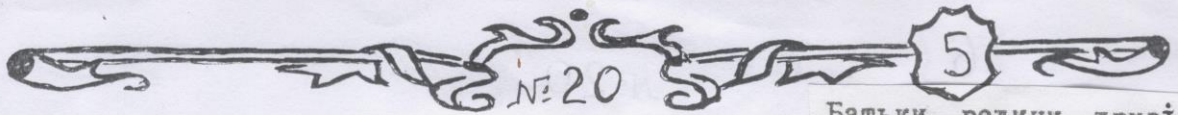
Тварин він любить і багато про них знає,
 В баскетбол він добре грає,
 І до танців в нього хист,
 Скажіть хто це? /Моркот Денис/!

Тихий в школі, тихий в класі,
 Зате рокер він завятий,
 Якщо чути мопеда звук,
 Значить тут /Іван Третяк/!

І співачка, й танцюристка,
 В школі в нас була артистка,
 Хоч не велика, та завзята:
 І в полі, й в школі, й на свята.
 А язичок, ну чиста Хвеська.
 Хто ж це? /Наша ОлесьяВерховецька/!

Ну а вона - це сама скромність,
 Таємничість, загадковість,
 В навчанні і роботі скрізь встигає,
 Лиш зауважень мало має.
 Із нею розставатись навіть жалко.
 Впізнали хто це? /Так, Паламарчук Італка/!

Він мріє стати трактористом,
 Хоч в школі був завжди артистом.
 Та все ж до техніки в нього талант.
 Хоч до навчання він не дуже,
 А ось на полі виконає план.
 Так хто ж це, друзі? /Кравченко Іван/!

Батьки, родичи, друзі!

Вона оцінить все критично,
Відповідь дасть категоричну,
Така вже горда й невблаганна.
Це - Білопшицькая Тетяна!

Він був "герою" у естафеті,
Писали про нього у нашій газеті.
Та камінь за пазухою він не тримає,
Добру вдачу і щире серце має.
Його натура інколи вражає,
На водолаза вивчитись бажає.
Як до лица йому іде скафандр.
Впізнали хто це? /Козубенко Олександр/!

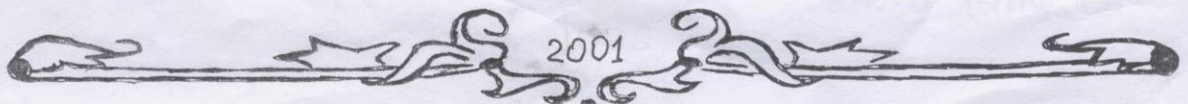
Цей хлопець теж загадка в нас:
То навчанням радіє він клас,
То естафету раптою бігти не бажає,
То козака тямущого він грає,
А то Сердючкою він виступає.
Не знаєш навіть, який викине він трюк.
Скажіть хто це? /Віта Басяк/!

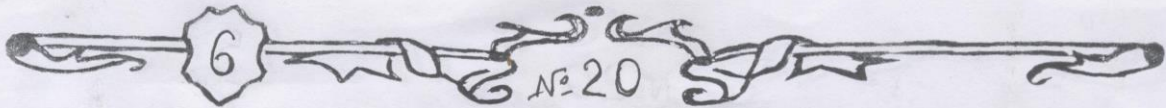
Хлопець цей талант, звичайно, має,
Але старанно він його ховає,
Уроки часто пропускає.
А міг би вчитись на відмінно.
Це герой наш /Дроздов Діма/!

Випускники разом з класним керівником Вронською В.М. підготували оригінальне звертання - подяку школі, вчителям, батькам. Тут звучали щирі душевні слова, гарні пісні, гуморески, сценівки.

Всім вчителям вручили дипломи за такими номінаціями:
директор школи - "за вміння тримати школу у "їжачкових" рукавицях";
завуч школи - "головний чекіст"; педагог-організатор - "почесний тамада"; класний керівник - "наша класна мама"; і т.д.

За доброю народною традицією батькам, найменші діти яких закінчили школу, одягли вінки з зелених та квітів. Цими виноватцями стали батьки Верховецької Олесі, Гербеї Тетяни, Білопшицької Тетяни, Козубенко Сашка, Третяк Івана та Мюркота Дениса.

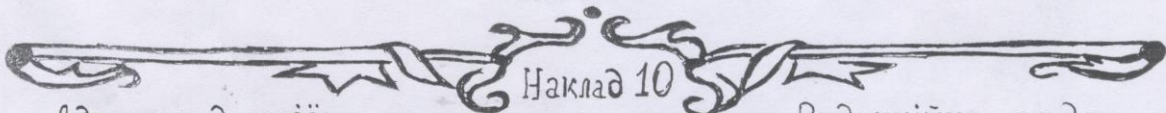
Звучить музика сфер... Прощальний вальс...

І ось звучить прощальний вальс... Скільки в ньому мрії, сподівань, радості і смутку, світлої печалі. Дорослі сини й дочки запрошують до танцю своїх батьків та матерів.

І знову лунають пісні, музика. У вихорі танцю вже кружляють всі. І так аж до п'ятої години ранку. А на світанку всі випускники зустрічали свій схід сонця. І пішли вони в таке звабливе, загадливе, таємниче і непросте доросле життя.

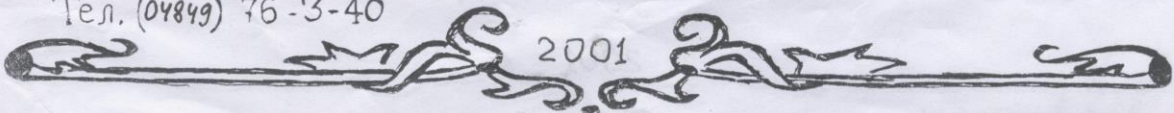
Ви всі нашому серцю небайдужі,
Ми певні, школу з вас ніхто не підведе.
Живіть щасливо, людяні і дужі,
Хай доля світла кожного знайде.
В.Н.Гриценко.

* * *

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с. Ядамівка, школа.
Тел. (04849) 76-3-40

Редакційна рада:
В.Тимощев, В.Гриценко.

РІЧ ПРО АДДАМІВЕСЬКУ СІЧ

Орган
Адамівської школи
козацько-лицарського
виховання

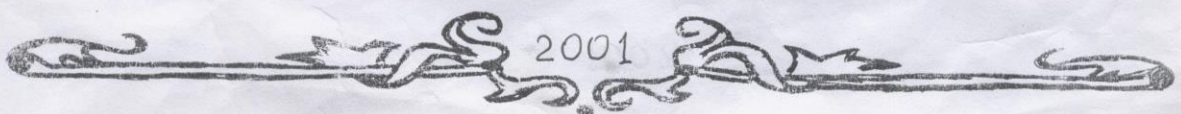

Козаку найперше –
воля!
Козаку найперше –
честь!

УЧИТЕЛЬ ІСТОРІЇ

Буравицька Раїса Миколаївна.

1. Прізвище, ім'я, по батькові: Буравицька Раїса Миколаївна
2. Посада і місце роботи: учитель історії та правознавства Адамівської загальноосвітньої школи I-II ступеня
3. Число, місяць, рік і місце народження: 10 лютого 1945 р, с.Благодатне Білгород-Дністровського району
4. Стать: жіноча
5. Національність: українка
6. Освіта: вища, Кишинівський державний університет, історичний факультет /спеціалізація – викладач історії та правознавства/, 1969 р
7. Науковий ступінь, вчене звання: не має
8. Які має державні та відомчі нагороди та дата нагородження: Грамота Міністерства освіти України, 1990 р
9. Домашня адреса: с.Адамівка, Білгород-Дністровського району
10. Загальний стаж роботи: 38
11. Стаж роботи у данному колективі: 36
- II. Характеристика із зазначенням конкретних особливих заслуг в галузі освіти та науки України:

Учителька володіє сучасною методикою викладання історії та правознавства. Її уроки мають великий виховний потенціал, практичний характер. Створює проблемні ситуації, формує науковий світогляд. На уроках вчить учнів робити висновки, узагальнення, забезпечуючи цим вірне сприйняття та розуміння історичних фактів, подій. Уміло організовує вивчення історичних документів, першодруків. Використовує роздатковий матеріал, карточки, картини, технічні засоби навчання. Особливу увагу надає використанню різних видів записів, роботі з підручником, картою. Домагається від більшості учнів глибоких та стійких знань. Розробила та впровадила у практику роботи школи курс "Історія українського козацтва" для учнів 7,8 класів. Розробки матеріалів до цього курсу прийнято до друку виданням "Наша школа" /Одеса/. Знає психофізіологічні особливості учнів різного віку, психологію виховання та успішно застосовує ці знання у педагогічній діяльності. Кандидатура Буравицької Р.М. рекомендована зборами колективу Адамівської школи до присвоєння педагогічного звання "вчитель-методист", протокол №2 від 2.04.2001 р.

Директор школи

Голова ПК

В.Я.Тимофеев.

Т.М.Золотовська.

ВИХОВУЄМО ГРОМАДЯНИНА

За допомогою тільки школи неможливо побудувати світ, але побудувати світ без допомоги школи теж неможливо...

Спостерігаючи розвиток сучасного українського суспільства (зокрема, нашої Адамівської територіальної громади), приходжу до висновку, що відбувається "звужування" держави – громада все більше перебирає на себе її функції, громадяни все частіше спільно вирішують проблеми, не звертаючись по допомогу до державних органів. Це пов'язано із загальною тенденцією до автономізації регіонів – перехід від державного до державно-громадського управління.

Ефективність нової схеми державно-громадського управління буде визначатись рівнем громадянської культури всіх членів суспільства, і тому у теперішніх складних умовах державотворення школа повинна йти попереду політиків, керуючись принципом пріоритету прав особистості над інтересами суспільства і держави, гуманізму, свободи, демократії, громадянського миру й національної злагоди, надаючи дитині, підлітку, юнаку (юній) ще в школі навичок громадянського управління та самоуправління (само-врядування).

З огляду на це, в Адамівській школі відбулася педрада "Виховання громадянської як інтегрованої якості козацят – учня школи козацько-лицарського виховання". Творчі групи педагогів зробили ґрунтовний аналіз діяльності колективу школи та виробили шляхи подальшої роботи з виховання громадян України.

У зв'язку з вилученням предмету "Правознавство" з навчального плану 9 класу вводимо інтегрований курс "Громадянське правознавство".

Розроблена і впроваджена програма міжпредметної діяльності з громадянського виховання, де задіяні курси історичних, філологічних та природничих дисциплін.

Розробляється та впроваджується навчально-виховна програма (план-проект) "Демократична школа" (організація позакласної та позашкільної діяльності), у рамках якої проходять предметні тижні, лекції, учнівські інформації, творчі зустрічі, екскурсії та експедиції,

діяльність клубів, громадських організацій.

У рамках програми "Демократична школа" створена оригінальна система самоврядування, яка базується на історичних традиціях гетьманської України, але має усі сучасні ознаки. Як доповнення до програми "Демократична школа" готується проект "Перспективи тендерної освіти в Адамівській школі" (автор – завуч П.М. Лавриненко).

Координатором роботи школи з виховання громадянської є вчитель вищої категорії, вчитель-методист історії та правознавства Р.М. Буравицька. Раїса Миколаївна вважає, що випускники не відводиться якогось перехідного періоду для адаптації до дорослого життя. Тому вона допомагає школярам робити вибір, вирішувати життєві проблеми, розв'язання яких потребує уміння і навичок комплексного використання усіх знань, а не тільки суспільствознавчих дисциплін. Нещодавно Раїса Миколаївна провела тиждень правознавства, на одному із заходів якого були присутні представники державної адміністрації та райво – О.І. Щербань, Л.В. Федорова, Г.М. Трифонова, А.Є. Фадеев.

Є два протилежні типи педагогів. Перший – осіб широкої ініціативи, розмаху, кипучої енергії, владних, примушуючих себе слухати, визнавати. Другий тип – не стільки пропагуючий, скільки закріплюючий, який веде реальну роботу безпосередньо у буденному житті. Обидва типи,

без сумніву, необхідні життю.

Я відношу Раїсу Миколаївну до другого типу. Всі, хто її знає, згодяться зі мною. Раїса Миколаївна знає якусь тайну: працює скромно, просто, над малими речами, а досягає великих результатів. Сім випусків зробила Раїса Миколаївна як класний керівник. Серед її вихованців багато знаних у районі та шанованих людей: В.М. Бондар – голова СК ім. 28 червня, О.І. Гамар – директор Черкаської школи, П.М. Лавриненко – завуч Адамівської школи, Н.М. Рибальченко – директор Адамівського БК... Усього близько 150 осіб! Двох синів виростила разом із чоловіком Іваном Антоновичем. Старший Сергій пішов по стопах батька – працює лікарем у Русько-Іванівській дільничній лікарні, молодший Володимир – фінансистом у Одесі.

Згідно з концепцією школи козацько-лицарського виховання Раїса Миколаївна веде авторський курс "Історія українського козацтва" за укладенням нею підручником. Коріння її авторитету у тому, ясного та незгасного, мабуть, зростаючому з роками бажанні знати нове та навчитися заражати цим бажанням інших. Її авторитет – це авторитет живої робочої людини, яка ґрунтовно та всебічно знає свою справу.

Атмосфера напруженої роботи над собою, яка почувається навколо Раїси Миколаївни, створює в оточуючих стійкий інтерес до справи. Вона вчить, не тільки від книг, журналів,

статей, а й від живих людей, які приходять до неї самої вчитися – і ось молодь відчуває інтерес до себе, до своїх думок та справ з боку досвідченого, авторитетного педагога і стає справжнім учнем, виявляючи те, як треба працювати.

Зовнішня стриманість, сухуватість, іноді холоднуватість і внутрішня теплота відносин, які виникає у багатьох дітей, підлітків, молоді, дорослих, що знають її. Головну роль у цьому відіграє її відвертість та бажання з'ясувати до кінця усіляку ділову та розумову плутанину. Її інтерес до кожної особистості і готовність завжди потратити на людину свій час. Велику роль відіграє взагалі властивий Раїсі Миколаївні широкий погляд на життя та її терпимість по відношенню до людей...

Проблема виховання громадянина-патріота давня, як світ. Вона постала перед людством тоді, як виникла перша держава. Гостро стоїть ця проблема й перед нашою Україною.

У 1991 році Україна проголосила себе суверенною, незалежною, правовою, демократичною, соціальною державою. Але як свідчить досвід, між декларцією мети і реальним життям знак рівності поставити не можна.

Сьогодні в Україні на фоні економічної, соціальної та правової кризи катастрофічно збільшується кількість злочинів, скоєних молоддю та неповнолітніми, наркоманів, хворих на СНІД, туберкульоз, алкоголізм, психічні захворювання. Юнаки й дівчата не впевнені в завтрашньому дні. Багато з них виявляють бажання жити і працювати за межами України.

У чому причини цих негативних явищ? Вагома причина, я вважаю, у нехтуванні патріотичним вихованням, вихованням громадянина.

Так, багато що втрачено, але порядки люди, лицарі, громадяни все-таки є. З них (зокрема, із школи!) почнеться відродження громадянськості.

В. ТИМОФЕЄВ

директор Адамівської школи
На знімку: учитель історії Р.М. Буравицька веде урок у 7 класі.

4 № 21

2-й випуск класного керівника Буравецької Р.М. 1975.

2001

3-й випуск класного керівника Буравицької Р.М. 1980.

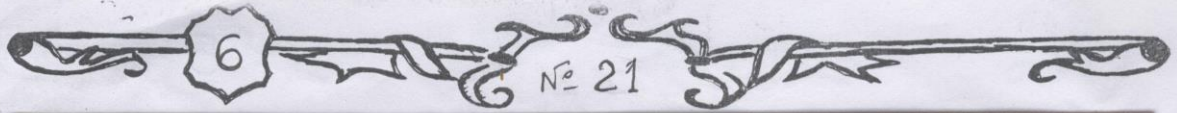

ВИТЯГ З ДОВІДКИ ПРО СТАН ПРАВОВОГО ВИХОВАННЯ УЧНІВ АДАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ У 2000/2001 Н.Р.

I. Правове виховання учнів у процесі учбової діяльності. А. Правове виховання учнів на уроках правознавства:

Викладання правознавства ведеться за новими програмами та підручниками. Буравицька Р.М. як вчитель має добру загальнопедагогічну, фахову теоретичну, методичну та предметно-правову підготовку. В перебігу викладання курсу правознавства вона застосовує усі відомі педагогічні методи навчання: пояснювально-ілюстративний, інформаційно-рецептивний, репродуктивний, проблемного викладання, евристичний; реалізація їх відбувається із широким залученням наочно-практичних засобів у різних формах /розповідь, робота з підручником, складання таблиць, застосування технічних засобів навчання/. Педагог використовує задля досягнення мети методи виховання-переконання, виховання перспективи, вправ, вимоги, педагогічного спілкування, виховання прикладом, розвитку самостійної діяльності учнів.

Раїса Миколаївна базує правове виховання на засадах моральної поведінки, уяву про яку учні постійно отримують, починаючи з дошкільного віку. Правильність формування моральних уявлень учня постійно у полі зору учителя: від розкриття змісту моральних уявлень про схвалену всіма /школою, родиною, товаришами/ поведінку, розумінні добра та зла; справедливості, совісті, честі та гідності / від розуміння моральних основ нашого життя/ поступово підводить дитину та підлітка до розуміння правового долгу, розвиває їх переконаність у потрібності й необхідності права як регулятора суспільних відносин. Педагог ясно, точно й доступно викладає нормативний матеріал на уроках та розкладає виховні акценти при його вивченні. Вона не уникає дословного цитування тексту закону, демонструючи тим самим наочний приклад поваги до закону.

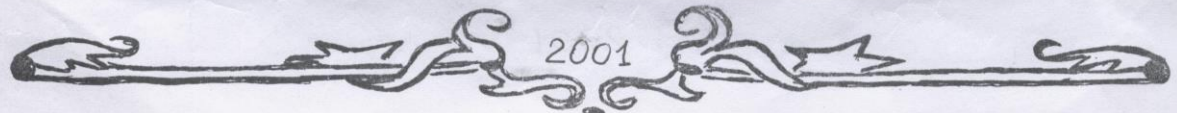

4-й випуск класного керівника Буравицької Р.М. 1985.

5-й випуск класного керівника Буравицької Р.М. 1990.

*в. Адамчук
світло фото 1990*

Випуск 1995р.

Організуючи процес вивчення окремих тем курсу, учитель на уроках використовує таку форму, як урок з елементами семінарського заняття.

Реферати учні готують при активному керівництві викладача на підготовчому етапі. Вона рекомендує тему, літературу, план виступу. На цих заняттях досить відчутно підвищується активність учнів.

Застосовуючи комплекс прийомів, Раїса Миколаївна не тільки добивається засвоєння правового матеріалу, але й формує в учнів приво́в переконання, навички та уміння орієнтуватися в правовій ситуації, тим самим підготуватись до виконання важливих соціальних завдань у житті.

* * *

АТЕСТАЦІЙНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Школа повинна бути гуманною і демократичною. І вона такою є, коли забезпечує оптимальні умови для реалізації природних задатків, освітніх потреб, нахилів і обдарувань якомога більшої кількості своїх вихованців. Шлях до такої школи пролягає через безмежне поле творчості вчителя, зокрема, вчителя історії Буравицької Раїси Миколаївни.

Глибоке знання свого предмета, творчий підхід до роботи, відданість школі, відповідальність за доручену справу допомагають їй проводити

уроки на високому науково-методичному рівні. Уроки історії для Раїси Миколаївни – це можливість передати учням знання, необхідні їм як для навчання, так і для подальшого життя. Адже історію називають "наукою життя". А для її учнів уроки – це можливість спілкуватися з учителем на рівних, показати свій рівень знань не тільки для того, щоб отримати гарну оцінку, а й як знак любові і поваги до предмета та до людини, яка його викладає.

Протягом останніх років Раїса Миколаївна працює над формуванням історичного мислення. Чітко продумує структуру кожного заняття. Це логічна схема, яка включає методи, форми роботи з класом, індивіду-

7-й випуск класного керівника Буравицької Р.М. 2000.

альну роботу з учнями як на обов'язковому, так і на підвищеному рівні складності. На заняттях учителька забезпечує засвоєння учнями теоретичного матеріалу, звертає увагу на практичну його спрямованість, формування належного рівня практичних умінь і навичок. Один з критеріїв відбору та розробки форм і методів є зацікавленість учнів: на уроках повинен активно працювати кожен учень /адже не секрет, що інтерес до навчання у значної частини учнів майже відсутній/.

Раїса Миколаївна вважає, щоб досягти позитивних результатів, необхідно обов'язково дотримуватися таких умов:

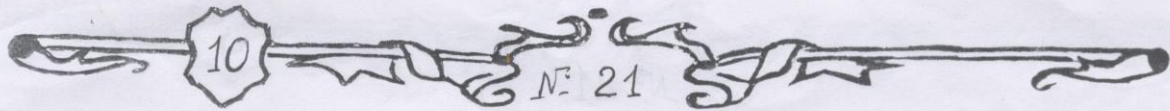
- 1/ наступність навчання;
- 2/ застосування інноваційних форм проведення уроку;
- 3/ поєднання уроків з організацією і проведенням позакласних заходів з історії.

Готуючись до уроків, учителька продумує кожен етап, вдало добирає методи навчання і види діяльності, щоб розбудити в учнів інтерес до здобуття знань і утвердити віру в свої сили і вміння.

Захоплення предметом, висока духовність, чітка громадянська позиція – ось головні грані особистості Раїси Миколаївни. Її педагогічний хист – це цілісний комплекс, в якому поєднуються внутрішня гармонія, велика енергія, мистецьке світосприйняття.

Як з наукового, так і з методичного погляду вчителька кваліфіковано підходить до вивчення історії, по-сучасному трактує історичний процес і добре орієнтується в галереї історичних постатей: і українських, і зарубіжних.

Уроки історії формують в учнів вміння мислити, виступати перед аудиторією, здатність доводити свою думку. Діти, готуючись до уроку, з великим бажанням знаходять і вивчають багато додаткового матеріалу.

Раїса Миколаївна - вчитель творчій, талановитий, працюючий, за-люблений у свою професію, гідний найвищої оцінки як педагог, що слу-жить благодатній справі виховання підростаючого покоління незалежної України.

Директор школи

В.Я.Тимофеев.

* * *

Виписка з наказу № 106

по Білгород-Дністровському району

від 19.04.2001 р.

Про встановлення тарифних розрядів кваліфікаційних категорій педагогіч-ним працівникам району за результатами атестації за 2000-2001 навч, рік.

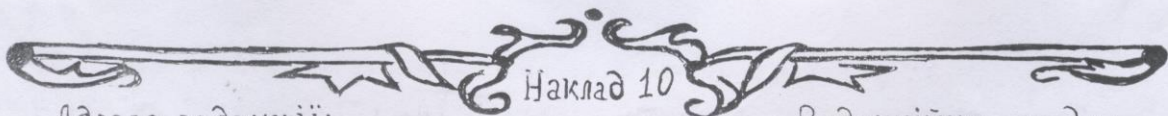
Керуючись рішенням районної атестаційної комісії при район-ному відділу освіти по атестації педагогічних працівників /про-токол №1 від 18.04.2001 р./,

НАКАЗУЮ:

- І. Встановити кваліфікаційну категорію "спеціаліст вищої катего-рії" Буравицькій Р.М. Адамівська ЗОШ.
- У. Присвоїти педагогічне звання "вчитель-методист" Буравицькій Р.М. Адамівська ЗОШ.

Зав. райво К.В.Баришева.
вик. Т.П.Ткаченко.

* * *

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа.
Тел. (07849) 76-3-40

Редакційна рада:

В.Тимофеев.

2001

РІЧ ПРО АДМІВЕСЬКУ СІЧ

Орган
Адамівської школи
козацько-лицарського
виховання

№ 22
ЛИПЕНЬ
2001

Козаку найперше –
воля!
Козаку найперше –
честь!

УЧИТЕЛЬ ФІЗКУЛЬТУРИ

Галицька Наталія Павлівна

2001

1. Прізвище, ім'я по батькові: Галицька Наталія Павлівна
2. Посада і місце роботи: учитель фізичної культури Адамівської загальноосвітньої школи I-II ступеня
3. Число, місяць, рік і місце народження: 7 вересня 1957 р, м. Білгород-Дністровський Одеської області
4. Стать: жіноча
5. Національність: українка
6. Освіта: вища, Одеський державний педагогічний інститут, факультет фізичного виховання /спеціалізація – учитель фізичного виховання/, 1978 р.
7. Науковий ступінь, вчене звання : не має
8. Які державні та відомчі нагороди має та дата нагородження: Грамота Білгород-Дністровського районного відділу освіти, 1999 р
9. Домашня адреса: с. Адамівка Білгород-Дністровського району
10. Загальний стаж роботи: 21
Стаж роботи у данному колективі: 21
11. Характеристика із зазначенням конкретних особливих заслуг в галузі освіти та науки України:
Учителька має добру професійну підготовку, володіє методикою викладання свого предмету.
В перебігу фізичного виховання учнів на основі розвитку масової фізичної культури та спорту, учителька успішно вирішує завдання укріплення здоров'я учнів, розвитку їх фізичних здібностей, виховання моральних та волевих якостей: патріотизму, колективізму, сміливості, рішучості, наполегливості, цілеспрямованості.
На уроках забезпечує моторну плотність занять, активність всіх учнів, при цьому здійснює індивідуальний підхід, враховуючи особливості їх фізичного розвитку, данні медичного огляду.
Забезпечує на уроках та позаурочних заняттях з фізичної культури дотримання санітарно-гігієнічних вимог та проводить заходи, які попереджують спортивні травми та нещасні випадки.
Кандидатура Галицької Н.П. рекомендована зборами колективу Адамівської школи до нагородження Грамотою Одеського обласного відділу освіти, протокол №2 від 2.04.2001 р.

Директор школи

В.Я.Тимофеев.

Голова ПК

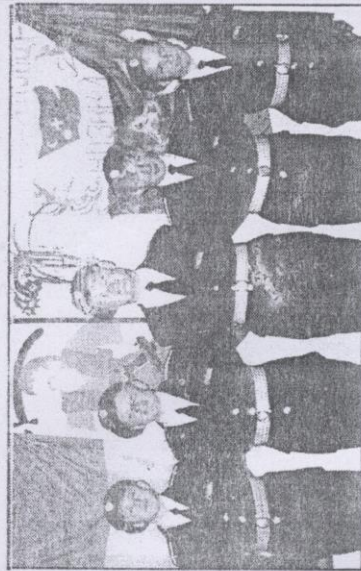
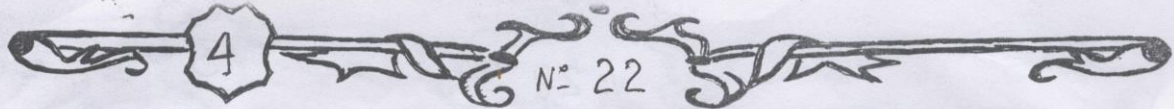
Т.М.Золотовська.

1-й випуск класного керівника Галицької Н.П. 1983.

2-й випуск класного керівника Галицької Н.П. 1988.

офіцерське зібрання, офіцерський суд честі; фундаментальне поняття честі вводиться у практику виховання офіцерського корпусу армії України, - мене, як офіцера, це дуже радує!

Тому і ми, педагоги, не повинні відмовлятися від поняття «учнівська честь», «гідність», «совість»!

Засобами козацької педагогіки ми формуємо у козачат «командний» дух: наша Молода Січ - наша школа - наше село - наша Україна (до речі, в Америці досить широко використовується термін «команда» для будь-якої групи, що спільно діє з якоюсь метою), виховуємо козака, для чого «найперше - воля, найперше - честь»! Хіба це погано?!

Дивлячись на перебіг свята «А ну мо, хлопці-козакі!», на злагоджені колективні дії команди фіналістів, я розумію - ми на вірному шляху! «Коліска наша - неька Україна, Сини її - преславні козаки, Що йшли за правду і за волю»

В. ТИМОФЕВ,
директор Адамівської школи,
полковник Українського козацтва

ня до романтики. Це форма нашої організації, яка ґрунтується на історичному досвіді українського народу, а зміст виховання патріота, громадянина. До речі, скаутські організації в усіх країнах Європи та Америки також мають елементи виховання, але їх ніхто не зважає в антигуманізм і милітаризації дитячого життя.

Наша виховна система (козацька педагогіка) спирається на владу спільності як джерело впливу на особистість: взаємодопомога, відчуття іншого, підкорення спільно обраним законам, вимогам - все це зумовлює великий позитивний вплив на особистість у процесі формування нашої Молодої Січі - братства козачат. Що антигуманного в таких принципах життя нашого колективу: ніхто не має права образити іншого, бо містане відсіч від усього дитячого гурту, ніхто не може порушити закони життя класу, школи, йому цього не дозволять;

стриманість, ввічливість, повага до старших; міра в одязі; відповідальність за виконання своїх обов'язків?!

Нещодавно чув я розмову двох офіцерів-відставників: у нашому Білгород-Дністровському гарнізоні **підкинувся**

КОЗАКУ - НАЙПЕРШЕ ВОЛЯ! КОЗАКУ - НАЙПЕРШЕ ЧЕСТЬ!

досить високо.

Видмовившись від виховання у колективі та через колектив, ми практично відмовились від виховання взагалі: це показує досвід наших педагогів радянських шкіл - винищення спотворених стосунків, злочинність, сексуальна розбещеність, самотність особистості! - як результат - аведення у школах варті з охорони порядку (молодихи в уніформі), не може навести, бо причини безпорадності не зовнішні, а внутрішні - губляться традиції організації життя дітей у колективі - самоврядування, гласність, виборність і зміна лідерів, свідомий порядок, дисципліна, самообслуговування. Відомо: не може бути успішним виховання громадянина - громадянина своєї країни, якщо дитина, підліток не набуватиме у ці роки досвіду відповідальності за виконання певних функцій в організації життя класу, школи, сільської громади.

Аналізуючи педагогічну пресу, роблю висновок, що вчителі на Україні ще розуміють: все більше з'являється таких авторських концепцій виховання, самоврядування, які базуються на принципі виховання "у колективі і через колектив".

У пресі, на телебаченні нашу школу почали звинувачувати у милітаризації системи виховання. Так, у нас є прапор, жованія. Але це має вигляд одностороннього, марширування, самотності, загони, командири (отамани). Але це має вигляд гри, що спирається не на вікові особливості підлітків, а на **проблематию**

вчителька молодших класів Корженко І.І., вчителька матері Катюшева Т.В., педагогів організації Грциценко В.Н., сама Наталя Павлівна і директори школи Тимофєв В.Я. (інколи ми навіть перемаємо школярів!).

Багато років Галицька Н.П. керує переддипломною практикою студентів Білгород-Дністровського педучилища та Ізмаїльського педінституту, які отримують додаткову спеціальність «учитель фізичної культури». Так і в ці дні у неї практику проходять дипломники педучилища Олександр Коваль, Наталя Павлівна веде факультатив «Козацьке тіповиховання» і розробляє спецкурс «Козацьке загартування», який ми плануємо у рамках курсу «Валеологія» внести у навчальний план школи...

Спостерігаю за розпалом свята і сягаю думками наперед: треба мати, розвивати й зміцнювати дитячу організацію у школі - вона підмурок колективної виховної роботи, бо наш педагогічний корабель накренило у бік індивідуалізації навчання і виховання, і цей крен призвів до того, що багато школярів відмовляються від шкільної "індивідуальності" на користь неформальності, а інді: злочинних угруповань та об'єднань, які не надають особистості всі можливості для самовираження і психологічного комфорту; в багатьох з них панують міцні групові тиски, жорстока система підкорення, свавілля лідерів, але здебільшого підлітки не покінуть **їх, а навпаки, цінують**

Напередодні Дня захисника Вітчизни в Адамівській школі відбулося спортивне свято «А ну мо, хлопці-козакі!»

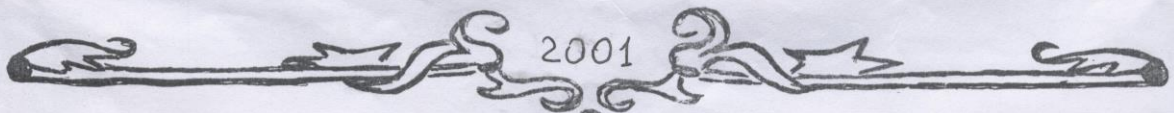
Фіналісти - Катюшев Віталій, Кравченко Іван, Білоус Іван, Борезнюк Олег та Філатов Володимир - продемонстрували чудеса сили та спритності, інтелекту та дотепності.

Святу передувала копійка багатоденна праця джур - робота на ланках СГК, участь у шкільних спартакладах та інтелектуальних змаганнях - все це загартувало дух і волю, допомагало накопичувати сили, які так необхідні у фіналі.

Журі, молоді козачки-дани, у особистих змаганнях перевагу надали отаману загону Ім. Б.Хмельницького Катюшеву Віталію, який готується незабаром стати молодим козаком.

Авторка та ведуча свята - депутат районної ради, вчителька фізичної культури Галицька Наталя Павлівна обіймає причетна до виховання воїнів - сини - старшокорсінки Одеського інституту суходолних військ. Інтерес її до почесної праці захисника Вітчизни сприяє військово-спортивному вихованню наших козачат.

Творчих доробок у Наталії Павлівні багато: це і туристський пурок із традиційним літнім таборуванням на березі моря (яке згодом, ми плануємо, перенести у загальношкільне козацьке таборування), і спортивні секції, і танцювальний колектив (дипломант обласного конкурсу «Таланти твої, Україно!»), і дві збірні команди з баскетболу - учнівська та **учительська, у якій активно грають**

4-й випуск класного керівника Галицької Н.П. 1997.

ЗАГАРТОВУЄМО ДУХ І ТІЛО...

Козак був здоровий, вільний від хвороб, в сто років тільки в силу брався. Тому жив і весело, і довго.

Д. Яворницький

В Адамівській школі відбулося козацьке таборування. Джури та дани, роздівшись на загони ("Гайдамаки", "Дозорці", "Запоріжці", "Соколи"), змагались з навичок ставлення намету, розкладання багаття, в'язання вузлів, знання рослин, топографічних навичок, вміння варити козацького куліша та інше. Готували та проводили свято вчителі Н.П. Галицька та В.Н. Грищенко.

Таборування в нашій школі є складовою частиною фізкультурно-оздоровчої роботи, підсумком чергового етапу фізичного розвитку козачат. Проводимо ми його трічі: взимку (взяття снігової фортеці), навесні (змагання з основних туристських навичок) та влітку (кількадобовий похід на море з ночівлею).

Динаміка захворювань по нашій школі свідчить, що профілактична фізкультурно-оздоровча робота має істотну перевагу перед традиційною формою фізкультурно-спортивною: при традиційній формі роботи в школі займаються фізкультурою та спортом лічені одиниці – кращі спортсмени, основна ж маса школярів до спорту байдужа – вчителям не до них, бо вони зайняті зірками; наша ж система роботи дозволяє займатися фізкультурою практично всім школярам.

Я мешкаю біля стадіону і бачу, скільки школярів та молоді приходять сюди ввечері. Наша вчителька Наталія Павлівна Галицька "заразила" фізкультурою багатьох.

Система ця базується на традиціях запоріжців: систематичне виконання фізичних вправ разом з загартовуванням виховували той тип козаків, які легко переносили спрагу та голод, спеку та холод і були

надійними захисниками всього українського народу.

На жаль, сталося так, що з періоду знищення Запорізької Січі всі наступні уряди Росії та України постійно і цілеспрямовано проводили роботу по дискредитації, в першу чергу, морального обличчя козаків. Їх характеризували переважно як грубих невігласів, п'яничок, які жили тільки за рахунок війни та розбоїв.

Але як натовп п'яничок міг неодноразово бити найкращу в Європі армію – турецьку, і як натовп п'яничок міг за 1,5 доби на "чайках" веслувати морем до Стамбула?!

- Шинкарям наказуємо, щоб не називалися козаками, й вилучасмо їх від себе і на майбутне таких до нашого війська приймати не будемо, - сказав П. Сагайдачний у 1617 році.

Ганьблення козацтва

проводилось для того, щоб українці не мали своєї історії, а точніше, забули її. Народ, що не спирається на могутнє коріння своєї історії, легко тримати в покорі; йому легко нав'язувати чужі звичаї, культуру, освіту, ідеологію. Це ми бачимо сьогодні...

Ось чому наш педагогіч-

яка могла б вплинути позитивно на всі сторони суспільного життя України і залишити глибокий слід у нашій духовності та ментальності.

В. ТИМОФЕЄВ,

директор Адамівської школи
козацько-лицарського
виховання

На знімках: 1. Розпалювання багаття. 2. Переможці козацького таборування – "Запоріжці". Отаман – Д. Скригулець (перший зліва).

Наталія Павлівна у складі спортивної команди Адамівської громади.

Наталія Павлівна

на порозі школи.

Виписка з наказу №106
по Білгород-Дністровському райво від 19.04.2001 р.
Про встановлення тарифних розрядів, кваліфікаційних категорій педагогічним працівникам району за результатами атестації за 2000-2001 навч. рік.

III. Нагородити Почесною грамотою обласного управління освіти:
Галицьку Наталію Павлівну-вчителя фізичної культури Адамівської ЗОШ.

Зав. райво К.В.Баришева
вик. Т.П.Ткаченко

Наклад 10

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа.
Тел. (04849) 76-3-40

Редакційна рада:

В.Тилофєєв.

2001

РІЧ ПРО АДAMІВЕСЬКУ СІЧ

Орган
Адамівської школи
козацько-лицарського
виховання

№ 23

ЛИПЕНЬ

2001

Козаку найперше –
воля!
Козаку найперше –
честь!

УЧИТЕЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І ЛІТЕРАТУРИ

Граждан Катерина Михайлівна.

2001

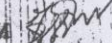
1. Прізвище, ім'я по батькові: ГРАЖДАН КАТЕРИНА МИХАЙЛІВНА
2. Посада і місце роботи: вчитель української мови та літератури Адамівської школи
3. Число, місяць, рік і місце народження: 10 березня 1957 р. с. Авидівка Білгород-Дністровського району
4. Стать: жіноча
5. Національність: українка
6. Освіта: вища, Одеський державний університет ім. І.І. Мечнікова, філологічний факультет /спеціалізація - українська мова та література/, 1983 р.
7. Науковий ступінь, вчене звання: не має
8. Які має державні та відомчі нагороди та дата нагородження: Грамота Білгород-Дністровського районного відділу освіти, 1997 р.
9. Домашня адреса: с. Адамівка Білгород-Дністровського району
10. Загальний стаж роботи: 23

Стаж роботи у данному колективі: 18

II. Характеристика з зазначенням конкретних особливих заслуг в галузі освіти та науки України;

Зарекомендувала себе хорошим учителем. Систематично працює над вивченням літератури з проблем навчання і виховання, над публікаціями в періодичній пресі по питанням підвищення професійної майстерності. Добре володіє методикою викладання свого предмета, знає вимоги до сучасного уроку і правильно вибирає його типи. Вміє направити увагу учнів на головне, створити проблемну ситуацію, активізувати пізнавальну діяльність школярів. Її уроки характеризуються практичною направленістю, свідомим засвоєнням програмового матеріалу, розвитком самостійності та ініціативи. Володіє високим культурним мови, цьому ж навчає й учнів. Для цих цілей практикує виступи учнів з різноманітними повідомленнями, рецензіями на прочитану книгу чи переглянутий кінофільм. Вміє здійснювати зв'язок в викладанні мови та літератури. Велику увагу приділяє вмінню самостійно працювати над навчальними посібниками, текстами художніх творів, прищеплює любов до читання. Методичні прийоми, які вона використовує, направлені на розвиток розумової діяльності учнів, на оптимізацію навчального процесу на всіх етапах уроку. Багато працює над переобладнанням учбового кабінету.

Кандидатура Граждан К.А. рекомендована зборами колективу Адамівської школи до нагородження Грамотою Одеського районного відділу освіти.

Директор школи В. Я. Тимофєєв

 Катяцева Т. В.

І-й випуск класного керівника Граждан К.М. 1989

Уклін тобі, Тарасе! Від козаків уклін!

“У Шевченка ніколи не зникав той шляхетний підйом, котрий непереможно тягне до світла і свободи духу”.

О. Кониський

З 70-Х РОКІВ минулого століття стоїть у центрі Адамівки невелике кам'яне погруддя Тараса Шевченка.

Кожен рік на початку весни приходять сюди учні місцевої школи (за традицією, започаткованою ще колишнім її директором – тепер пенсіонеркою – Олександрою Леонідівною Солов'енко) віддати шану духовному батькові нації.

Багато років поспіль святкування Шевченківських днів готують у нас вчителі української мови та літератури; у цьому році – К. М. Граждан. Катерина Михайлівна мріяла стати вчителькою ще з шкільної лави і наполегливо йшла до мети: закінчила Адамівську школу, Одеський державний університет, працювала у Козацькій, була директором рідної школи.

Педагог керує практикою студентів, які навчаються за фахом “вчитель української мови та літератури”; нещодавно практику у неї проходили майбутня вчителька Антоніна Тка-

ченко та теперішня Євгенія Нестерюк.

Троє діточок у Михайлівки; знають в селі її як добру господиню: встигає і хліб спекти, і зошитів чималу купу перевірити, і з онуком побавитись.

Не цурається Катерина Михайлівна й наукових розвідок із козацької тематики: у п'ятій книжці видання “Наша школа” за минулий рік надрукована її розробка усного журналу “Згадаймо праведних гетьманів, що Україну боронили”; збирає матеріал до курсу “Українська козацька культура”, який ми вводимо до шкільного компоненту із наступного навчального року; опрацювавши масу джерел з історії козацтва, довела, що у 40-х роках XIX століття Тарас Шевченко був курінним отаманом Петербурзького козацького кошу...

Класні козацькі загони з прапорами вишикувалися біля погруддя Кобзаря; підійшли дорослі – кооператори “Едему”, “Променя”, “Шевченківці”. Лунають давні голоси

джур та дан: схвильовано читають вірші Оля Гречко, Віка Даниленко, Олена Золотовська, Катя Катющева, Оля Назарова, Таня Ребюк; співають пісні Ліда Бараш, Марина Бойко, Володимир Філатов, Люда Харченко, Саша Шмаглюченко – учні сьомого класу, де класним керівником є К. М. Граждан.

Дивлюсь на її вихованців – фундамент громадянськості у своєму класі вона закладає добрий: діти знають національну символіку, не соромляться співати Гімн України (знають його!), приклавши правицю до серця; з великим бажанням вивчають курс “Історія українського козацтва”, який викладає вчителька історії Раїса Миколаївна Буравицька.

Коли три роки тому розроблялися принципи, з якими має працювати школа козацько-лицарського виховання, саме Катерина Михайлівна наполягла на вихованні козачат на позитивних прикладах. Ми назвали його принципом ідеалізації –

ТРАДИЦІЇ

формування в молоді ідеалів одних із найважливіших компонентів духовності як кожної особистості, так і всього народу.

Так, нема ідеальних людей і не можна з будь-кого робити ідола для молоді, але можна говорити про орієнтацію на моральні принципи: відданість Івану Мазепі, любов до Батьківщини Тараса Шевченка, відвага і честь Івана Сірка...

Ми за основу принципу ідеалізації вибрали ідеал лицаря – високошляхетної, духовно багаті, морально чистої, мужньої людини. Такими лицарями української культури, науки і духовності були Я. Мудрий, В. Мономах, Т. Шевченко, М. Драгоманов, Б. Грінченко, С. Русова, В. Вернадський, М. Грушевський.

Вихована на лицарських традиціях, молодь заперечує рабську і напіврабську психологію, засуджує забуття людиною національної приналежності, зневагу до волелюбних заповідей дідів і прадідів. Пасивність, слабодухість, невіру в власні сили, політичне прислухництво чужинцям.

Козацька педагогіка плекає лицарську заповідь у душі, серці і свідомості кожного вихованця: у житті завжди є місце подвигам, героїчним вчинкам.

Лицарське виховання утворює життя як героїчне діяння, високе духовне буття, сподвижництво в ім'я перемоги загальнонаціональних, державних ідеалів.

Зокрема, цю ж ідею виклав і Тарас Шевченко у своєму “Журналі” ще у 1857 році...

Діти закінчили виступ, поділили до погруддя Кобзаря квіти, прапороносці схилили прапори; лунає пісня “Наш гордий Прометей”...

Ось так, показовими заходами та повсякденною працею наш педагогічний колектив намагається формувати підмурок шляхетності, честі й слави в зачаті.

В. ТИМОФЕЄВ
директор
Адамівської школи

Граждан К. М.
классный руководитель

2-й выпуск класного керівника

Граждан К.М. 1998.

Зжер І. І.

Харламка С. С.

Маларетська М. В.

Фроєнко Н. Н.

Малбрутський С. А.

Горомак Н. Ф.

Верховлядов В. Р.

На засадах козацького лицарства

Від 70-их років минулого століття стоїть у центрі села Адамівки невелике кам'яне погруддя Тараса Шевченка.

Кожен рік на початку весни приходять сюди учні місцевої школи (за традицією, започаткованою ще колишнім її директором, тепер пенсіонеркою, О. Л. Солов'єнко), щоб віддати шану духовному батькові нації. Уже тридцять років посліп святкування Шевченківських днів готують у нас вчителі української мови та літератури. Нинішнього року це була Катерина Граждан...

Класні козацькі загони з прапорами вишикувалися біля погруддя Кобзареві. Лунають дзвінкі голоси джур та дан. Схвильовано читають вірші, співають пісень учні сьомого класу — це клас Катерини Михайлівни.

Диалог на її вихованців і думаю: фундамент громадянськості у своєму класі вона закладає добрий. Діти знають національну символіку та співають Гімн України, приклавши праву руку до серця, з великим бажанням вивчають курс "Історія українського козацтва", який викладає вчителька історії Раїса Миколаївна Буравицька.

Коли три роки тому розроблялися принципи, за якими має працювати школа козацько-лицарського виховання, саме Катерина Михайлівна наполягла на вихованні козачат на позитивних прикладах (ми назвали його принципом ідеалізації) формування у молоді ідеалів найважливіших компонентів духовності як кожної особистості, так і всього народу. А ця проблема, я вважаю, має непересічний, принциповий характер. У п'ятому числі газети "Завуч" є інформація для роздумів "Моральні орієнтації молодих", де автори спробували з'ясувати домінуючі інтереси українських школярів. Серед інших було поставлене і традиційне запитання, щоб виявити їхні ціннісні орієнтації: хто твій улюблений герой? Є над чим замислитись, читаючи такі, наприклад, відповіді: персонажі мультсеріалів, іноземних серіалів, "не знаю".

Так, нема ідеальних людей, і не можна з будь-кого робити ідола для молоді. Але можна і треба говорити про орієнтацію на моральні принципи: відданість ідеї Івана Мазепи, любов до Батьківщини Тараса Шевченка, відвага і честь Івана Сірка...

Ми за основу принципу ідеалізації вибрали ідеал лицаря — високошляхетної, духовно багатой, морально чистої, мужньої людини. Як-от князя Ярослав Мудрий та Володимир

Мономах, як Тарас Шевченко, Михайло Драгоманов, Борис Грінченко, Софія Русова, Володимир Вернадський, Михайло Грушевський...

"Український лицар живе для Батьківщини: він завжди готовий віддати за неї своє життя. Найдорожче для нього — лицарська честь і слава". Так писав славетний український вчений — педагог Григорій Ващенко. Наш народ споконвіку культивував лицарські традиції виховання. Століттями на них формувалася еліта нації, яка завжди боролася за свободу і незалежність України. Молодь, вихована на лицарських традиціях, забезпечує рабську і напіврабську психологію, плекає почуття національної приналежності, засуджує зневагу до волелюбних заповідей дідів і прадідів, не визнає пасивність, слабодухість, зневіру у власних силах, політичне прислужництво чужинцям.

Козацька педагогіка плекає лицарську заповідь у свідомості кожного вихованця: у житті завжди є місце для подвигу, героїчного вчинку. Лицарське виховання утворює життя як героїчне діяння, високе духовне буття, подвижництво в ім'я перемоги загальнонаціональних, державних ідеалів. Цю ж ідею виклав і Тарас Шевченко у своєму "Журналі" ще у 1857 році...

Діти закінчили виступ, покляли до погруддя Кобзаря квіти, прапороносці схилили прапори; лунає пісня "Наш гордий Прометей". З розгорнутими прапорами позагоново повертаємось до школи...

Записую до свого директорського щоденника: "Провести аналіз морального виховання в школі". У переліку запитань обов'язково буде таке: "Хто твій улюблений герой?..".

Ось так, показовими заходами й повсякденною працею, наш педагогічний колектив формує підмурак шляхетності, честі й слави підростаючого покоління. Не завше працю нашу цінують сьогодні: як правило, позитивні наслідки її проявляються через багато років, але скажемо словами Поета:

*Ми не лукавили з тобою,
Ми просто йшли. У нас нема
Зерна неправди за собою.*

В. ТИМОФЕЄВ,
директор Адамівської школи
козацько-лицарського виховання,
полковник Українського козацтва,
Білгород-Дністровський район.

Новорічні свята. Катерина Михайлівна із своїм класом.

22

«Наша школа», № 5-6

2000

НАША ШКОЛА. НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЖУРНАЛ. ОДЕСА. №5-6, 2000.

Додаток 2

КОЗАЧЧИНА

Усний журнал

І СТОРІНКА.

ЗВІДКИ ВЗЯЛИСЯ КОЗАКИ-ЗАПОРОЖЦІ

Джура: В історії українського народу особливе місце посідає козацтво — його гордість, сила і протягом багатьох століть єдина опора

9. Що козаки називали корогвою? Хто її носив?

Прапором, коругвою чи корогвою називалася шовкова яскраво-червона хустка із зображенням посередині лицарського хреста, козака з пицаллю та ін. Прапор дарувався всьому війську, а носив його хорунжий.

10. Що козаки називали бунчуком? Хто його носив?

Бунчуком називали просту, пофарбовану чорним палицю, на верхній кінець якої насад-

існування козаки змінили вісім Січей. Першою Запорозькою Січчю слід вважати Січ на острові Хортиці (Хортицька), а потім були Базалуцька, Томасівська, Микитинська, Чортомлицька (або ж Стара), Олешківська, Кам'янська, Нова (або Підпільненська).

14. В якому році цар видав маніфест про ліквідацію Запорозької Січі?

У 1775 р.

Оголошується подяка переможцям. Всі діти співають пісню Д. Комілевської «Ми роду козацького діти».

Розробила вчителька української мови та літератури Адамівської школи Білгород-Дністровського району Одеської області
Катерина Михайлівна ГРАЖПАН

26

«Наша школа», № 5-6

2000

День Матері. Катерина Михайлівна, учні її класу та мами учнів.

* * *

Виписка з наказу МІІЗ
по Білгород-Дністровському райво від 21.04.1999 р.
Про встановлення тарифних розрядів, кваліфікаційних категорій
педагогічним працівникам району за результатами атестації за
1998-1999 навч. рік.

УІ. Нагородити Почесною грамотою обласного управління освіти
Громад Катерину Михайлівну – вчителя української мови та
літератури Адамівської ЗОШ.

Зав райво К.В.Барішева.
вик Т.П.Ткаченко.

* * *

Наклад 10

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа.
Тел. (04849) 76-3-40

Редакційна рада:

В.Тичофєєв.

2001

РІЧ ПРО АДМІВЕСЬКУ СІЧ

Орган
Адамівської школи
козацько-лицарського
виховання

№ 24

ЛИПЕНЬ

2001

Козаку найперше –
воля!

Козаку найперше –
честь!

УЧИТЕЛЬ БІОЛОГІЇ

Вронська Валентина Миколаївна у біологічному кабінеті.

2001

- 1.Прізвище, ім'я по батькові: ВРОНСЬКА ВАЛЕНТИНА МИКОЛАЇВНА
- 2.Посада і місце роботи: вчитель біології та хімії Адамівської школи
- 3.Число, місяць, рік і місце народження: 25 квітня 1961 р.
с.Вищий Ольчедаїв Вінницької області
- 4.Стать: жіноча
- 5.Національність: українка
- 6.Освіта: вища, Одеський державний університет ім.І.І.Мечнікова,
біологічний факультет, 1989 р.
- 7.Науковий ступінь, вчене звання: не має
- 8.Які має державні та відомчі нагороди та дата нагородження:
Грамота Білгород-Дністровського районного відділу освіти, 1997 р.
- 9.Домашня адреса: с.Адамівка Білгород-Дністровського району
- 10.Загальний стаж роботи: 19

Стаж роботи у данному колективі: 19

II.Характеристика з зазначенням конкретних особливих заслуг в галузі освіти та науки України:

Вронська Валентина Миколаївна добре підготовлена теоретично і методично, знає сучасний стан хімічної і біологічної науки і перспективи їх розвитку. Вміло здійснює міжпредметні зв'язки на уроках, пов'язує навчальний матеріал з життям, широко використовує на уроках і в позакласний час державні документи з питань виховання і навчання. Її уроки сприяють засвоєнню учнями основних хімічних і біологічних понять, наукових фактів, законів, теорій. Чітке планування навчального і виховного матеріалу, його систематичного повторення, використання умов кабінету, облік індивідуальних особливостей учнів, вміння доступно викладати матеріал, організувати колективну, самостійну та індивідуальну роботу, створити проблему, раціонально використовувати наочність, технічні засоби навчання, дають їй можливість прививати учням міцні знання з предмету.

Її урокам характерна чітка логічна послідовність, оптимальний відбір змісту, різноманітні прийоми роботи.

Завідує біологічним кабінетом, який є одним з кращих в школі.

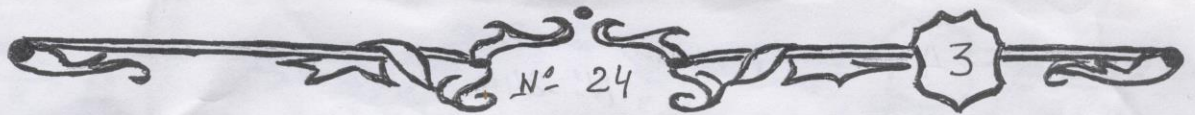
Користується авторитетом серед колег, учнів та батьків. Дисциплінована, вимоглива до себе та інших.

Кандидатура Вронської В.М. рекомендована зборами колективу Адамівської школи до нагородження Грамотою Одеського обласного відділу освіти.

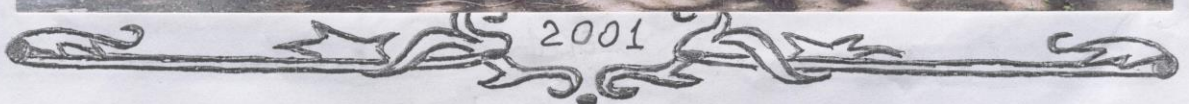
Директор школи *Тимофеев* В.Я.Тимофеев

Катющева Катющева Т.В.

264

І-й випуск класного керівника Вранської В.М. 1996.

Валентина Миколаївна у складі журі.

* * *

... Наш класний керівник Валентина Миколаївна – людина надзвичайна. Вона добра, щира, справедлива. Усі свої сили, знання і час віддає вона нам, дбає про те, щоб ми стали освіченими і добрими людьми. Мене вражає її простота та людяність, висока культура спілкування.

У нас, як каже Валентина Миколаївна, "з колишньої шантрапи" вона "зліпила" дружній колектив учнів. Навчила нас самостійно мислити, вирішувати проблеми навчання та відпочинку.

Саме вона навчила нас бути мужніми, не лякатися життєвих труднощів, мати почуття власної гідності. Вона вмів творити диво. Завдяки їй наш клас займав перші місця на різних конкурсах. У нас завжди була змістовна програма.

Таня Гербей, випускниця 2001 року.

* * *

Выходит с 4 июля 1940 г. ЧЕТВЕРГ, 26 июля 2001 года № 56 (8677)

ПЕРШИЙ ВИПУСК ШКОЛИ КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО ВИХОВАННЯ

В Адамівській школі відбувся перший випуск джур та дан (молодих козаків та козачок). Випускники-елегантні юнаки та чарівні юнки заміслились на порозі досролого життя – воно таке непросте...

П'ять років наш педагогічний колектив формував духовний стан молодих громадян України, що в народі зберегія як розуміння козацького духу, намагався забезпечити надійний духовний зв'язок козачат з предками, розвинути їх стосунки з сучас-

никами, зорієнтувати джур та дан на інтереси нащадків, виховував фізично здорових, морально чистих і по-лицарськи мужніх та сильних духом козаків...

На фото зліва направо: Тетяна Білошицька, Іван Кравченко, Олександр Козубенко, Олеса Верховецька, Віктор Басюк, класний керівник В.М. Веронська, Іван Третюк, Дмитро Скригулець, Наталія Паламарчук, Віталій Каптушев, Тетяна Гербеї.

В. ТИМОФЕВ,
директор Адамівської школи

Валентина Миколаївна з внучатами.

Виписка з наказу №97
по Білгород-Дністровському райво від 17.04.2000 р.
Про встановлення тарифних розрядів, кваліфікаційних категорій педагогічним працівникам району за результатами атестації за 1999-2000 навч. рік.

У. Нагородити Почесною грамотою обласного управління освіти
Вронську Валентину Миколаївну - вчителя біології Адамівської ЗОШ.

Зав райво К.В.Барішева.
вик. Т.П.Ткаченко.

Адреса редакції:
67790 Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа.
Тел. (04849) 76-3-40

Редакційна рада:

В.Тимофєєв.

РІЧ ПРО АДAMІВСЬКУ СІЧ

Орган
Адамівської школи
козацько-лицарського
виховання

№ 25

ЛИПЕНЬ

2001

Козаку найперше –
воля!
Козаку найперше –
честь!

УЧИТЕЛЬ МАЛЮВАННЯ

Тимофєєва Світлана Валеріївна.

2001

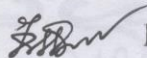
1. Прізвище, ім'я, по батькові: ТИМОФЄЄВА СВІТЛАНА ВАЛЕРІЇВНА
2. Посада і місце роботи: учитель образотворчого мистецтва Адамівської школи
3. Число, місяць, рік і місце народження: 12 червня 1979 р. с. Адамівка Білгород-Дністровського району
4. Освіта: 3-й курс Одеського державного університету ім. І.І. Мечнікова, історичний факультет /спеціалізація - історія України/
5. Які має державні та відомчі нагороди та дата нагородження: Грамоти та дипломи лауреата III туру конкурсу-захисту творчих робіт МАН /Одеса/ - 1992, 1993, 1994, 1995, 1996.
6. Домашня адреса: с. Адамівка Білгород-Дністровського району
7. Загальний стаж роботи: 5
Стаж роботи у данному колективі - 5
8. Характеристика з зазначенням конкретних особливих заслуг в галузі освіти та науки України:

Працює вчителькою образотворчого мистецтва з 1996 року. Вже п'ять років учить вона юних "адамівців" малювати, розуміти красу, виховує естетичні смаки у тій же школі, де навчалася сама. В шкільні роки вела гурток малювання учнів молодших класів, цікавилася народознавством - була призером конкурсів-захисту творчих робіт Малої Академії Наук у 1993, 1994, 1995, 1996 роках. У жовтні 2000 року брала участь у міжнародній педагогічній конференції "Дитина у сучасному суспільстві", де виступила з доповіддю.

Світлана Валеріївна й дотепер веде гурток малювання, який відвідують учні молодших та середніх класів. Ті, що ходять на гурток до вчительки, благополучно обминають важкі вікові перехідні рифи: молодий педагог має талант вихователя, її поважають і люблять діти.

Світлана виросла в родині учителів: батьки та батьки її батьків - педагоги з великим стажем, знані у районі люди.

Директор школи

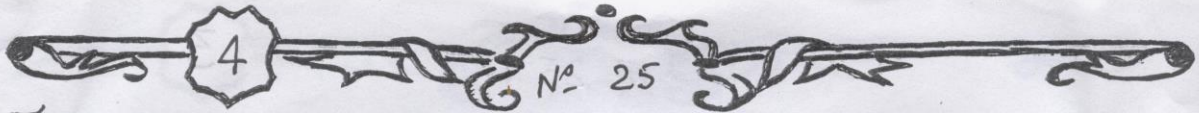

В.Я.Тимофєєв.

Ізогурток на пленері.

Гречко Ольга 5 кл. 1998р.

Замотовска О.

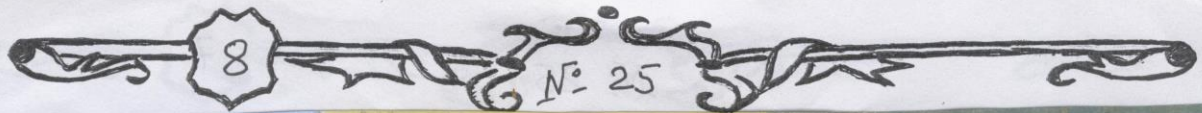

Назарова Ове 5 кл. 1998р

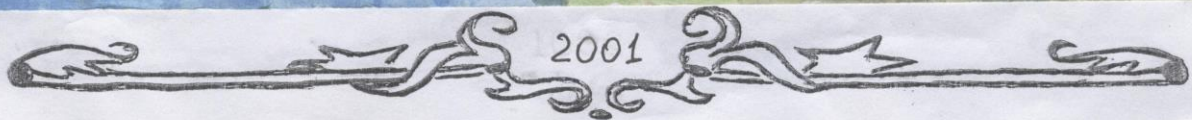

Камроусебай Каму 5 кл 1998г.

Решюк Ляна. 5 км. 1998р.

Гердей Т. 7 кл. 1998 р.

Вересень 1996.

Світлана Валеріївна починає
вчителювати.

* * *

У гурткі та на уроках Тимофеевої С.В. школярі засвоюють грамоту малюнка і живопису, а вчителька постійно підтримує і розвиває в них творчій настрій і інтерес; поступово ускладнює завдання – діти рано починають малювати з натури. Світлана Валеріївна розкриває їм силу і можливості художніх матеріалів, захоплює малюванням, дбає про розвиток індивідуальних творчих особливостей, манеру самовираження, поступово й наподегливо долає розрив між тим, що дитина хоче відобразити, і тим, що вона вміє, з допомогою колористичної системи вчить

бачити і розрізняти найтонші нюанси кольорів, відчувати "музику" кожного, розвивати асоціативну уяву. Вчить важко, але натхненно трудитись, вміти бачити красу і схилитись перед нею.

* * *

Наклад 10

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с. Ядамівка, школа.
Тел. (04849) 76-3-40

Редакційна рада:

В.Тимофєєв.

2001

РІЧ ПРО АДAMІВЕСЬКУ СІЧ

Орган
Адамівської школи
козацько-лицарського
виховання

№ 26
ЛИПЕНЬ
2001

Козаку найперше –
воля!
Козаку найперше –
честь!

УЧИТЕЛЬ ТЕХНІЧНОЇ ПРАЦІ ТА КРЕСЛЕННЯ

Галицький Сергій Павлович – 1 січня 2000 року.

2001

* * *

1. Прізвище, ім'я, по-батькові: ГАЛИЦЬКИЙ СЕРГІЙ ПАВЛОВИЧ
2. Посада і місце роботи: учитель технічної праці та креслення Адамівської школи
3. Число, місяць, рік і місце народження: 22.03.1957 р.
с. Адамівка Білгород-Дністровського району
4. Освіта: Одеський будівельний інститут, факультет гідробудівництва /спеціалізація - інженер-будівельник/, 1986
5. Які має державні та відомчі нагороди та дата нагородження:
Почесна грамота Білгород-Дністровського районного відділу освіти, 1990
6. Домашня адреса: с. Адамівка Білгород-Дністровського району
7. Загальний стаж роботи: 6
Стаж роботи у данному колективі 6
8. Характеристика із зазначенням конкретних особливих заслуг в галузі освіти та науки України:

Перед тим, як стати педагогом, Сергій Павлович Галицький пройшов фундаментальну трудову школу на виробництві: працював бригадиром будівельної бригади колгоспу ім. Т.Г.Шевченка, потім прорабом. Закінчив технікум-за фахом будівельник, а потім інститут. Прийшовши до школи, Сергій Павлович зайнявся обладнанням комбінованої навчальної майстерні: було придбано усі необхідні комплекти із теслярської та слюсарної справи та станки - токарні по дереву та металу, фрезерний, пилораму та ін. Вздовж стін було встановлено шафи-стелажі для зберігання матеріалів та інструментів.

Багато сил та часу віддає учитель систематизації за розділами і темами програми наочних посібників, дидактичного матеріалу,

Сергій Павлович використовує на своїх уроках проблемний метод навчання. Наприклад, діти виконують розмітку. Учитель питає: "Чи можливо зробити деталь без розмітки?" Учні приходять до висновку, що для цього необхідно зробити шаблон. "Як його зробити?" - продовжує учитель. І школярі шукають конструкторське рішення цієї задачі. Усі виробничі у майстерні виробляються з відходів виробництва та побуту, які з великими зусиллями в наш час знаходить учитель - Галицький Сергій Павлович.

* * *

Випуск класного керівника Галицького С.П. 1991.

Б-Днестровский районный отдел
народного образования , райком профсоюза работников
народного образования и науки

НАГРЯДАЕТ

Галицкого Сергея Павловича учителя трудового
обучения Адамовской НСШ за успехи в образовании
и воспитании подрастающего поколения.

Зав районо Н.Ф. Гавришук

Председатель райкома
профсоюза З.И. Бабейко

23 августа 1990г.

Б-Днестровский

ПОЧЕТНАЯ

ГРАМОТА

Сергій Павлович за роботою.

* * *

Давно помічено: чим більше любить свою роботу вчитель, тим менше почувеш від нього нарікань на зайнятість, труднощі вчительської праці, на дітей, їхню неслухняність, лінощі, небажання вчитися. Тому не дуже й дивуємся, почувши від Сергія Павловича, що в нього нема проблем ні з дисципліною на уроках чи практичних заняттях, ні взагалі у спілкуванні з учнями. "Добрі контакти з ними маю. Так було з самого початку і до сьогодні. Мабуть, тому, що люблю дітей, навіть бешкетників!"

Напевне, це головне для вчителя-любити дітей. Але самої любові мало. Треба багато знати і вміти, треба бути цікавою для дітей людиною, щоб і їх захопити

свою справою. Сергій Павлович багато знає і вміє. Руки в нього до всякої техніки здібні – усе полагодить, розбере і збере...

Сергій Павлович веде свою лінію – навчити дитину створювати щось своїми руками, переборювати, як він каже, руками опір матеріалу. Але при цьому він дбає, щоб учні багато знали, працювали не тільки руками, а й головою. І не лише закохані в машини, техніку, що просиджують з ним вечорами в гуртку, а й усі інші, хто не має інтересу й хисту...

* * *

Наклад 10

Адреса редакції:
67190, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с. Ядамівка, школа.
Тел. (04849) 76-3-40

Редакційна рада:

В.Тимофєєв.

2001

РІЧ ПРО АДІМІВЕСЬКУ СІЧ

Орган
Адімівської школи
козацько-лицарського
виховання

№ 27

ЛІПЕНЬ

2001

Козаку найперше —
воля!

Козаку найперше —
честь!

УЧИТЕЛЬ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ

Малькова Маргарита Сергіївна із учнями. 1973.

2001

Маргарита Сергіївна із 6 класом.

В Маргарита Сергіївна у шкільній бібліотеці. 1969.

№ 27 3

Маргарита Сергіївна на винограді. 1972.

2001

1. Прізвище, ім'я, по-батькові: МАЛЬКОВА-МАРГАРИТА СЕРГІЇВНА
2. Посада і місце роботи: учитель німецької мови Адамівської школи
3. Число, місяць, рік і місце народження: 17.12.1937 р,
4. Освіта: Кіровський сільськогосподарський інститут, агрономічний факультет / спеціалізація - учений агроном/; 1960
5. Які має державні та відомчі нагороди та дата нагородження: Почесна грамота обласного відділу народної освіти; 1985
6. Домашня адреса: с.Адамівка Білгород-Дністровського району
7. Загальний стаж роботи: 33
Стаж роботи у данному колективі 33
8. Характеристика з зазначенням конкретних особливих заслуг в галузі освіти та науки України:

Минуло 33 роки, як Маргарита Сергіївна прийшла до школи. На запитання, що для неї вчителювання - труд чи свято, вона відповіла: "Як вам сказати?... Урок для мене завжди свято. Діти радіють, надихають... А от що це труд - відчуваю після уроку!.."

У своїй педагогічній діяльності М.С.Малькова керується настановою К.Д.Ушинського про те, що виховання повинно розвивати не тільки розум людини і давати їй певний обсяг відомостей, а й запалити в ній жадобу серйозної праці, без чого життя її не може бути ні достойним, ні щасливим...

Маргариту Сергіївну завжди хвилювало, як прищепити учням стійкий інтерес до предмета, який вона викладає, сформулювати позитивні мотиви учіння. Переконавшись на власному досвіді, що вироблення зацікавленості неможливе в учня "взагалі", поза віком, поза його специфічними психологічними особливостями і що формуванню мотивації повинна передувати підготовча робота, Маргарита Сергіївна знайомиться зі своїми учнями, вивчає їхні характери і здібності... Дай Боже, їй наснаги та сили ще на багато років!

Наклад 10

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа.
Тел. (04849) 76-3-40

Редакційна рада:

В.Тиморєєв.

2001

РІЧ ПРО АДАМІВЕСЬКУ СІЧ

Орган
Адамівської школи
козацько-лицарського
виховання

Козаку найперше –
воля!
Козаку найперше –
честь!

АДАМІВЕСЬКА ШКОЛА КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО ВИХОВАННЯ (СПЕЦІАЛЬНИЙ ВИПУСК) 1-й

АДАМІВЕСЬКА ШКОЛА КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО ВИХОВАННЯ: РЕАЛІ ЖИТТЯ ТА ПЕРСОНАЛЬНИЙ РОЗВИТКУ

"Директор, заступник директора, організатор позакласної роботи покликані бути посередниками між педагогічною наукою та практикою. Від них залежить не тільки пропаганда, впровадження наукових знань в практичну роботу, але й така організація педагогічного колективу, при якій об'єднаним початком є творчий задум, ідея" /В.Сухомлинський/.

Сільська малокомплектна школа / одна з них наша – Адамівська / посідає особливе місце серед навчальних закладів України: це – 70 відсотків шкіл нашої держави; тут навчається кожен третій український школяр; це – більшість навчальних закладів нашого району.

Підірвана матеріальна база малокомплектної, міграція сільського населення до міста, зниження народжуваності, виснаження і старіння педагогів не сприяють якісному поліпшенню навчальної роботи, але від таких шкіл Україна не зможе відмовитися ще й у ХХІ столітті, бо є обов'язок держави – надати освітні послуги **ВСІМ** дітям, незважаючи на місце їхнього проживання – від столярного граду Києва до малого глухого села; віддаденого від автострад і районного центру.

Вважається тепер, що функціонування сільської малокомплектної економічно недоцільно, але не слід забувати про її соціальний статус – школа є:

осередком культурного життя, який об'єднує всіх громадян у єдину спільноту на основі піклування про своє майбутнє – про дітей;

особливе зв'язок поколінь, зміни в культурі та розвитку села /у той же час консерватизм школи допомагає зберегти певні традиції сільського життя/;

носієм духовності, інтелігентності, колективним громадським діячем /у особі учителя, який ще й джерело інформації; суддя в певних ситуаціях, консультант, психолог, вист, соціальний працівник, культуролог, політолог, економіст тощо – і все це на громадських засадах!/.

Думку учителя поважать в селі; на його позиції зважають, визначаючи долю дитини та її майбутнє, бо декілька поколінь кожного селянського роду відвідували одну й ту саму школу, ходили до одного шкільного будинку, вчилися в тих самих учителів.

Село і школа пов'язані нерозривно, як тіло й дух, як хліб і сіль, сонце й вода.

ТРУДНОЩІ Й ПЕРЕВАГИ МАЛОКОМПЛЕКТНОЇ

Штатний розклад не передбачає заступника директора з виховної роботи, є неповна ставка заступника директора з навчально-виховної роботи, помічника з господарської справи, педагога-організатора, бібліотекаря. Школа має незадовільні санітарно-побутові умови /потребує капітального ремонту або перебуває у аварійному стані, не має водопроводу й каналізації; відсутні спортивний та актовий зали, не вистачає типових класних приміщень/. Учителя професійно дезорієнтовано, бо він викладає від двох до п'яти навчальних предметів, що веде до зниження якості знань учнів. В цих умовах проблемою є організація факультативів, практично неможлива профільно-рівнева диференціація. Система стосунків керівник - учитель - учень має тенденцію до посилення особистих, а не ділових /це погіршує організацію та якість навчання, але поліпшує виховання/. Педагогі перебувають у методичній ізоляції /та ще й соціально-побутові умови життя!/, що поступово призводить до їх деградації, але **ЯКІСТЬ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОЇ РОБОТИ БІЛЬШОЮ МІРОЮ ЗАЛЕЖИТЬ ВІД ЯКОСТІ КЕРІВНИЦТВА ШКОЛОЮ, НІЖ ВІД РІВНЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ВЧИТЕЛІВ**. І тому в першу чергу необхідно підвищувати професійну компетентність керівників школи...

Наша школа має певні досягнення у справі тісного зв'язку з родиною і сільською громадою, що дозволяє застосувати концепцію школи-родини /у формі школи козацько-лицарського виховання/: вона відтворює родинний мікроклімат - атмосферу доброти, тепла, чуйності, взаємороботи і взаємоповаги, що ґрунтується на особливостях сільської спільності, у якій практично всі родини пов'язані кривими зв'язками.

Немає альтернативи одному з основних завдань школи - реалізації **ІДЕЇ НАЦІОНАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ**, яка має благодатне підґрунтя в діяльності нашої школи: це - сім'я, церква, соціально-середовище, громадське життя, праця, заходи духовного характеру, мистецтво, спілкування з природою. Систему взаємин ми будемо таким чином, щоб абсолютні й вічні цінності українського виховання /віра, надія, любов, сумління, правда, доброта, чесність, справедливість, ширість, гідність, милосердя, прощення, досконалість, нетерпимість до зла/ формувалися не як теоретичні моральні категорії, а як конкретні стосунки реальних людей...

Аналізуючи процес розвитку малокомплектної за останні роки, планує на цей навчальний рік - в царині **ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ**:

в розкладі занять максимально враховувати передусім особливості навчальних предметів, а не особливості педагогічного колективу, розподілу навантаження вчителів. В проведенні уроків будемо орієнтуватись на форми групової роботи, за яких різко зростає інтенсивність активного спілкування вчителя з учнями /на жаль, вчителі забули таку форму роботи - будемо згадувати!/. Намагатимемось знижувати психологічне та емоційне навантаження на учня у класах з малю наповненістю - більше уваги приділемо методам самоконтролю, вибіркового диференційованому та тематичному контролю, почнемо застосувати рейтинг /до речі, в минулому навчальному році його успішно впроваджувала наша вчитель математики Катющева Т.В./, розширимо застосування форм і методів самостійної роботи учнів /можливо, тому результати навчання учнів 5-6 класів гірше, ніж у 3-4, що різко міняються форми роботи учителя/. Основним в організації уроків стане принцип індивідуального підходу до учнів. Створимо "короткі" факультативи, які охоплять семестр, що допоможе учням реалізувати пізнавальні інтереси до різних предметів. Особливу увагу приділемо роботі клубів, гуртків, товариств, проведення інтелектуальних змагань, конкурсів;

в царині **ОРГАНІЗАЦІЇ ВИХОВНОЇ ТА ПОЗАКЛАСНОЇ РОБОТИ**:

виховний процес будемо тісно пов'язувати із життям сільської громади. Його стрижнем стане краєзнавча діяльність учнів, яка одночасно дозволяє вирішувати завдання громадського, морального, патріотичного трудового, економічного; естетичного та фізичного виховання. Систему виховної роботи ми будували й будемо будувати за моделлю "людина - родина - рід - громада - країна - держава"; це дає змогу широко використовувати потенційні можливості етнопедагогіки, історичного краєзнавства, сприяє соціалізації особистості. Виховний захід школи плануємо і проводимо так, щоб він був подією в житті села. Особливу увагу приділемо виховній роботі в первинному колективі - класі. До проведення її залучимо батьків і старших учнів.

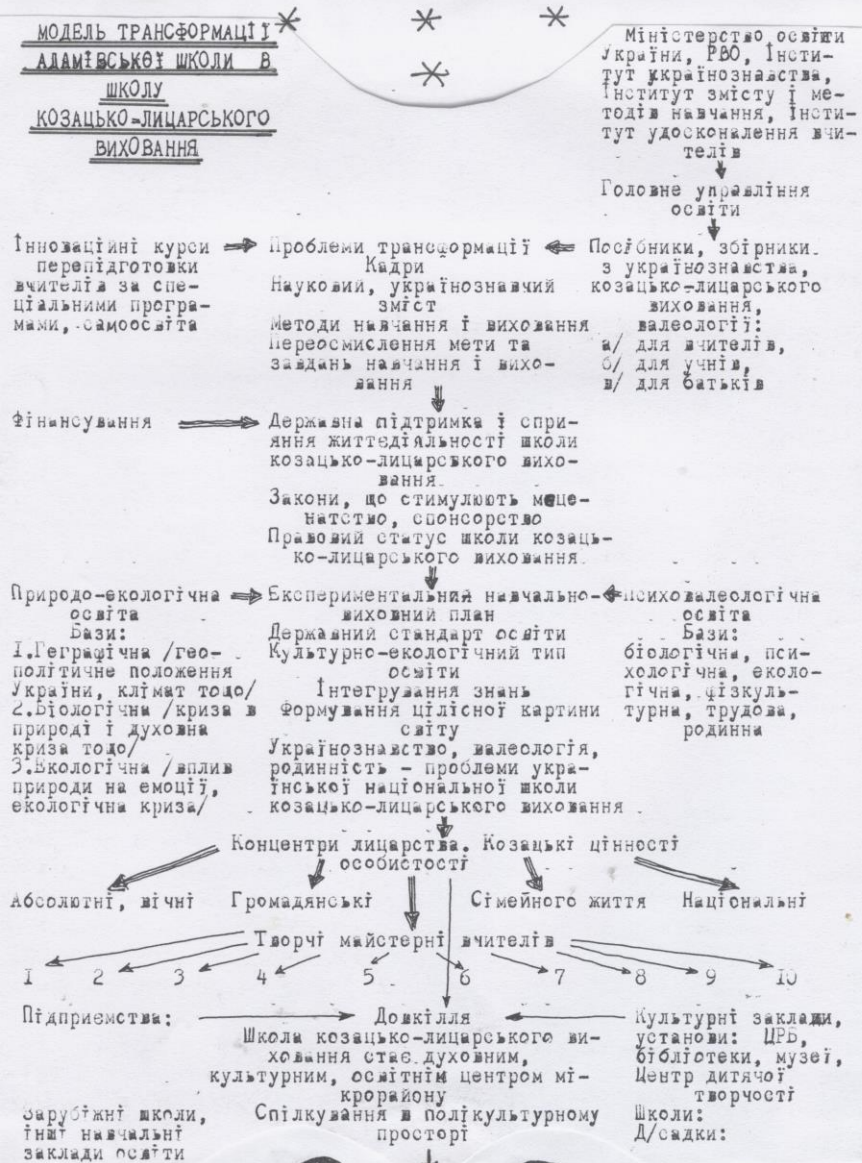
Є проблема у вихованні сільської дитини: в умовах замкненого сільського осередку зворотний зв'язок між вихованцями і вихователями надзвичайно сильний, а це веде до того, що дитина звикає до постійного опікування й потребує його. Перехід до іншого типу соціального середовища /міста/, де соціальний контроль послаблено, часто руйнує звичний атиль поведінки. Тому виховну роботу будемо

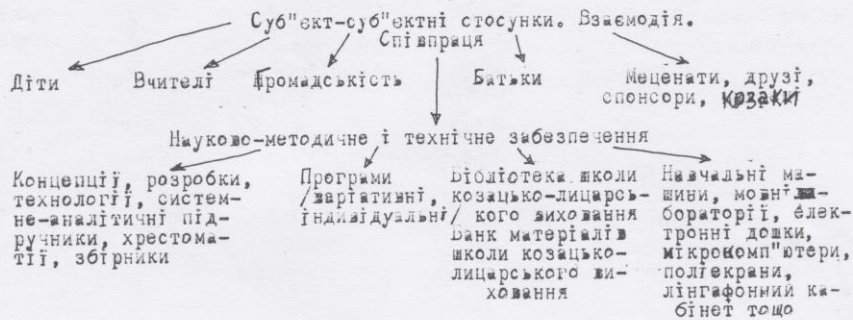
проводити, максимально використовувати ініціативу дітей, спиратись на педагогічні аксіоми, як-то: самоврядування, самовиховання, самовдосконалення, самоконтроль..;

в царині **УПРАВЛІННЯ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНИМ ПРОЦЕСОМ:**

я вважаю, що перевантаження керівника, рівень його культури та тип спілкування визначають соціально-психологічний клімат як у педагогічному, так і учнівському колективах. **НЕМОЖЛИВО** педагогічним працівникам компенсувати негативний вплив перших осіб. Тому ефективно управління можливе лише за умови, що керівник розуміє завдання закладу і його специфічні особливості. На якість контролю не повинні мати вплив тісні соціальні й родинні взаємини, що пов'язують учителів і учнів у сільській громаді. Ділові стосунки /обов'язок, відповідальність/ не повинні витіснятися особистими /симпатії, родинність, неприязнь/, це суттєво знижує об'єктивність контролю, його систематичність, глибину і підсилює тенденцію до формалізму та лібералізму. Але основна причина, що гальмує ефективну роботу школи, - **НЕКОМПЕТЕНТНІСТЬ ОРГАНІВ УПРАВЛІННЯ СИСТЕМИ ОСВІТИ --ЯК ЗОВНІШНІХ, ТАК І ВНУТРІШНІХ!**.. Будемо підвищувати професійну компетентність керівників нашої школи...

В.Я.Тимофеев, директор школи.

Творчі майстерні вчителів:

1. Від козацьких секретів здоров'я, тіловиховання - до олімпійських вершин.
2. Козацькому роду нема переводу.
3. Козацька наша слава не вмире, не поляже.
4. Плекати український храм Природи.
5. Всеукраїнська толока, особиста праця - тоді, Державна Україно.
6. Науку і техніку - на службу нації, Україні.
7. Любіть Україну, як сонце любіть.
8. Козацькими шляхами - до висот української духовності.
9. В думі і серці кожного із нас - Соборна Україна.
10. Рідну Україну захищай по-лицарському, до загибуні.

ПРОГРАМА
ТРАНСФОРМАЦІЇ АДАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ У ШКОЛУ КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО ВИХОВАННЯ НА 1998-2009 РР

Виконавці: Освітнянський колектив Адамівської загальноосвітньої школи I-II ступеня Білгород-Дністровського району Одеської області в особі директора школи В.Я.Тимофєєва.

Учасники: Відділ освіти Білгород-Дністровської райдержадміністрації /завідуюча К.В.Барішева, завідувач РМК-Г.Ю.Блінов/, Адамівська сільська Рада народних депутатів /сільський голова А.М.Коноваленко/, сільськогосподарські кооперативи ім. Т.Г.Шевченка /голова Г.Ф.Даниленко/, "Едем" /голова В.М.Вронський, "Фенікс" /голова В.О.Козубенко, приватно-середнє підприємство "Промінь" /голова М.І.Бурлай/.

Наукове керівництво: Одеський інститут удосконалення учителів в особі директора А.В.Кавалєрова.

Наукове консультування: Київський інститут історії козацтва в особі директора Т.І.Чухліба.

АКТУАЛЬНІСТЬ ПРОГРАМИ ТРАНСФОРМАЦІЇ:

Вражаючи досягнення технократичної цивілізації загрожують людству екологічним самознищенням. Однак труднощі розв'язання глобальних проблем /можливість ядерного конфлікту, забруднення біосфери тощо/ зумовлені не лише рівнем технічного оснащення чи налагодження добросусідських взаємин. Основоположна проблема - спосіб світосприймання, що відображає буденні, почасти примітивні потреби, думки і дії людини технократичної цивілізації.

Маємо парадоксальне зміщення вектора основоположних проблем з техніки і технології на людину та її певним чином наповнений внутрішній світ. Сучасні мислителі переважно сходяться на тому, що в третьому тисячолітті саме людина буде в епіцентрі найскладніших, найглобальніших проблем Землі. Її догматичний практицизм у контексті широкіх обріїв духовної досконалості, примітивність психічного життя за повноти форм і способів гуманного соціального утвердження, матеріальне і духовне споживацтво у ситуації безмежних можливостей творення добра і краси продукують той напружений простір, у якому тільки і може бути розв'язана проблема людини як особливої чотириєдності - культурного універсуму, гуманної особистості, дієвого суб'єкта і духовної індивідуальності.

Отже, щоб стабільно прогресувати у своєму розвитку, а не тільки вижити, людство має зробити істотні кроки від технократичної цивілізації до гуманістичної, від культури споживання до культури творення.

ня, від владного творення /агресія, насильство тощо/ до творення гуманного, звеличного, мудрого. Первинно - це поступ національних систем освіти, спочатку в експериментальних варіантах, а з появою належних результатів - масовий. Очевидність цього факту не підлягає сумніву: система освіти - це галузь найважливішого духовного виробництва будь-якого суспільства, що покликана готувати громадянина з певним рівнем національної свідомості, інтелектуальної і розумової зрілості, духовного творення довілля.

Саме в контексті розв'язання глобальних проблем людства, освіти, людини і створюється програма трансформації Адамівської школи в школу козацько-лицарського виховання, котра міжнауковими засобами описує освітньо-виховний процес як культурне і духовне явище; шкільне середовище - як психосоціальний розвиток особистості; національний фактор духовного єднання учасників навчального процесу; а психосоціальний розвиток особистості як неперевне зростання її фізичного, розумового, емоційного, морального і духовного потенціалу в ході чуттєво-смыслового занурення у культурне і етнонаціональне досвід і психоемоційне вивільнення в духовних переживаннях, помислах, учинках.

ОСНОВНА ПРОБЛЕМА ПРОГРАМИ ТРАНСФОРМАЦІЇ.

Сучасна система шкільної освіти в Україні готує громадянина-інтелектуала, тобто особу, котра володіє основами наук і здатна розв'язувати складні суспільні проблеми і завдання, послугувачись науковими підходами. Із здобуття Україною державного суверенітету та поступовим її входженням до європейського і світового соціально-культурного простору істотно ускладнюється місія національної освіти і, зокрема, загальноосвітньої школи. Відтепер вона має готувати ще й людину висококультурну, зорієнтовану на канонізований етнонаціональний і духовний досвід. Іншими словами, масова загальноосвітня школа має бути перетворена з науково-освітнього закладу на таку соціально-культурну інституцію, яка б готувала не тільки грамотну, а й культурну, ментально зорієнтовану і духовно розвинену особистість.

Системоутворюючим соціально-культурним чинником соціальної зрілості особи є духовність, зокрема, лицарська духовність. Складність соціально-психологічного дослідження цього феномена /універсального явища/ спричинена, з одного боку, його буттєвою всезагальністю, що повно не може бути пізнана науково, з іншого - індивідуальною унікальністю форм духовності і душевних станів, які важко розпізнати, відстежити, а тим більше спрогнозувати чи спеціально відтворити. Найкращі умови для організованого вивчення лицарської духовності створюються за експериментального впровадження модульно-розвивальної системи навчання, квінтесенцією якої є психолого-мистецькі інноваційні технології: чуттєво-естетична, установчо-мотиваційна, змістово-наукова, контрольно-рефлекторна, адаптивно-перетворювальна, системно-узагальнювача, лицарсько-духовно-естетична.

Отже, запропонована освітня модель загальноосвітньої школи козацько-лицарського виховання покликана перетворити навчально-виховний процес в інформаційно-пізнавальний факт на соціально-культурне явище високого духовного насичення. Вона науково проектується за психодідактичними схемами розвивальної міжсуб'єктивної взаємодії і здійснюється за методами і техніками режисерського мистецтва. Тоді етнонаціональний і загальнолюдський досвід, зосереджувачись у ідеях, законах, категоріях, кодексах, переконаннях тощо постає в кожного учня як власна драма пошуку істини, ідеалу, гармонії.

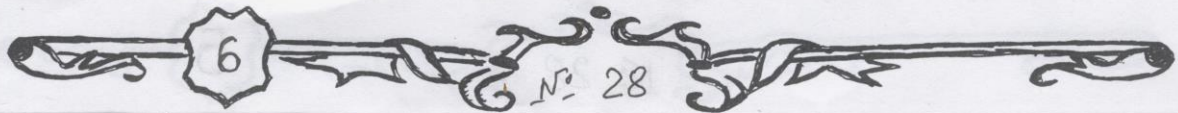
Основна проблема Програми полягає в тому, щоб за допомогою фундаментального соціально-психологічного дійства домогтися відповідності між науковим обґрунтуванням проблеми розвитку духовної, ментально зорієнтованої освіти і наслідками його практичного втілення у життя сучасної загальноосвітньої школи. Звідси, власне, й визначення об'єкта, предмета, завдань, гіпотези і загальної методології Програми.

ПРИЗНАЧЕННЯ ПРОГРАМИ ТРАНСФОРМАЦІЇ.

Науково спроектувати інноваційну модель національної загальноосвітньої школи /у формі школи козацько-лицарського виховання/ яка б характеризувалася перевагами:

1. Духовних і гуманістичних цілей та завдань над технократичними, антиприродними, примітивно практичними.
2. Соціально-культурного і мистецького змісту над науково-технічним,
3. Динамічно відкритих модульно-розвивальних форм навчання над статичними і закритими, також і традиційними уроками.
4. Психолого-мистецьких інваріантних технологій і методів навчання над пояснювально-ілюстративними та розвивально-декларативними.
5. Суб'єктивно-психологічних і критеріально-змістових систем оцінювання над суб'єктивно-емпіричними, догматично-вирокотними.

Пропонована Програма трансформації покликана комплексно спроектувати ментально зорієнтовану, гуманістичну школу козацько-лицарського виховання, яка б повно реалізувала національні інтереси в галузі освіти, системи державотворення та готувала духовно розвинену особистість.

ОСВІТНЬО-ВИХОВНИЙ ІДЕАЛ ШКОЛИ КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО ВИХОВАННЯ.

Особистість лицаря – мета школи козацько-лицарського виховання. Плекати мудрого і вельмибного громадянина незалежної України з національною самосвідомістю, гуманними цінностями, культуров мислення і перспективами духовного самовдосконалення.

ЗАВДАННЯ ШКОЛИ КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО ВИХОВАННЯ.

Центруються на особистості вчителя і учня, якій повноцінно притаманні:

1. Національна самосвідомість як родовідна причетність особи до ментальної непересічності етносу.
2. Гуманістична спрямованість і позитивне сприймання природи людини, її психосоціального розвитку та життєвідчуження.
3. Культура поведінки як моральний імператив /кодекс/ вчинку, еталонне нормотворення та морально-етична діяльність.
4. Духовне життя як прогресувачий внутрішній розвиток, усезростаюча віра, добродійна любов і життєдіяльне самотворення.
5. Ментальна мудрість як буттєве синергічне поєднання особистістю кращого національного досвіду, розумінневих здібностей, моральної виваженості і духовно-естетичної досконалості.

ОБ'ЄКТ ПРОГРАМИ ТРАНСФОРМАЦІЇ.

Експериментальне моделювання духовно збагаченого, ментально зорієнтованого соціально-культурного простору школи козацько-лицарського виховання як саморозвивальної освітньо-виховної інституції.

ПРЕДМЕТ ПРОГРАМИ ТРАНСФОРМАЦІЇ.

Психомистецькі технології і методи духовного єднання вчителя та учня як активних носіїв соціально-культурного досвіду, що внутрішньо осягається кожним у ході релюдіння навчальними курсами для школи за модульно-розвивальною системою.

ЗАВДАННЯ ПРОГРАМИ ТРАНСФОРМАЦІЇ.

1. Загальнонауковий /міждисциплінарний/ аспект: створити та соціально адаптувати концепцію відродження національної школи козацько-лицарського виховання.
2. Філософський аспект: дослідити історичні типи освітництва та обґрунтувати методологічну модель наукового проектування соціально-культурного простору школи.
3. Соціологічний аспект: обґрунтувати та експериментально дослідити теорію лицарсько зорієнтованої освітньої діяльності особистості-професіонала – вчителя, учня, психолога, соціолога тещо.
4. Дидактичний аспект: здійснити науковий аналіз та практичне перевірити на ефективність інноваційні освітні технології модульно-розвивальної системи навчання від установчо-мотиваційної до духовно-естетичної.
5. Психологічний аспект: виявити, обґрунтувати й експериментально впровадити систему психомистецьких технік духовного єднання вчителів і унів школи.

НОВИЗНА ПРОГРАМИ ТРАНСФОРМАЦІЇ.

Уперше науково /концептуально і методологічно/ проєктується нова освітньо-виховна система життєдіяльності загальноосвітньої школи козацько-лицарського виховання, що професійно зорганізовує духовно збагачений, ментально зорієнтований соціально-культурний простір школи, стрижнем якого є психомистецькі технології і методи духовного єднання.

ТЕОРЕТИЧНЕ ЗНАЧЕННЯ ПРОГРАМИ ТРАНСФОРМАЦІЇ.

Засобами теоретичного аналізу і міжнаукової рефлексії обґрунтовуються:

1. Концепція відродження національної школи козацько-лицарського виховання.
2. Теорія життєстверджуючої освітньої духовної діяльності.
3. Інноваційні модульно-розвивальні технології шкільної освіти.
4. Система психомистецьких технік духовного єднання особистостей.

ПРАКТИЧНЕ ЗНАЧЕННЯ ПРОГРАМИ ТРАНСФОРМАЦІЇ.

Адамівська школа козацько-лицарського виховання як саморозвивальний духовно збагачений освітньо-виховний заклад інноваційного типу має стати наочним зразком нової національної школи, що вказуватиме один з вірогідних шляхів входження України до європейського соціально-культурного простору.

СТРОКИ ВИКОНАННЯ ПРОГРАМИ ТРАНСФОРМАЦІЇ.

Початок - 1998 рік, закінчення - 2009 рік.

ЕТАПИ:**I. Підготовчий - 1998-1999 роки.**

1. Розробка і затвердження програми трансформації Адамівської школи у школу козацько-лицарського виховання.
2. Розробка посібника "Філософія козацько-лицарського виховання в школі. Концептуальні засади".
3. Розробка моделі трансформації Адамівської школи в школу козацько-лицарського виховання.
4. Навчальні тренінги, групове та індивідуальне консультування адміністрації та вчителів школи з проблем теорії і практики модульно-розвивальної системи навчання в школі козацько-лицарського виховання.

II. Концептуально-проектно-діагностичний - 2000-2001 роки.

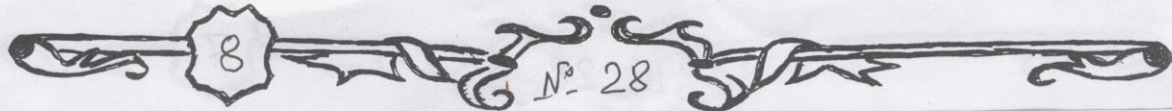
1. Комплексна діагностика розумового та особистісного розвитку вчителів і учнів школи.
2. Написання Концепції школи козацько-лицарського виховання - школи нової генерації - української національної школи козацько-лицарського виховання.
3. Розробка Положення про школу козацько-лицарського виховання.
4. Розробка Статуту школи козацько-лицарського виховання.
5. Розробка Навчального плану школи козацько-лицарського виховання.
6. Розробка орієнтовного переліку курсів /студій/ школи козацько-лицарського виховання.
7. Розробка навчальних програм за напрямками школи козацько-лицарського виховання.
8. Розробка Положення про власний козацький загін.
9. Розробка Положення про Козацьку республіку - Конституцію Козацької республіки.
10. Розробка Статуту Адамівського куріня дитяче-внучацької організації Українського козацтва "Молода Січ".
11. Розробка структури та посадових обов'язків осіб керівного складу "Молодої Січі" Козацької республіки, класного козацького загону.
12. Розробка Програми розвитку козацати.

III. Організаційно-прогнозувальний - 2002 - 2003 роки.

1. Цілісне впровадження системної диференціації та індивідуалізації навчання.
2. Впровадження інноваційної модульної технології організації навчально-виховного процесу в школі козацько-лицарського виховання /розклад навчальних занять, граф-схеми навчальних курсів тощо/.
3. Підготовка учителями школи авторських варіантів граф-схем навчальних курсів та наукових проектів змістовного модуля.
4. Відбір та апробація системи психодіагностичних методик, за якими визначається моральний потенціал особистості вчителів і учнів школи.
5. Експериментальне впровадження модульно-розвивальної системи навчання.
6. Реалізація програми дистанційної підготовки педагога як психолога і дослідника на базі Адамівської школи.
7. Створення авторських варіантів дидактичних модулів з основних навчальних предметів для школи козацько-лицарського виховання.
8. Написання психолого-мистецької моделі школи козацько-лицарського виховання.
9. Написання методологічної моделі школи козацько-лицарського виховання.
10. Розробка та апробація вчителями школи варіантів проблемно-модульних програм з основних предметів школи козацько-лицарського виховання.
11. Розробка експериментального навчального плану школи козацько-лицарського виховання.
12. Комплексне психолого-педагогічне вивчення особистості вчителя й учня.
13. Практичне оволодіння вчителями психолого-мистецькими технологіями духовного єднання вчителів і учнів, зокрема на духовно-естетичному рівні.
14. Підготовка та апробація учителями школи пробних варіантів сценаріїв модульно-розвивальних занять.
15. Впровадження спецкурсу "Психологія лицарського розвитку" з 1-го по 9-й класи.

IV. Розвивально-формувальний - 2004-2007 роки.

1. Цілісне впровадження модульно-розвивальної системи як послідовності духовно-зорієнтованих, психомистецьких технологій і методик.

2. Моніторинг рівня духовного розвитку учнів різних вікових категорій.
3. Розробка та реалізація програми поглиблення духовності педагога.
4. Організація змістовної роботи мережі студії національно-культурного центру "Оберіг".
5. Повноцінний розвиток духовного потенціалу школярів через ментально спроектований, естетично насичений соціально-культурний простір школи.
6. Наукова і практична експертиза вдосконалення граф-схем і наукових проєктів навчальних курсів для школи козацько-лицарського виховання.
7. Підготовка та апробація навчальних сценаріїв як докладного опису психомистецьких технологій.
8. Розробка та експериментальне вдосконалення учителями школи розвивальних міні-підручників.
9. Підготовка та апробація пробних програм самореалізації особистості учня на основі навчальних курсів.
10. Кадрове, матеріально-технічне, організаційно-технологічне і психолого-дидактичне забезпечення фундаментальної соціально-психологічної Програми трансформації Адамівської школи в школу козацько-лицарського виховання.
11. Систематичне відстеження ефективності психомистецьких технологій за критеріями духовної вартості /значення, цінність; рівень тощо/.
12. Мобілізація соціально-культурних та психологічних чинників оптимізації духовного взаємозбагачення учасників навчального процесу.

У. Результативно-узагальнюючий - 2008-2009 роки.

1. Науково-фактуальний, статистичний і якісний аналіз результатів фундаментального соціально-психологічного експерименту-школа козацько-лицарського виховання.
2. Порівняльна характеристика версії модульно-розвивальної системи з версіями традиційного та експериментального навчання.
3. Науково-практична акредитація ментально перевіреної, духовно збагаченої системи освітньо-виховної роботи Адамівської школи козацько-лицарського виховання та вироблення рекомендацій щодо її масового впровадження у шкільну практику.
4. Теоретично-методологічний аналіз результатів виконання Програми трансформації Адамівської школи в школу козацько-лицарського виховання, системна оцінка її наукового і практичного значення та оформлення здобутих результатів у вигляді наукових звітів і методичних рекомендацій /посібники, підручники, програми, статті, доповіді, тези/.
5. Розробка нової, науково і практично досконалої Програми Продовження трансформації Адамівської школи в школу козацько-лицарського виховання, що започатковує наступний етап фундаментального соціально-психологічного розвитку особистості козацати.

КРИТЕРІЇ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ ВИКОНАННЯ ПРОГРАМИ ТРАНСФОРМАЦІЇ.

1. Духовна особистість козацати як універсум, суб'єкт та індивідуальність з чітко сформованими гуманістичними орієнтаціями, національною самосвідомістю, культурою мислення і ментальною мудрістю.
2. Духовне єднання учасників освітнього процесу в ході неперервної розвивальної взаємодії, яка організується за психомистецькими технологіями цілісного модульно-розвивального процесу.
3. Соціальна ефективність і духовна ємність психолого-мистецьких технологій і методик, що застосовуються за принципом наступності під час проходження учнями навчальних курсів.
4. Самореалізація особистості фізичного, розумового, емоційного, морального і духовного потенціалу в ході неперервної розвивальної взаємодії із соціально-культурним довкіллям школи.
5. Ідеї, принципи та умови ефективного впровадження модульно-розвивальної системи.
6. Зміст, структури і характеристики духовно зорієнтованого, висекерезвивального соціально-культурного простору школи козацько-лицарського виховання.
7. Рівні і психологічні засоби духовного розвитку особистості, перспективи її духовного самовдосконалення і самоактуалізація.

ПОЗИТИВНИЙ РЕЗУЛЬТАТ.

1. Висока національна свідомість і самосвідомість, патріотизм і відданість ідеалам українського державотворення, демократичного суспільства, етнонаціональної злагоди.
2. Ефективність моделі школи козацько-лицарського виховання щодо розумового, соціального і духовного зростання учнів та реалізації їхнього емоційного, нормотворчого і цінісно-естетичного потенціалу.

3. Висока результативність науково спроектованого соціально-культурного простору школи щодо духовного розвитку і етнонаціонального збагачення ментального досвіду вчителів та учнів.
4. Очевидний конструктивний вплив модульно-розвивальної системи на психосоціальний і духовний розвиток особистості, її національну самосвідомість, культурне зростання та навчальну успішність.
5. Ефективна реалізація духовно-ментального потенціалу експериментального освітнього процесу в благодатному емоційно-психологічному полі їхнього культурного життя.
6. Позитивне сприйняття соціально-культурним оточенням інноваційних, психолого-дидактичних та організаційних змін у школі козацько-лицарського виховання.
7. Неперехідне значення у духовному розвитку школярів системи творчих студій шкільного національно-культурного центру "Собріг".
8. Інтенсифікація процесів духовного єднання учасників освітнього процесу, що виявляється у повазі, довірі, взаємодопомозі, ширих взаєминах між педагогами і школярами.
9. Віра, національна самосвідомість, благодатна любов, соціальна творчість і ментальна мудрість – основні риси духовно розвиненої особистості – випускника Адамівської школи козацько-лицарського виховання.

НЕГАТИВНИЙ ПРОГНОЗ.

1. Незначний загальнокультурний і духовний розвиток учителів і учнів школи козацько-лицарського виховання наприкінці Трансформації порівняно з вихідними даними цієї констатуючої частини або з результатами діяльності масових загальноосвітніх шкіл.
2. Істотне розходження між теоретико-прикладними здобутками фундаментальної соціально-психологічної практики і соціально-культурним та професійно-пошуковим досвідом роботи педагогічного колективу школи козацько-лицарського виховання.
3. Не відстежені важливі експериментальні умови /зонайперше соціально-психологічні та організаційно-технологічні/, що робить неможливим досягнення високих результатів експериментальної роботи.
4. Не створені об'єктивні /валідні, надійні тощо/ методи соціальної і психологічної діагностики змін у духовній сфері особистості, не відстежена динамічна картина психосоціального і духовного зростання особистості вчителів і учнів школи.
5. Пересічний рівень методологічної або психологічної культури основних виконавців Програми трансформації – вчителів школи.
6. Нестача сприятливих управлінських, фінансових, психологічних умов для виконання Програми трансформації у повному обсязі.

* * *

У наступних номерах газети будуть надруковані:

1. Концепція школи козацько-лицарського виховання.
2. Посібник "Філософія козацько-лицарського виховання".
3. Перспективний план роботи Адамівської школи козацько-лицарського виховання.
4. Структура самоврядування Адамівської школи козацько-лицарського виховання.

Путешествие в Страну Добродетелей

Однажды мулла пришел в зал, чтобы обратиться к верующим. Зал был пуст, и только молодой конюх сидел в первом ряду. Мулла спросил у конюха: "Кроме тебя, здесь никого нет, как ты думаешь, должен ли я говорить или нет?". Конюх ответил: "Господин, когда я прихожу в конюшню и вижу, что все лошади разбежались, а осталась только одна, я все равно дам ей поест". Мулла, приняв эти слова близко к сердцу, начал свою проповедь. Он говорил больше двух часов, и, когда закончил говорить, ему захотелось услышать, насколько хороша была его речь. Мулла спросил у конюха: "Как тебе понравилась моя проповедь?". Конюх ответил: "Мой господин, я простой человек и ничего не понимаю в этом. Но если я прихожу в конюшню и вижу, что все лошади разбежались и осталась только одна, я все равно ее накормлю. Но я не дам ей весь корм, который предназначен для всех лошадей".

Ці коротеньки повідошення
запропонував надрукувати у
нашій газеті кореспондент
газети «Одеські вісті»

Борис Іванович Устиченко.

Путешествие в Страну Добродетелей

Жил когда-то один учитель. Однажды, готовясь к уроку, он прочитал в одной умной книге такую фразу: "Маленькая голова и длинная борода – явный признак глупости". Схватив зеркало, он стал внимательно себя рассматривать: "Мою голову никак не назовешь большой, и у меня длинная белая борода. Если завтра я буду читать книгу своим ученикам, что они скажут, посмотрев на меня!". Злополучное совпадение признаков глупости с его внешностью заставило его так же быстро действовать, как и соблазнить: "В книге ничего не сказано о короткой бороде и маленькой голове как о признаке глупости". Как назло, ни ножниц, ни острого ножа не оказалось под рукой, чтобы укоротить бороду. Тогда учитель, недолго думая, схватил свечу, чтобы сократить предательскую длину бороды. Не успел он потушить пламя, как оно сожгло всю бороду и опалило лицо, покрыв его копотью. Разве мог он в таком виде показаться людям и особенно своим ученикам?! Теперь у него было достаточно времени для размышления. Рядом с роковой фразой "Маленькая голова и длинная борода – явный признак глупости" он отчетливо написал красивым почерком: "Это высказывание подтвердилось на практике".

(Восточная история)

Путешествие в Страну Добродетелей

Пожилые супруги прожили вместе 50 лет. Утром за завтраком, разрезая хлеб, жена подумала: "Вот уже 50 лет я старалась угодить своему мужу и всегда отдавала ему горбушку с хрустящей корочкой. А сегодня я хочу, чтобы этот деликатес достался мне". Она намазала себе маслом горбушку, а другую часть хлеба отдала мужу. Против ее ожидания, муж очень обрадовался, поцеловал ей руку и сказал: "Моя дорогая, ты доставила мне сегодня большую радость! Вот уже пятьдесят лет я не ел нижнюю половину хлеба, ту, которую я люблю больше всего. Я всегда думал, что она должна доставаться тебе, потому что ты так любишь ее".

(Восточная история)

Наклад 10

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Вілгород-Дністровський р-н,
с. Адамівка, школа.
Тел. (04849) 76-3-40

Редакційна рада:

В.Тиморєєв.

2001

ЗМІСТ

№1. Квітень 2001.	Школа козацько-лицарського виховання.
№2. Квітень 2001.	Відродженому козацтву – 10!
№3. Квітень 2001.	Біологічний тиждень
№4. Травень 2001.	Козацьке таборування.
№5. Травень 2001.	День Перемоги.
№6. Травень 2001.	День Матері.
№7. Травень 2001.	Козацьке таборування – 1. Запорожці.
№8. Травень 2001.	Козацьке таборування – 2. Соколи.
№9. Травень 2001.	Козацьке таборування – 3. Гайдамаки.
№10. Травень 2001.	Козацьке таборування – 4. Дозорці.
№11. Травень 2001.	Прощання з Букварем.
№12. Червень 2001.	Районні туристські змагання.
№13. Червень 2001.	Із третього – в п'ятий.
№14. Червень 2001.	Останній дзвоник.
№15. Червень 2001.	Козачата. Авидівка.
№16. Червень 2001.	Козачата. Благодатне.
№17. Червень 2001.	Трудовий семестр.
№18. Червень 2001.	Моя школа.
№19. Червень 2001.	Мій класний керівник.
№20. Червень 2001.	Початок III тисячоліття. Випускний вечір.
№21. Липень 2001.	Учитель історії.
№22. Липень 2001.	Учитель фізкультури.
№23. Липень 2001.	Учитель української мови і літератури.
№24. Липень 2001.	Учитель біології.
№25. Липень 2001.	Учитель малювання.
№26. Липень 2001.	Учитель технічної праці та креслення.
№27. Липень 2001.	Учитель німецької мови.
№28. Серпень 2001.	Адамівська школа. Спецвипуск 1.

Школа козацько-лицарського виховання – гуманістична основа становлення особистості. Хроніка Адамівської школи. Збірка шкільних газет за 2001-2003 роки. Частина 1. За редакцією В.Я.Тимофєєва, директора Адамівської школи козацько-лицарського виховання, полковника Українського козацтва. Білгород-Дністровський. XEROX PETREX. 2001.